

Mijn geile leventje

Hoofdstuk 1.

Het was weer eens een hectische dag geweest. De hele dag was het Monique voor en Monique na en de telefoon had maar niet stil gestaan. Het leek wel of iedereen onze directeur moest spreken en ik maar de onzinnige telefoontjes afwimpelen met de overbekende smoezen: hij is er niet; hij is net vertrokken; hij is in bespreking. Dat laatste was overigens waar, want hij zat op zijn kantoor en leidde een vergadering over de aanstaande fusie. Hij had mij opdracht gegeven zo min mogelijk gestoord te willen worden. Het hoofd liep me op een gegeven moment gewoon om en om vier uur ben ik een keer extra naar de WC gelopen om de drukte even te ontvluchten en mezelf wat op te knappen. Ik bleef wel een kwartier weg en had toen net genoeg energie opgedaan om het tot vijf uur vol te houden. Afgedraaid ging ik naar huis, maar daarmee hield de drukte niet op. Er lag allerlei post in de gang en de display van het antwoordapparaat van mijn telefoon gaf aan, dat er elf mensen gebeld hadden en dat er zeven een boodschap hadden achtergelaten. Na het afwassen zou ik de band wel afluisteren en eventueel iemand terugbellen; eerst wilde ik eten. Ik nam een glas Spa rood en pakte de krant. De post zou ik later wel doornemen, want het zouden wel meest rekeningen zijn. Ik kon de touwtjes nog amper aan elkaar vastknopen; met mijn salaris kon ik de flat en de kosten voor levensonderhoud nog nauwelijks opbrengen, laat staan dat ik een auto had. Gelukkig woonde ik bij het centrum van de stad en mijn werk was goed met de tram te bereiken, maar luxe artikelen, kleding en uitgaan stonden bovenaan als bezuinigingsposten. Misschien moest ik toch mijn plan nog maar eens goed overdenken en de flat met iemand gaan delen; dan kreeg ik financieel tenminste iets meer armslag. Ik snelde de koppen in de krant en ging daarna naar de badkamer. Ik knapte me wat op en maakte mijn haar weer in orde. Toen liep ik naar de keuken en trok de koelkast open. Wat zou ik eens eten vandaag. Tot mijn grote schrik had ik niets bijzonders meer in huis en dat betekende, dat ik eerst aardappels moest schillen en koken en dat de groente wel uit blik moest komen. Het vlees kon ik uit de diepvries halen, dat was niet zo'n probleem, maar eigenlijk wilde ik iets hebben, wat snel klaar zou zijn. Dan moest ik nog even naar de winkel. Ik keek op de klok: kwart voor zes - als ik me haastte, kon ik het nog redden. De deurbel ging: ook dat nog. Ik gooide de koelkast dicht en holde naar de gang. Daar aangekomen griste ik mijn jas van de kapstok en terwijl ik deze aantrok, opende ik de deur. "Goedemiddag mevrouw, ik collecteer voor het Kruiswerk, die dit keer een actie houdt ten behoeve van Moeders voor Moeders, zou u iets willen geven?". "Sorry jongeman", zei ik, "ik ben platzak en moet dringend weg. Trouwens, ik kan wel met open portemonnee aan de deur blijven staan, want tegenwoordig is het elke week raak met collectes. Als je me er overigens even langs wil laten, ik moet voor zes uur bij de winkel zijn." Verbouwereerd deed de jongen een stap opzij en ik holde het trappenhuis in. Ik rende naar mijn schuurtje en pakte mijn fiets. Shit, mijn tas vergeten; vandaag zat ook alles tegen. Ik zou wel een papieren tas kopen in de supermarkt, hoewel dat weer een aanslag op mijn huishoudgeld van een Euro betekende. Dat was natuurlijk geen groot bedrag, maar als ik mijn tas had meegenomen, was het niet nodig geweest. Ik trapte me in het zweet om het te halen voor zes uur en om vijf voor zes stapte ik de supermarkt binnen. Snel zocht ik mijn boodschappen bij elkaar en met twee diepvriesmaaltijden, een brood, kaas en melk stond ik om een minuut voor zes bij de kassa. Opmerkelijk genoeg was ik niet eens de laatste klant, want achter me stonden nog twee mensen.

Toen ik de sleutel in het slot van de deur stak, hoorde ik het al: de telefoon ging. Snel opende ik de deur en holde naar de kamer. Het antwoordapparaat had ik voor mijn vertrek

uitgeschakeld en dus moest ik erbij zijn. “Hallo, met Monique”. Tuut, tuut, tuut, opgehangen. Sterf, dacht ik en smeed de hoorn op de haak. Weer zo’n ongeduldig figuur, die niet even kan wachten tot de telefoon is uitgerinkeld. En altijd als je hem dan oppakt, hebben ze net neergelegd. Ik liep terug naar de gang en deed mijn jas uit. Met de boodschappenzak liep in naar de keuken en zette een diepvriesmaaltijd in een pan met water op het gas. Telefoon, wie nu weer. Ik liep naar de kamer en nam op. “Hallo, met mams, ik belde zo net ook al, maar je nam niet op. Was je niet thuis of zo, niet dat ik iets bijzonders te vertellen heb, maar ik wilde even weten, hoe het met je gaat. Kom je trouwens zaterdag nog even langs? Ik heb een prachtige winterjas gezien en als je hem ook mooi vind, dan mag je hem hebben en zal ik hem voor je betalen. Maar dan moet je wel komen, dan kunnen we hem samen gaan bekijken en verder ook nog lekker even winkelen. Ik trakteeer je ook op koffie, nou - wat doe je?”. En zo ging de spraakwaterval maar door en op een gegeven moment heb ik haar gewoon moeten onderbreken, want mijn eten zou wel zo’n beetje klaar zijn. “Sorry moeder, maar ik moet naar de keuken, mijn eten weet je”. We namen afscheid en spraken af, dat ik haar zaterdag zou oppikken en dat we zouden gaan winkelen. Ik liep naar de keuken en haalde mijn eten van het gas. Het was kokend heet en ik verbrandde bijna mijn vingers. Voorzichtig legde ik het eten op een bord en pakte bestek. Teruggekomen in de kamer, zette ik mijn bord op de salontafel en legde de Privé op de grond. Zo kon ik eten en ontspannen lezen tegelijk en had ik tijd om even bij te komen. Na het eten ging ik afwassen en maakte koffie. Zo, nu had ik tijd voor andere zaken. Ik nam mijn post door en ontdekte tot mijn schrik, dat ik flink rood stond bij de bank. Dit kon zo niet langer en ik besloot een advertentie in de krant te laten zetten om een flatgenoot te zoeken. Het ging dan wel ten kostte van een stuk privacy en ik zou niet meer te pas en te onpas van de badkamer gebruik kunnen maken of naakt door de flat lopen, maar het water stond me tot de lippen en ik had geen keus. Na de post luisterde ik de band van het antwoordapparaat af en ik zag me genoodzaakt over drie dingen terug te bellen. E’n was de woningstichting, van wie ik de flat huurde, om een afspraak te maken om mijn CV te laten controleren. Ik kreeg hun telefoonbeantwoorder en ik sprak de boodschap in. De tweede was mijn ziekenfonds, die ik ook via het antwoordapparaat kon afhandelen en de derde was Yvonne. Ik had haar allang niet meer gezien en ik belde haar op. We hadden heel wat te bepraten en toen we het belangrijkste nieuws hadden uitgewisseld, maakten we een afspraak om elkaar weer eens te treffen en dan verder bij te kletsen. Ik nam nog een kop koffie en zette de TV aan. Stom, het was woensdag en dat betekende voetbal. Dit hield meteen in, dat er op de andere zenders ook niet veel soeps was en ik keek naar het laatste gedeelte van een uitzending over draagmoederschap. Het was ondertussen half elf geworden en ik was moe. Ik had van die dagen, dat ik het gevoel had, dat het gekkenboel was en ik hoopte, dat ik snel in wat rustiger vaarwater zou komen. Vandaag was ook echt wel het toppunt en ik besloot maar eens vroeg op bed te gaan. Ik zette de CV op nachtstand en deed de lichten uit. Ik ging naar de badkamer en kleepte me uit. Na het wassen en het tandenpoetsen schoot ik in mijn nachtopon en met een goedkoop romannetje onder mijn arm dook ik onder de wol. Na een tijdje te hebben liggen lezen, deed ik om elf uur het bedlampje uit en ik probeerde de slaap te vatten. Onrustig lag ik te woelen en allerlei dingen van de afgelopen dag spookten me nog door het hoofd. Ik probeerde alles rustig op een rijtje te zetten, maar na een half uur had ik de slaap nog niet te pakken. Zou ik een borrel nemen of? Opeens wist ik het: ik was te opgewonden, omdat ik de laatste week geen tijd had gehad voor sex. Ik was gewoon geil, maar door alle drukte gunde ik mij er geen tijd voor, maar nu was de hormoonspiegel blijkbaar zo hoog, dat ik er maar eens tijd vrij voor moest maken. Ik deed het lampje naast mijn bed weer aan en trok de lade van mijn nachtkastje open. Daar lag mijn grootste vriend: een lange rubberen vibrator. Normaal gesproken kon ik wel tot het weekend wachten om eens lekker te gaan liggen geilen, maar afgelopen weekend had ik bij mijn zus en zwager doorgebracht en was er niets van gekomen. Anders was ik naar de disco gegaan en had me door een vent laten

versieren, die me wel aanstond. En als hij je dan thuis bracht en je liet blijken, dat het niet bij een kusje bij de deur hoefde te blijven, dan gingen ze meestal graag mee naar binnen om nog wat te drinken. En als je dan het licht dimde en een zwoele plaat opzette, dan moest je wel een impotente homofiel opgepikt hebben om niet in bed te belandden, want ik had een goed figuur met een knap smoeltje en tieten, die het midden hielden tussen middelmatig en groot. Meestal kwam ik dus wel aan mijn trekken en ik maakte er altijd een spelletje van, wie wie versierde. De jongen moest denken, dat hij jou versierd had, maar in wezen was het andersom. Ik bepaalde wie er mee mocht en hoever we gingen. Als ik ongesteld was, bleef het inderdaad bij een afscheidskusje bij de deur en anders mocht hij tot de volgende morgen blijven slapen. Aan een vaste relatie had ik het nog niet aan toe en ik had de ware ook nog niet ontmoet. Maar nu moest ik het doen met een kunstpik en ik trok mijn nachtpon tot mijn middel omhoog. Ik stak mijn hand eronder en streefde mijn borsten. Ik werd geiler en begon sneller te ademen. Met mijn andere hand ging ik over mijn slipje en wreef hard door mijn kruis. Ik deed mijn benen uiteen en liet mijn hand over mijn kut glijden en wreef vooral over mijn kittelaar. Deze begon al hard te worden en ik begon geil te steunen. Ik kneedde mijn borsten om de beurt en ging met een vinger bij de pijp langs in mijn slipje en vond mijn kletsnatte kut. Ik vingerde mezelf een tijdje en met de vingers van mijn andere hand begon ik mijn klit te bewerken. Ik moest wat hards in mijn kut hebben en dus trok ik na een tijdje mijn slipje uit en pakte de vibrator. Brommend verdween de rubberen kunstlul in mijn druipende neukgrot en zo diep als het maar kon drukte ik het ding in mijn lichaam. Wild wreef ik over mijn clitoris en ik hijgde en stootte geile kreetjes uit. Ik bewoog de vibrator snel in en uit en mijn kut werd nog natter. Ik vond het altijd lekker om, behalve iets in mijn spleet te voelen, ook mijn kontje te vullen en ik liet een vinger afdalen naar mijn bruine gaatjes. Ik omcirkelde het nauwe aarsje en maakte mijn vinger nat in mijn mond. Ik drukte mijn vinger in mijn reet en nu duwde ik afwisselend of de vibrator of mijn vinger in mijn lijf en ik begon mijn hoogtepunt te naderen. Geil kreunend lag ik mij te vingeren, maar vandaag had ik behoefte iets meer in mijn kontje te voelen. Ik kreeg een idee en haalde mijn vinger uit mijn aars. Ik pakte mijn nachtcrème van mijn kastje en haalde de vibrator uit mijn kut. Ik opende het potje en deed een flinke hoeveelheid op mijn vingertoppen en bracht mijn hand voor mijn bruine opening. Ik werkte de hele klodder naar binnen en vingerde zolang, totdat mijn kringspier zeer glibberig aanvoelde. De vibrator zat nog onder mijn kutsap en ik zette de kop tegen mijn aarsje. Zonder veel weerstand duwde ik de hele genotstaaf met een soepele beweging diep in mijn darm. Hoewel ik nog nooit zoiets diks in mijn kontje had gevoeld en mijn aarsje helemaal werd opgerekt, was dit nog eens genieten. Ik had nog nooit een trillende vibrator in mijn reetje gehad en een sensationeel gevoel maakte zich van mij meester. Ik bewoog de kunstlul in en uit en met de andere hand vingerde ik mijn klit. Ik kreunde nu luid en geil en ik probeerde een vinger in mijn kut te werken. Het duurde niet lang of ik begon heftig te schokken en met een diepe kreun kwam ik klaar. Ik bleef nog even liggen om na te genieten en langzaam ontspande mijn verkrampde lichaam. Heerlijk, dacht ik bij mezelf, als er geen sex had bestaan dan had ik het uitgevonden, want ik kon er mateloos van genieten. Voorzichtig haalde ik de vibrator uit mijn kont en stond op. Ik maakte de massagestaaf schoon onder de kraan en waste mijn handen. Teruggekomen in bed deed ik het licht uit en vijf minuten later sliep ik als een marmot.

Hoofdstuk 2.

De volgende morgen werd ik wakker van de aflopende wekker en in een uitstekende stemming genoot ik van het binnendringende zonlicht. Deze dag kon niet meer stuk en fluitend ging ik naar de badkamer en trok mijn kleren aan. Ik zou vandaag eens extra aandacht aan mijn make-up schenken en mooi opgemaakt nuttigde ik het ontbijt. Ik was mooi op tijd en moest even wachten op de tram. Meestal moest ik er tegen rennen om hem niet te missen,

maar vandaag was ik er vroeg bij. Naast mij stond een jonge vrouw, die ik wel vaker in de tram had gezien, en waarschijnlijk omdat ik er vandaag extra mooi uitzag, nam ze me op van top tot teen. Ik genoot van haar blikken en voelde me superieur en mijn vrouwelijke gevoelens kwamen helemaal aan hun trekken. Ik kon ervan genieten als ik aandacht kreeg vanwege mijn uiterlijk en ik moet toegeven: ik was me terdege bewust van mijn fraaie uiterlijk, maar de meeste bevrediging kreeg ik, als ik met een vriendin in de stad liep en de mannen keken het meest naar mij.

Het duurde gelukkig niet lang, voordat de tram de hoek omkwam en iedereen stapte in. De tram was behoorlijk vol en het was zoeken naar een plaatsje. Achterin bij de uitgang was nog een bankje leeg en ik schoot in de hoek bij het raam. Het was een rotplek, want doordat bij elke halte de deuren opengingen, kreeg je het telkens weer koud. De jonge vrouw stapte als laatste in en uiteindelijk kon ze nog maar een vrije zitplaats vinden: die naast bij. Ze zag er goed verzorgd uit en had prachtig glanzend, halflang donkerbruin haar. Ze had een lange jas aan en ik meende, dat ze er iets wits onder droeg. Ze ging zitten en even later begon ze tegen mij te praten. “He, gelukkig is het een beetje goed weer, want dat gedoe met die trams altijd. Ik moet drie keer overstappen voor ik bij mijn werk aankom en met slecht weer ben ik dan totaal verkleumd”. “Ja, het is een lekker zonnetje vandaag”, zei ik, “eigenlijk moest het elke dag dit weer zijn. Waar werk je dan, als je elke dag zover met de tram moet?”. “In een ziekenhuis”, zei ze, “en ik woon aan de andere kant van de stad in een buitenwijk. Het liefst zou ik wat dichterbij mijn werk wonen en ook wat dichterbij het centrum, maar het is haast onmogelijk daar iets te krijgen”. Er ging een lichtje bij me op: zou ik haar als flatgenoot nemen? Ze leek me wel iemand, waar ik het mee zou kunnen vinden en de eerste indruk, die ze op mij gemaakt had, was goed. Ik besloot een balletje op te gooien. “Misschien weet ik wel wat”, zei ik, “ik moet er even over nadenken en iets regelen. Als je me jouw telefoonnummer geeft, dan bel ik je vanavond op en laat je weten, of ik iets heb”. “Dat zou prachtig zijn”, zei ze en ze haalde een papiertje uit haar tas en krabbelde haar telefoonnummer erop. “Ik heet Saskia en dit is mijn nummer”, zei ze. Ik gaf haar een hand: “Monique is mijn naam”. Ze vertelde, dat ze verpleegster was en dertien hoog op een flat woonde. Aan de ene kant keek ze uit over het wijde landschap en aan de andere kant van haar flat keek ze tegen even hoge betonkolossen aan als de hare. “Sorry, ik ben er”, zei ik en ik verliet de tram. “Tot vanavond”, zei ze, “ik reken op je belletje”. “Oké”, zei ik, “werk lekker”. Ik hoorde haar achter de halfgesloten deur nog ‘hetzelfde’ zeggen, maar de tram zette zich alweer in beweging en ik liep naar het hoofdkantoor van onze onderneming.

Het was weer een drukke dag. Toch vond ik nog even tijd om datgene te regelen, wat ik moest doen in verband met Saskia. Ik belde de woningstichting om te vragen of ik de flat mocht onderverhuren of dat deze op beider naam moest komen te staan. Ik wilde wel een flatgenoot, maar vond, dat dit netjes geregeld moest worden en als er iets zwart op wit stond, kon je bij problemen ook aanspraak maken op een en ander. Het bleek, dat dan de flat op de naam van ons beiden moest komen en dat dit moest worden geregeld op het kantoor van de woningstichting. Ik sprak af dit te doen als het zover was. De dag verliep verder zonder veel opmerkelijkheden en uitgeput kwam ik ‘s avonds thuis. Ik nam eerst een douche en ging toen eten. Na het afwassen nam ik een kop koffie en belde het nummer, wat Saskia mij had gegeven. “Hallo, met Saskia”, hoorde ik in de hoorn. “Ja, met Monique”, zei ik, “ik weet een flat dichtbij het centrum in de stad. Alleen woont daar al iemand, dus je zult hem moeten delen. Maar daar wordt het natuurlijk ook goedkoper van, want de kosten halveren natuurlijk ook; heb je interesse?”. “Natuurlijk, maar het hangt er wel een beetje van af met wie ik het moet delen en hoeveel het gaat kosten”, zei Saskia, “hoewel, dat laatste lijkt me trouwens geen probleem te worden, want de flat die ik nu heb, is gigantisch duur”. Ze klonk enthousiast en ik zei: “De persoon, met wie je de flat dan deelt, praat nu tegen je”. “Jij?”, riep ze in de

hoorn en ik merkte, dat dat een opluchting voor haar betekende. Ik legde haar uit, dat ik financieel nauwelijks het hoofd boven water kon houden en dat ik er al een tijdje over liep na te denken om de flat met iemand anders samen te gaan huren en dat ik gisteravond eigenlijk besloten had, dat voornemen daadwerkelijk uit te voeren. En toen ik haar vanmorgen trof en hoorde van haar problemen, heb ik de hele morgen nagedacht of ik haar zou durven vragen. “Je leek me wel een aardige meid op het eerste gezicht”, zei ik, “maar voordat we iets besluiten, denk ik dat het verstandig is om elkaar eerst eens wat beter te leren kennen. Heb je tijd en zin om morgenavond bij me langs te komen, dan kun je de flat ook bekijken en zeggen, wat je ervan vindt”. Ze reageerde helemaal opgewonden. “Ik denk, dat het wel goed komt”, zei ze, “morgenavond tegen achten ben ik er, praten we dan verder. Morgenvroeg tref ik je niet in de tram, want ik moet van elf uur af tot zeven uur ‘s avonds werken. H’, tot morgenavond en slaap lekker”. Ik legde de hoorn neer en belde vervolgens mijn moeder. “Ik ga misschien de flat met iemand delen”, zei ik tegen haar. Ze reageerde heel verrast. “Heb je dan een vriend?”, vroeg ze. Ik legde haar het hele verhaal uit. Ze begreep het volkomen en kon me geen ongelijk geven. “Als het doorgaat, moet je me maar eens aan haar voorstellen”, opperde ze en ik beloofde dat te zullen doen.

Vrijdags was het altijd een gekkenhuis op de zaak. En als je denkt lekker rustig naar het weekend toe te kunnen werken, gebeurt er vaak ook nog iets bijzonders, waardoor je het extra druk krijgt. Afgemat verliet ik het kantoor en wenste iedereen, die ik tegen kwam, een prettig weekend. Onderweg sloeg ik nog wat boodschappen in en bepaakt en bezakt bereikte ik mijn flat. De gang lag vol met post en ik besloot de boel maar de boel te laten en schonk mezelf een groot glas wijn in. Ik zette de CV hoog en tien minuten later lag ik heerlijk behaaglijk languit op de bank de Margriet te lezen en ik bedacht mij, dat ik geen zin in koken had. Ik haalde me wel een patatje op de hoek, maar eerst nam ik nog een glas wijn. Lekker loom lag ik een tijdje te lezen en daarna ben ik onder de douche gekropen. De stress van een week werken verliet mijn lichaam en geest en nadat ik me weer had aangekleed en opgemaakt, ging ik naar de snackbar. Ik kocht een patatje oorlog en een gehaktbal met satésaus. Het was regenachtig weer en ik wist niet, hoe snel ik weer terug moest komen naar mijn heerlijk warme flat. Daar nuttigde ik de maaltijd en besloot de afwas te laten staan tot de volgende dag. Het was dan toch zaterdag en ik hoefde pas ‘s middags met mijn moeder op stap. Ik zette een extra grote pot koffie, want Saskia zou er wel spoedig zijn. Ik nestelde me weer op mijn driezitsbankstel en voordat ik het wist, lag ik te snurken. Ik werd wakker van de bel en schrok overeind. Dat moest Saskia zijn en snel keek ik nog even in de spiegel of ik er toonbaar uitzag. Mijn haar zag er niet uit als gevolg van mijn dutje en ik haalde er nog gauw even de borstel door. Inderdaad stond Saskia voor de deur en ik liet haar binnen. “Hoi”, zei ze, “daar was ik dan”. “Doe je jas uit en loop verder”, zei ik en even later zaten we samen in de kamer. “Wil je koffie?”, vroeg ik en dat hoefde ik geen twee keer te vragen. “Je woont hier leuk”, zei Saskia en ik proefde uit haar woorden, dat ze het meende en dat ze het niet zei, om mij naar de mond te praten en de flat maar te mogen delen. We hadden heel wat te bespreken, want we moesten van twee woningen eentje maken. Wat betreft de slaapkamer was dat geen probleem; ik hield mijn eigen en zij kon haar spullen kwijt in de andere slaapkamer, die van haar zou worden. Maar hoe moest dat met de inrichting van de kamer en keuken? We hadden alles dubbel en Saskia had natuurlijk ook zo haar spulletjes, waar ze aan gehecht was. Uiteindelijk moest ze ook wat spullen van zichzelf in de kamer kwijt moeten kunnen, want ze moest zich natuurlijk wel thuis voelen op de flat. Maar al pratende kwamen we er wel uit. Ze was niet zo’n bazig type, dat veelal haar zin moest hebben en ik was ook een toegeeflijk persoon, die best bereid was iets in te leveren. Aan het eind van de avond hadden we samen een fles wijn leeg gedronken en we verkeerden in opperbste stemming. We lagen elkaar wel en Saskia vond de woning goed genoeg om haar eigen flat ervoor op te zeggen. “Het samen delen van de flat verdrijft de eenzaamheid ook”, merkte Saskia op. “Niet dat ik me vaak alleen voel, maar af en

toe overvalt je dat wel en nu kunnen we toch enigszins op elkaar terug vallen”. Ik was het daar roerend mee eens en eigenlijk waren we er wel uit. We hadden voor allerlei dingen de spelregels vastgesteld, zoals: samen het huishouden regelen, niet elkaars privacy aantasten en vooral niet teveel met elkaar bemoeien. Ik zag het wel zitten en we besloten, dat ik maandag met de woningstichting contact op zou nemen om het daar definitief te regelen. Het enige probleem wat over bleef, waren de onregelmatige werktijden van Saskia en dan met name de nachtdiensten, maar daar zouden we ook wel een oplossing voor vinden. We zouden proberen het voor de eerste van de volgende maand rond te krijgen en dan trok Saskia bij me in. Ze hield haar eigen flat dan nog een maand aan om er op te kunnen terugvallen als het tussen ons toch niet voldoende zou klikken, maar ik had er wel vertrouwen in, dat dat niet zou gebeuren. Tegen twaalf uur vertrok Saskia en we gaven elkaar een kusje op de wang bij het afscheid. “Tot ziens dan maar en laat me even weten, wanneer we samen bij de woningstichting moeten komen”, zei ze en ik wenste haar prettige arbeid, want ze moest in het weekend werken. Een beetje aangeschoten en met een opperbest humeur kroop ik onder de wol en toen ik mijn hoofd op het kussen legde, sliep ik al zowat en moest me haasten om mijn benen binnenboord te krijgen.

Hoofdstuk 3.

De volgende morgen werd ik om tien uur wakker en had een zwaar gevoel in mijn hoofd. De alcohol in de wijn was nog niet uitgewerkt en duf werkte ik het ontbijt met koffie naar binnen. Daarna ruimde ik de flat maar eens op en ging afwassen. Tegen enen trof ik mijn moeder in de stad en na een uurtje was ik de trotse bezitter van een prachtige jas, die door mijn moeder betaald was. “Maar ik vind het helemaal niet nodig, dat jij hem betaald”, wierp ik nog tegen, maar ze stond erop, dat ze hem mij cadeau gaf. “Je zuster heb ik laatst een nieuwe jurk gekocht en jij kunt ook iets krijgen in dezelfde prijsklasse, dus gaan we nu koffie drinken en verder geen gezeur”, zei ze op besliste toon. “Als ik dat dan mag betalen en je krijgt er een lekker stuk gebak bij”, zei ik en even later zaten we te smullen in het restaurant van een groot warenhuis. De rest van de middag brachten we ook winkelend door en thuisgekomen hebben mijn moeder en ik samen het eten gekookt. “Het smaakt toch lekkerder, als je met z’n tweeën bent”, zei mijn moeder en daar was ik het roerend mee eens. “Wat dat betreft is het een uitkomst dat je een flatgenoot krijgt”, zei mijn moeder en zodoende kwamen we op het onderwerp Saskia. Ze had het er de hele middag nog niet over gehad en dat kon ik zo waarderen in haar: ze liet je je eigen gang gaan en had geen last van bemoeizucht. Ze bleef de hele avond en het was erg gezellig. Toen ze op de tram stapte om naar huis te gaan, stapte ik op de tram richting centrum en ging naar mijn favoriete disco. Het duurde maar even of ik had drie drankjes voor me staan van even zovele jonge aanbidders en ik kon er niet onderuit om met elk de dansvloer op te gaan. De laatste jongen heette Erik, zag er het leukste uit en had ook de sympathiekste uitstraling en ik besloot om me door hem te laten versieren. Dat kostte me totaal geen moeite en de andere twee dropen teleurgesteld af. Tegen drieën had ik het wel gezien en had de pijp uit. Ik wilde wel naar huis en nog een lekker potje vrijen met mijn goed gebouwde Adonis. Voor hem was het liefde op het eerste gezicht en ik pakte hem helemaal in. Erik had alleen maltbier gedronken, want hij was met eigen vervoer. Toen we in zijn auto zaten, kon hij de handen niet van me afhouden en wild vriend lag ik achterover in de stoel gedrukt. “Laten we naar mijn flat gaan”, zei ik, “daar is het warmer en ruimer. Maar je moet niet denken, dat ik meer wil dan een avontuurtje, want dan ben je aan het verkeerde adres. Morgenmiddag ben je vertrokken en zijn we niets meer dan goede vrienden”. Hoewel hem dit teleurstelde, kon hij zich er wel in vinden. Gevoelens laten zich nou eenmaal niet dwingen en waarschijnlijk dacht hij: ik heb nog de hele nacht de kans om haar op andere gedachten te brengen en haar toch voor mij te winnen.

Aangekomen in mijn flat dimde ik het licht tot schemerstand en schonk ik ons beiden een borrel in. Ik had wel een geile knul uitgezocht, want hij kon zijn handen niet thuis houden. Bij het inschenken in de keuken stond hij achter mij en greep me gelijk bij de borsten. Ik draaide me om en kustte hem op de mond. Hij trok mijn bloes uit mijn rok en stak zijn hand onder mijn bloes. Voor ik het af kon knipogen zat hij in mijn BH te wroeten en liefkoosde mijn tieten. Dit knelde mijn buste echter helemaal af en ik vroeg hem, mijn BH los te maken. Geroutineerd haakte hij achter de sluiting los en kneedde mijn borsten teder. Ik vond het wel aangenaam zo door hem gestreeld te worden. Ik knoopte zijn overhemd los en ging met mijn handen door zijn borstharen. We tongzoenden elkaar innig en ik liet mijn hand afdalen naar zijn kruis. Daar aangekomen voelde ik een enorme bobbel in zijn broek en ik haastte mij om zijn pik te bevrijden uit zijn beknelde positie. Ondertussen zat Erik aan de achterkant onder mijn rok en had zijn hand in mijn slip gestoken. Beheerst en zachtjes aaide hij over mijn billen en liet af en toe een vinger afdalen door mijn bilnaad. Mijn kutje werd er steeds natter van en ik liet mij door de knieën zakken. Zijn hand glipte uit mijn slip en hij moest mijn billen loslaten. Ik likte met mijn tong bij zijn dijën omhoog en streefde met mijn hand over zijn lange en stijf vooruit staande paal. Aangekomen bij zijn kruis begon ik aan zijn ballen te likken en nam af en toe eentje in mijn mond. Ik bewoog de voorhuid van zijn lul gestaag op en neer en ik hoorde hem geluiden maken, waaruit ik op kon merken, dat hij het heerlijk vond. Ik likte zijn hele pik en begon hem steeds sneller af te rukken. Erik schopte zijn schoenen uit en ik trok zijn broek en onderbroek helemaal uit. Ik nam zijn leuter in de mond en zoog hem met diepe halen af. Ik bewoog mijn hoofd steeds sneller en plotseling duwde hij me bij de schouders achterover op de grond. Ik was er niet op bedacht en lag languit op het keukenzeil. Hij stortte zich boven op mij en hield zijn lul voor mijn mond. Ik pijpte verder en hij begon met zijn onderlichaam neukbewegingen te maken. Hij drukte zijn pik tot achter in mijn keel en ging wild te keer. Steeds sneller begon hij te hijgen en hij stak een hand achteruit, waarmee hij onder mijn rok ging. Hij gleed bij mijn benen omhoog en streek over mijn slip op de plaats waar mijn kut verborgen zat. Ik ging wijdbeens liggen en hij neukte mij in de mond. Ik had zijn ballen in de hand en voorzichtig kneedde ik ze. Ze werden steeds harder en zijn lichaam begon te verkrampen. Hij drukte zijn lul zo ver mogelijk naar binnen en ik duwde mijn hoofd nog iets naar voren en achter in mijn keel spoot hij zijn ballen leeg. Ik zoog alle sperma naar buiten en slikte zijn kostelijke zaad door. Ik stikte zowat in de hoeveelheid en door zijn lange lul kreeg ik amper adem genoeg, maar ik verloor geen druppel en pijpte hem helemaal leeg. Daarna ontspande hij en we kropen van elkaar af. “Jij kunt zalig pijpen”, zei hij zachtjes in mijn oor en gaf me een dikke pakkerd. “Kom, laten we naar de kamer gaan”, zei ik en met onze borrel in de hand ploften we neer op de bank. Zijn passie was gelukkig nog niet bevredigd, want hij drukte zich gelijk weer tegen me aan en gaf me een tongzoen. Hij ging met zijn vingers over al mijn gevoelige plekjes en ondertussen dronken we onze borrel op. Op een gegeven moment zat hij met zijn hoofd onder mijn rok en likte mijn dijën, terwijl hij met zijn vingers over mijn clitoris wreef. Ik zat wijdbeens onderuit gezakt en begon geil te steunen. Na een poosje bracht hij zijn handen bovenaan mijn slipje en haakte zijn vingers achter het elastiek. Ik tilde mijn billen van de bank en hij trok mijn slipje naar beneden, deed het uit en gooide het ergens op de grond. Heel teder en lief likte hij mijn schaamlippen en ging zachtjes over mijn klitje, die zo hard was, dat hij tussen mijn lippen uitpilde. Mijn spleet droop nu van het vocht en af en toe stak hij zijn tong naar binnen. De smaak scheen hem wel te bevallen, want hij stak zijn tong steeds vaker en dieper in mijn grot. Nu wreef hij met zijn vingers over mijn elektrisch geladen knobbeltje en ik kwam nu pas echt op temperatuur. Opeens voelde ik zijn tong over mijn aarsje gaan en dit veroorzaakte zo’n schok, dat ik mijn kringspier stijf dichtkneep. Zo’n sensatie had ik nog nooit beleefd en ik liet mij iets verder naar onderen zakken en zette mijn voeten op de salontafel, zodat hij er goed bij kon. Hij begreep, dat ik het lekker vond en hij stak zijn tong een eindje naar binnen. Ik begon te persen,

zodat hij zo diep mogelijk kwam en zuchtte geil:” ga door, ooohh, zalig”. Hij zat met twee vingers in mijn kutje en met zijn duim drukte hij op mijn klit. “Naai me”, kreunde ik geil en hij haalde zijn tong en hand weg en ging staan. Hij liep naar de keuken en ik riep: “wat ga je doen?”. “Even wat pakken, wacht maar af”, antwoordde hij. Direct daarna stapte hij met de boter uit de koelkast de kamer weer binnen en zette dit op de tafel. Erik trok me overeind en draaide me om. Hij duwde me voorover op de bank en ik lag met mijn knieën op de grond en met mijn bovenlijf op de bank. Ik kwam al haast klaar, als ik aan zijn bedoelingen dacht en hij sloeg mijn rok tot mijn middel omhoog. Hij zette zijn tong bovenaan mijn bilnaad en zakte naar beneden tot aan mijn bruine sterretje. Hij likte nog een tijdje over mijn aarsje en ik voelde opeens een klodder koude boter tussen mijn billen. Nu likte hij mijn kut en met een vinger bracht hij de boter in mijn kontje. Ik maakte me zorgen of het niet te pijnlijk zou zijn. Ik had deze week voor het eerst een vibrator in mijn kontje gehad en daarvoor alleen nog maar een vinger en hij had zo’n lange pik, die overigens qua dikte gelukkig een normale afmeting had, dat ik vreesde open gescheurd te worden. Erik kroop achter me weg en ging op zijn knieën achter mij zitten en smeerde ook nog een lading boter over zijn lul. “Zul je het voorzichtig doen”, vroeg ik, “want dat gaatje is nog maagdelijk”. “Maak je geen zorgen, ik heb wel vaker in een reetje zitten kezen en hij is rekbaar genoeg. Als het te pijnlijk wordt, moet je het maar zeggen, maar het is heel erg lekker om daar geneukt te worden; anderen hebben mij dat verzekerd en als mijn lul eenmaal helemaal in je kont zit, is het niet te vergelijken met gewoon neuken. Het is maar net, waar je het meest om geeft, ik prefereer het lekkere nauwe kontgaatje”, zei hij en ik voelde mijn kontje opengedrukt worden door zijn eikel. Ik begon te persen en voor ik er erg in had, was het dikste gedeelte van zijn lul achter mijn kringspier verdwenen en ik voelde nauwelijks pijn. Alleen was het helemaal opgerekt en daar was ik niet aan gewend. Voorzichtig drukte hij zijn lul ietsje verder naar binnen en ik begon het aangenaam te vinden. De spanning in mijn kringspier trok iets weg en daardoor ontspande ik automatisch veel meer spieren. Langzaam drukte ik mijn kont naar achter en ik voelde zijn buik tegen mijn billen aankomen. Zat die hele paal nu al geheel in mijn reet, dacht ik, maar Erik begon in en uit te bewegen, dus zal het wel zo geweest zijn. Eerst langzaam en daarna steeds sneller neukte hij me in mijn kont en ik vond het inderdaad een zeer aangenaam gevoel. Ik werd beregeil en ving elke stoot geil kreunend op. Hij sloeg zijn hand onder mijn buik door en ging mijn kut vingeren. Ik voelde voor en achter iets in mij steken en begon haast klaar te komen. Wild bewoog hij in en uit mijn kut en daardoor ging hij ook hard over mijn klit. Hij ramde nu uit volle kracht in en uit mijn kont en ik begon te schokken. Ik spande al mijn spieren en zodoende voelde mijn kontje nog nauwer aan. Ik drukte mijn dijen hard tegen elkaar en daardoor kneep ik zijn hand zowat plat. “JJJJJAAAAAAAAAAAAAAAAA”, kreunde ik en steunend en geil zuchtend kwam ik klaar. Doordat ik mijn kont zo hard dichtkneep werd het Erik ook te veel en hij stootte zijn pik tot aan de wortel in mijn reet en maakte grommende geluiden. Ik voelde zijn warme zaad tegen mijn darmwand spuiten en hij bewoog nog twee keer op en neer. Toen waren zijn ballen leeg en uitgeput zakte hij over me heen en kustte me in de nek. “Heerlijk”, hijgde hij, “je hebt een lekker nauw kontje”. “Maar dat kan ook niet anders”, zei ik, “want daar was ik nog nooit eerder geneukt”. Hij haalde voorzichtig zijn slap geworden pik naar buiten en kroop van me af. Ik ging op de rug op de bank liggen en hij dook boven op me. We hebben nog een tijdje liggen liefkozen en nagenieten en dronken daarna nog een borrel. Tegen vijf uur doken we in bed en vielen diep en bevredigd in slaap.

De volgende morgen werd ik om elf uur wakker en voelde een harde paal tegen mijn dij. Waarschijnlijk had hij last van een ODOL en ik draaide me om, zodat ik hem aankeek. Hierdoor werd hij ook gewekt en hij gaf me een kus. “Zo, schoonheid, ook al wakker?”, vroeg hij en aaide door mijn nachtpon heen over mijn borst. “Heb je alweer zin?”, vroeg ik, “want ik voel dat je alweer een stijve hebt”. “Met een vrouw als jij heb ik altijd zin”, zei hij en kustte

me vurig. “Nou, een vluggertje dan”, zei ik en deed mijn slipje uit. Hij trok mijn nachtopon op tot onder mijn kin en dook bovenop me. Snel plantte hij zijn lul tussen mijn schaamlippen en drukte behendig zijn hele paal naar binnen. Wild neukte hij mij en binnen twee minuten leegde hij zijn zak tegen mijn baarmoeder. “Je bent een te gekke meid”, slijmde hij, maar ik had bijzonder goed door, dat hij dat zei, om me in te palmen. “Nu eruit”, zei ik, “en na het ontbijt is het over en sluiten, want vanmiddag wil ik voor mezelf hebben”. Zo gebeurde het ook en toen ik ‘s maandags weer op mijn werk verscheen, kon ik terugzien op een heerlijk weekend.

Hoofdstuk 4.

Die maandagmorgen had ik op een gegeven moment even een verloren ogenblik en belde ik de woningstichting. De afspraak was zo gemaakt en ‘s woensdags konden Saskia en ik er terecht. Ik belde Saskia en met een slaperige stem werd er opgenomen: “Hallo, met Saskia de Vries”. “Lig je nog op bed?”, vroeg ik, “het is al bijna half elf”. “Ja, want ik moest tot half twaalf werken gisteravond en dus wilde ik me uitslapen. Maar het geeft niet, want ik de wekker zou toch om half elf aflopen”. Ik vertelde haar, dat woensdag de flat op allebei onze naam zou komen te staan en vroeg of die dag haar paste. “Uitstekend zelfs”, zei ze, “want ik moet vandaag en morgen nog werken en daarna ben ik vrij tot volgende week maandagmorgen. Dus kan ik beginnen met pakken en als mijn twee broers het kunnen wachten om mij komend weekend te helpen, dan zou ik al op korte termijn bij jou in kunnen”. “Dan help ik jou vrijdag”, zei ik, “want dan heb ik ATV en met jou broers erbij, kunnen we het misschien dit weekend nog wel redden. We zullen zien hoever we komen en wat je kunt organiseren. Ik hoor nog wel van je”. Zo gezegd, zo gedaan. ‘s Woensdags zaten we bij de woningstichting en vrijdags heb ik Saskia helpen inpakken. Ze had niet zo’n grote flat en we kwamen een heel eind. Ik beloofde haar zaterdag ook te helpen en toen waren haar broers er ook. In de loop van de middag brachten we de eerste lading van haar spullen met een bestelwagentje over naar mijn woning en toen zijn we verder gegaan in mijn flat, want daar moest ook het een en ander geregeld worden. Een deel van mijn spullen moest eruit en dat van Saskia moest erbij in. We hadden afspraken gemaakt, wat we van onszelf zouden houden en wat we weg zouden doen. Zo zou Saskia haar bankstel, TV en keukenstoelen meebrengen en mijn stereo, salontafel en kast zouden blijven staan. We hadden het daar vlot over eens kunnen worden, want we zaten qua smaak op dezelfde lijn: lichte kleuren, eigentijds en strakke vormgeving. Zaterdagavond hadden we de pijp behoorlijk uit en pas tegen een uur of tien hadden we energie om nog wat te ondernemen. We pikten samen een bioscoopje en tegen een uur waren we weer in mijn flat. “Als je wilt blijven slapen, moet je op de bank”, zei ik tegen Saskia en dat is ook gebeurd. Ik kroop op mijn eigen bed en sliep binnen een minuut, want ik was bekaf. De volgende morgen stonden we om half negen op en om negen uur pikten de beide broers van Saskia ons op en verhuisden we de rest van Saskia’s spulletjes. Het liep als een trein en om drie uur ‘s middags was de oude woning van Saskia leeg. De rest van de dag hebben we besteed om in mijn flat orde op zaken te stellen en alles op zijn plek te zetten, maar ‘s avonds was de grootste rotzooi aan kant en kon Saskia op een normale manier slapen in haar eigen bed in haar eigen slaapkamer.

De daaropvolgende week was zoals altijd: druk en chaotisch. Mijn vrije tijd gebruikte ik om Saskia te helpen en op donderdagavond verdween de laatste verhuisdoos uit de gang en hadden we alles aan kant. Ik moest wel even wennen, dat de spullen van Saskia erbij ingekomen waren en voordat ik weer het vertrouwde gevoel van mijn eigen huisje terug had, waren er wel twee weken verstreken.

Er zaten ook wel positieve aspecten aan het samen bewonen van een flat. We hadden vaak gezelschap aan elkaar en we kookten, als Saskia niet hoefde te werken, om de beurt. Ik kreeg

nu veel vaker gezond voedsel naar binnen, want er had vaak diepvriesmaaltijd op het menu gestaan of patat. En er ontstonden geen spanningen tussen Saskia en mij, want we lieten elkaar volkomen vrij in ons doen en laten en bemoeiden ons niet met elkaar als het op dingen aankwam, waar de ander niets mee te maken had. Eigenlijk verbaasde het mij een beetje, want eerst kende ik haar alleen doordat ze soms in de tram zat en anderhalve week later was ze bij me ingetrokken. Maar we hadden het gezellig samen en Saskia was er ook bijzonder mee in haar nopjes. Ze woonde dichterbij haar werk en het centrum. Toch had de nieuwe woning ook iets vertrouwd, want er stonden veel van haar eigen spulletjes in. En financieel hadden we er beiden voordeel van, want dit was goedkoper dan elk een eigen flat.

Zo vergingen de dagen zonder dat er iets opmerkelijks gebeurde. Op mijn werk was het druk, druk, druk, want de fusie kwam nu vlot naderbij en mijn directeur moest allerlei gegevens hebben en daardoor maakten de tekstverwerker op de computer en ik overuren, want er moesten ontzettend veel brieven de deur uit. Ik was dan ook altijd blij, dat het weekend weer naderde, want dan kon ik weer bijkomen en had ik tijd om eens lekker uit te gaan en een knul versieren, want in deze drukke periode kwam mijn kutje haast te kort. Vanwege pure tijdgebrek moest ik me behelpen met mijn kunstlul, want tijd om een knul op te pikken, had ik niet. Maar helaas kon ik niet zo vrijuit meer hijgen en kreunen, want ik was bang, dat Saskia het zou horen, als ik met mezelf bezig was. Maar het komend weekend had ik totaal geen afspraken en kon ik eens lekker de bloemetjes buiten zetten. En Saskia hoefde ook niet te werken, dus zouden we zaterdagavond samen naar de discotheek gaan, waar een houseavond zou worden gehouden. Ik verheugde mij er enorm op en de vrijdagmiddag kroop werkelijk uiterst traag voorbij. Maar toen ik eindelijk in de tram op weg naar huis zat, kreeg ik een heel opgewekt gevoel over mij: we gingen dit weekend eens lekker beesten.

Hoofdstuk 5.

Het was zaterdag en het was aangenaam weer. “Weet je wat”, zei ik tegen Saskia, “laten we lekker gaan winkelen”. En direct na het middageten sprongen we op de fiets en reden richting centrum. Ik was goed gemutst, net als Saskia overigens, want het was voor het eerst sinds drie weken, dat ze een weekend vrij was. Ik voelde een vreemde spanning in mijn lichaam en was de hele dag al opgewonden; geil eigenlijk, want ik moest en zou vanavond met een leuke jongen het bed in duiken, ook al zat Saskia er met de neus bovenop. Ik keek uit naar de avond, wanneer we zouden uitgaan, hoewel het winkelen ook een uiterst aangename bezigheid was. Ik kocht een nieuw jurkje en Saskia kocht meerdere kledingstukken, waaronder een bijzonder sexy setje lingerie. Toen de winkels dichtgingen, vertrokken we pas weer richting huis en daar aangekomen, kon geen van ons tweeën zich er toe zetten om te gaan koken. “Weet je wat”, zei ik, “we verwennen ons een keertje en gaan uit eten”. Dat vond Saskia een prima idee en een half uur later zaten we heerlijk en uitgebreid te smullen in een Chinees restaurant. Toen we weer thuis waren, hebben we samen koffie gedronken en Saskia kwam op het idee om haar jeugdfoto’s te voorschijn te halen en de hele avond hebben we in albums zitten te kijken, waaronder ook die van mij. Tegen elf vertrokken we met de tram naar de discotheek en daar begon het feest net lekker op gang te komen. Saskia en ik dansten een hele tijd samen op de housemuziek en nuttigden de, door de mannelijke sexe, aangeboden alcoholische drankjes en tegen een uur of een was ik in een bijzonder lollige bui en kon overal wel om lachen. Saskia zei: “we moeten maar even wat kalm aan doen met de drank, want anders komen we hier dronken weg”. We gingen samen even naar de WC en zorgden ervoor, dat we er weer tiptop uit kwamen te zien. Het was warm op de dansvloer en het duizelde in mijn hoofd. “Laten we even naar buiten gaan een fris luchtje scheppen”, zei ik en even later stonden we in de kille nachtlucht. We waren niet de enigen buiten, want het was er behoorlijk druk. “Moet je eens kijken, wat een leuke knul daar”, zei Saskia en toen ik keek naar de plaats, die ze aanwees, stond daar inderdaad een knappe vent met zijn vriend te praten. Even later vertrok zijn vriend

en de jongen wilde weer de disco ingaan. Toen kreeg hij ons in de gaten en hij knipoogde even en liep naar binnen. Die moest ik hebben, dacht ik en ik kreeg geile gedachten. Saskia dacht er blijkbaar precies zo over, want ze reageerde heel opgewonden toen de knul geknipoogd had. Na een tijdje gingen we naar binnen en we waren nog maar net op de dansvloer gearriveerd, of de jongeman stond naast me en vroeg, of ik met hem wilde dansen. Daar kon ik geen nee tegen zeggen, maar toen de plaat afgelopen was, vroeg hij Saskia en ging daarmee dansen. Ik danste maar een nummer alleen en zo wisselde hij bij elke plaat tussen Saskia en mij. Na de vijfde keer vroeg hij, of we iets wilden drinken en we namen elk een Spa rood. Hij stelde zich voor als Marc en gezien de aandacht, die hij aan ons schonk, kreeg ik de indruk, dat hij niet tussen ons kon kiezen. Op een gegeven moment maakte hij een kus gebaar tegen mij en wenkte me met zijn hoofd om naar buiten te gaan. Toen hij opstond, volgde ik hem en liet Saskia alleen achter. Buiten aangekomen pakte hij me vast en begonnen we te tongzoenen. Hij streelde daarbij mijn rug en het wond mij aangenaam op. Ik wilde wel naar huis en met hem naar bed. Maar na een poosje liet hij me los en stelde voor om weer naar binnen te gaan. "Laten we ons drankje opdrinken", zei hij, "en nog even dansen". Maar aan dansen had ik geen zin meer en dus vroeg hij Saskia op de dansvloer. Ik bleef wat bij de bar rondhangen en plotseling verdween Marc met Saskia naar buiten. Na een minuut of tien kwamen ze weer binnen en kwamen ze bij me zitten. Nu besteedde Marc weer alle aandacht aan mij en ik was alweer gesmolten door zijn mooie ogen en gladde praatjes. Hij lokte me met een smoes naar de ruimte, waar de toiletten waren en kustte me vurig. "Laten we weggaan", stelde hij voor, "en als we naar jouw huis toegaan, kunnen we Saskia afzetten en daarna zien we wel, wat we doen". Ik was het er mee eens en haalde Saskia op. We reden met een taxi naar onze flat en met zijn drieën gingen we naar boven. Saskia ging drankjes inschenken en Marc kwam naast me op de bank zitten. Hij drukte zich tegen me aan en begon me te zoenen. Ik werd wild van geiligheid. Mede door de alcohol van die avond, laaide mijn passie hoog op. Mijn kutje droop al van het vocht en ik wilde niets liever dan geneukt worden. Hij liet zijn hand afdalen naar mijn borst, maar aangezien Saskia elk moment weer binnen kon komen, weerde ik zijn hand af en probeerde mijn mond weg te halen. Hij verhinderde dat en na een tijdje wrong ik me los uit de omhelzing en fluisterde in zijn oor: "niet hier, maar op mijn slaapkamer". "Hoezo dan?", vroeg Marc. "Nou, vanwege Saskia of zou ze snappen wat we willen en zich diskreet en onopgemerkt hebben teruggetrokken in haar eigen slaapkamer?", antwoordde ik. Marc schoot in de lach: "jou lieve vriendin is al een tijdje weer in de kamer en is mij al een hele poos aan het pijpen. Ik dacht, dat jij haar ook wel weer terug had horen komen". Ik keek naar beneden en inderdaad was Saskia driftig aan het pijpen. Ik wist me even geen raad met de situatie. Jaloers op Saskia was ik niet en ook de hele avond niet geweest. Ik had geen concurrentie gevoeld om Marc te versieren en had geredeneerd, dat de gelukkigste, die Marc zou uitkiezen, met hem het bed zou delen. Maar ik had het idee, dat ik de gelukkige was en ik kon nou niet bepaald juichen, dat Saskia mee ging doen. Ik had dat ook nooit eerder gedaan en stond een beetje vreemd te kijken. Saskia liet zijn pik uit haar mond glippen en zei: "ik heb geen bezwaar om Marc samen te delen. We delen de flat immers ook al en een triootje lijkt me wel leuk en opwindend". De alcohol verhinderde een heldere gedachtegang en half beneveld en geil kon ik geen zinnig argument bedenken, waarom we het niet met z'n drieën zouden gaan doen. Marc fluisterde in mijn oor: "ik kan niet kiezen tussen jullie twee en zou het fantastisch vinden, als je bleef en ik met jullie allebei mocht vrijen". Ik wilde te graag een pik in mijn kut voelen en als Saskia dan mee wilde doen en Marc wilde ons beiden neuken, dan moest dat dan maar. Gewillig zakte ik achterover op de bank en Marc dook boven op me en kustte me wild. Ik merkte, dat Saskia zijn broek helemaal uittrok en toen Marc mij in de hals kustte, kon ik zien, dat ze zijn bilnaad likte van boven tot onderen. Marc had mijn tieten ondertussen ontbloot en ik voelde een hand over mijn kruis gaan. Die geile Saskia zat mij op te geilen en ik reageerde heftig. Bloedgeil werd ik ervan en Marc likte mijn blote tieten en

maakte ze kleddernat. Saskia was met haar hoofd onder mijn rok gekropen en likte over mijn dijen. Ze ging nog steeds met een vinger over mijn kutje en met haar andere hand bewerkte ze Marc zijn aars en liet af en toe een vingertopje naar binnen glijden. Ik ging wijdbeens liggen en ze wurmelde mijn slipje uit, terwijl Marc nog met mijn borsten bezig was. Opeens voelde ik een tong door mijn kletsnatte spleet glijden en die geile meid zat mij daar ongegeneerd te likken. Ik genoot met volle teugen en begon sneller geil te hijgen en te kreunen. Ze rukte met een hand aan Marc zijn pik en deze begon zijn kookpunt te naderen. “Niet meer doen”, hijgde hij opgewonden, “anders kom ik direct klaar”. Saskia stopte met rukken en likken en kroop tussen onze benen vandaan. Marc stond op en deed al zijn kleren uit. Dat deed ik ook en Saskia stond eveneens snel in haar nakie. We hadden teveel gezopen, want we waren allemaal dronken van alcohol en geilheid. Marc ging op zijn rug op de bank liggen en ik kroop boven op hem. Ik voelde dat Saskia zijn keiharde pik in mijn klievernatte kut stopte en ik reed wild op en neer. Marc leg met gesloten ogen te genieten en bij elke stoot, dat zijn paal diep in mijn kut zat, ontsnapte mij een geile kreet. Opeens voelde ik een tong over mijn aarsje gaan en Saskia, die eerst aan Marc zijn ballen had zitten likken, bewerkte nu mijn kontje. Een poosje later stak ze een vinger naar binnen en ze wreef aan de binnenkant over Marc zijn pik. Ik vond het heerlijk om in beide gaatjes iets te voelen en soms haalde Saskia haar vinger eruit en stopte haar tong er weer in. Toen begon ze me echt te vingerneuken in mijn reetje en Marc bewoog gestaag zijn pik in en uit mijn kut. Dit gevoel deed me aan Erik denken en ik stapte van Marc zijn pik af en Saskia liet mijn kont los. “Wat ga je doen?”, vroeg ze, maar zonder antwoord te geven, draaide ik me om en ging met de rug naar Marc toe met mijn kont boven zijn pik hangen en Saskia begreep mijn bedoeling. Ze richtte zijn eikel op mijn gleuf, maar ik zakte naar beneden en zei: “in mijn kont dat ding”. Saskia zette de eikel tegen mijn anus en door haar gelijk aan mijn aarsje en de gladheid van de pik, die nog onder mijn eigen kutgeil zat, gleeed de genotstaaf soepel over de hele lengte naar binnen en ik begon luid te kreunen. Saskia bedacht zich niet en begon mijn kut te beffen, terwijl ze haar eigen spleet vingerde. Ze hijgde nu wild en geil en Marc begon te grommen. Zijn beenspieren spanden helemaal en toen voelde ik warme stralen zaad terecht komen in mijn nauwe aarsje. Saskia ging hard over mijn klit en toen ik weer omhoog wipte met mijn kont, trok ze snel de pik van Marc uit mijn reet en pijpte hem helemaal leeg. Er druppelde ook nog sperma uit mijn kontje en kwam terecht op Marc zijn buik. Ze slikte alles naar binnen en zette toen haar mond tegen mijn anus. Ze zoog het laatst zaad uit mijn kont en daarvan kwam zelf klaar op haar eigen vingers. Toen likte ze verder over mijn klit en stak een vinger in mijn kut en eentje in mijn kont. Ik hield het ook niet langer en geile geluiden uitstotend beleefde ik een intens hoogtepunt. Ik zakte achterover op Marc zijn borstkas en Saskia kroop over mij heen. Ze keek me aan en gaf me een kus. Onwillekeurig deed ik mijn mond open en we tongzoenden elkaar innig. We kropen na een tijdje van elkaar af en Saskia begon Marc opnieuw te pijpen. “Ik wil jouw pik ook in mijn kontje”, smeekte ze geil en ik ging haar helpen. Marc zat op de bank met zijn benen op de salontafel en afwisselend pijpten we hem. Toen ik zijn lul op een gegeven ogenblik in mijn mond had, begon Saskia zijn aars te likken en bijna begon Marc te spuiten. “Niet zo haastig”, zei Saskia en we lieten zijn kruis met rust. Saskia dook boven op Marc en ze kusten elkaar innig. Ik liep naar mijn slaapkamer en pakte mijn vibrator. Ik nam ook een potje handcrème mee en toen ik weer in de kamer kwam, lagen Saskia en Marc in een standje 69. Saskia likte met name de ballen van Marc en zijn bilnaad en af en toe hapte ze zijn pik op. Marc befte haar kut en ik kroop op de rug van Saskia en begon haar bilnaad te likken. Ze reageerde heftig en begon wild met haar onderlijf te bewegen. “Ooohh, lekker geil”, kreunde ze en ik smeerde de dildo overvloedig in met crème. Marc trok haar billen uit elkaar en ik duwde de vibrator in haar darm. Ze begon nog geiler te worden en riep na een tijdje: “naai me alsjeblieft met die lekkere pik van je”. Daarvoor moesten we van positie wisselen, want Saskia wilde die lekkere lul in haar reet. Ik kroop op de rug op de bank en Saskia kroop in positie 69 boven op me. Ze

had nog steeds de dildo in haar kont en ik voelde, dat ze mijn kut weer begon te likken. Deze werd weer nat en ze smakte van het vele sap, dat naar buiten kwam. Ik haalde de vibrator uit haar anus en likte haar klitje, die keihard was. Ze kraaide van geilheid en ik trok haar bilhelften uiteen. Marc plantte zijn lul tegen haar kringpier en drukte hem snel naar binnen. Ik propte de dildo in haar kut en als Marc zich terugtrok, drukte ik de dildo diep in haar kut en als ik deze terughaalde, ramde Marc zijn paal zo diep mogelijk in haar bruine gaatje. Ze werd gek van geilheid en kreunde bijzonder hevig. Ze likte alleen nog maar over mijn klitje en zat met twee vingers in mijn kut en had eentje in mijn poepertje gewerkt. Het kutvocht stroomde nu rijkelijk naar buiten en even later begon ik schokkend en kreunend klaar te komen. Ze haalde haar vingers weg en begon zelf ook te verkrampen. Ik zag hoe ze haar kutspiieren samenknep om de vibrator en Marc zijn pik zat totaal klem in haar samengetrokken aars. Jankend en gillend kwam ze klaar en schokte wild heen en weer. Toen haar lichaam ontspande, haalde ik mijn tong van haar klitje en Marc begon ruw in en uit te rammen. Op het moment dat hij klaar kwam, begon hij te schreeuwen en meteen daarna haalde ik zijn pik uit Saskia d'r reet. Ik richtte hem naar beneden en opende mijn mond. Hij spoot veel en ik kreeg bijna alles binnen. Ik genoot van de heerlijke spermasmaak en slikte alles door. Dit was nog eens neuken en ik vond het voor herhaling vatbaar. Maar dat moest wel een andere keer gebeuren, want ik was nu totaal verzadigd en slaperig van alle drank. Omdat Marc toch niet tussen ons kon kiezen, belde hij een taxi en vertrok. Saskia en ik doken in ons eigen bed en vielen elk in een diepe slaap.

Toen ik de volgende middag wakker werd, lag ik nog een poosje te dommelen en na te denken over de vorige nacht. Op zich bleef ik het raar vinden om een triootje te vormen en om Saskia te likken en door haar gebekt te worden, maar bedacht, dat alles toegestaan is, wat je lekker vind en ik moest erkennen, dat ik enorm genoten had. Opeens werd er op de deur geklopt en toen ik 'ja' gezegd had, stapte Saskia binnen. "Heb je lekker geslapen", vroeg ze en na mijn bevestigend antwoord vroeg ze: "je hebt er toch geen spijt van, he? Ik ben er namelijk helemaal niet op uit om een lesbische relatie met je aan te gaan, maar tegen een trio heb ik geen bezwaar, want ik mag je bijzonder graag. Ik wilde zo graag met Marc naar bed en hij kon niet tussen ons kiezen. Ik wilde ook geen strijd om hem tussen ons en wilde ook geen jaloerse toestanden, zodat ik geen andere uitweg zag als dit te doen". "Het is goed", zei ik en gaf haar een kus. "Ik heb er heerlijk van genoten en wil nog wel eens vaker met drie man neuken. En als jij een keer hopeloos geil bent, mag je mijn vibrator wel lenen".

We kleedden ons aan en de dag verliep zonder verdere opmerkelijkheden.

Hoofdstuk 6.

's Maandag werd ik ongesteld en dat deed me eraan herinneren, dat ik nodig weer voor de pilcontrole moest. Ik voelde me totaal niet lekker en ging die dag een uur eerder naar huis. Ik pakte de telefoon en probeerde een afspraak te maken bij de huisarts. Maar deze was op vakantie en had het antwoordapparaat ingeschakeld. Ik had geen zin een boodschap in te spreken en legde de hoorn neer. Saskia had meegekregen waarom ik belde en merkte ook, dat ik er niet in geslaagd was een afspraak te maken. "Waarom ga je niet naar mijn huisarts", zei ze, "daar kun je altijd terecht en ik ben bijzonder tevreden over hem". En ik was niet zo tevreden over mijn eigen huisarts, want ik kreeg altijd het idee, dat hij op mijn kut geilde en hij moest ook altijd een uitgebreid inwendig onderzoek doen, waarbij hij tevens een vinger in mijn aars stopte en overal voelde. Daarnaast stond hij altijd direct met de medicijnen klaar en dat was ook iets, wat me tegen stond. "Maak jij dan even een afspraak voor me", vroeg ik, "dan kruip ik in bed. Als ik een uurtje geslapen heb, zal mijn rugpijn wel wat afgezakt zijn en meestal is de hoofdpijn dan ook weg".

Met een aspirientje dook ik onder de wol en Saskia regelde een afspraak bij haar huisarts. Toen ik weer wakker was, voelde ik me een stuk beter en ging naar de kamer. “Je kunt volgende week dinsdag bij hem terecht”, zei Saskia, “dan is je ongesteldheid voorbij en ben je van dat ongemak verlost. Omdat het de eerste keer is, moet je wat ochtendurine meebrengen”. Ik knikte instemmend en kroop op de bank. Saskia had bami gekookt en samen aten we die op. Ik ging die avond vroeg naar bed en toen ik de volgende morgen wakker werd, voelde ik me gelukkig weer de oude. ‘s Woensdagsavonds ging ik op visite bij Yvonne. Het was alweer weken geleden, dat we met elkaar gebeld hadden en deze afspraak hadden gemaakt. Het was beregezellig en we hadden de grootste lol. Yvonne was wel een toffe meid en altijd in voor een geintje. Ze praatte honderd uit over haar werk. Ze werkte voor het wereldnatuurfonds en ze had het erg druk, want ze waren bezig met een actie om de apen in de vrije natuur beter te beschermen en te proberen hun overlevingskansen te verbeteren. Tegen een uur was in weer thuis en schoot gelijk in mijn bed.

Zo vlogen de dagen voorbij en voordat ik het wist, was het dinsdag. Ik had nooit weer aan het bezoek aan de huisarts gedacht, totdat Saskia dinsdagmorgens bij mijn vertrek me eraan herinnerde. “O ja, dat is waar ook”, zei ik en zodra ik op mijn werk was, vroeg ik ‘s middags vrij om naar de dokter te kunnen. Mijn baas maakte totaal geen bezwaren en tegen twee uur stond ik op de stoep van het door Saskia opgegeven adres. J.v.Dijk - huisarts; behandeling alleen op afspraak. Ik drukte op de bel en een zoemer gaf aan, dat de deur van slot sprong en ik kon naar binnen lopen. Achter de hoofdingang was een balie en een mooie vrouw met even blond haar als mij, zat te telefoneren. Het duurde maar even en daarna stond ze mij te woord. Ik werd verwezen naar de wachtkamer en net toen ik wilde gaan zitten, hoorde ik mijn naam al uit een luidspreker komen en werd ik uitgenodigd om mij in de behandelkamer te vervoegen. Een knappe man van een jaar of vijfendertig stond mij al op te wachten in de deuropening en stak mij zijn hand toe. “Van Dijk”, zei hij en ik stelde me ook voor: “Monique de Boer” en schudde zijn uitgestoken hand. Ik kreeg allerlei vragen voorgeschiedeld en de assistente, die eerst bij de balie had gezeten, kwam binnen en nam mijn potje urine mee. Blijkbaar moest zij dat onderzoeken en de dokter vroeg mij om me uit te kleden in het aangrenzende kamertje en daar op de tafel te gaan liggen. Hij maakte nog enkele notities en ik vertrok naar het kamertje. Snel ontdeed ik mijn onderlijf van mijn kleren en de tafel was eigenlijk een gynaecologische tafel met op de hoeken een stel beugels, waarin mijn knieholtes konden liggen. Ik kroop op de tafel en wachtte op de komst van de dokter. Even later kwam deze binnen gestapt en trok een paar chirurgenhandschoenen aan. Hij ging aan het voeteneind staan en plaatste mijn benen in de beugels. Zonder schaamte lag ik wijdbeens en onbeschermd voor hem, maar hij had een geruststellende uitstraling en rustig toucheerde hij mijn vagina. Ik voelde me bij hem op mijn gemak en had totaal niet het idee, dat hij er anders van werd, in tegenstelling tot mijn eigen huisarts. De assistente kwam binnen en zei, dat de uitslag van de urine goed was. “Pak jij even het speculum”, vroeg de dokter en de assistente verwarmde het ijzeren ding even onder de warme kraan en gaf het daarna aan de arts. Geroutineerd drukte hij het in mijn kut en ging achter de tafel staan. Ik voelde het speculum opengesperd worden en mijn baarmoedermond werd aan een nauwkeurige inspectie onderworpen. De assistente reikte hem een wattenstokje aan en de dokter maakte een uitstrijkje. “Dat ziet er allemaal prima uit” zei hij en daarna werd het speculum verwijderd. Hij pakte een tube sensilube en deed een beetje op zijn vingertop. Zijn vinger verdween in mijn kontgaatje en hij fronste zijn voorhoofd en keek bedenkelijk. Zou hij merken, dat daar af en toe wel iets verdween met een behoorlijke afmeting. Ik veronderstelde, dat hij het uit ervaring wel zou door zou hebben, maar hij zei: “ik voel daar iets, wat niet hoort”. Hij bewoog zijn vinger nog een paar keer heen en weer en haalde zijn vinger toen weg. “Volgens mij is daar iets ontstoken, ik zou maar even een poosje kalm aan doen met anale bezigheden. Ook moet je ervoor zorgen, dat je geen harde ontlasting hebt, want dat is op dit moment niet goed. Je krijgt van mij laxeermiddelen mee en je zult je

voeding aan moeten passen. Ik zou me nog maar geen zorgen maken, want dat is niet nodig". Maar dat deed ik nou juist wel en nam mee voor, voorlopig niets meer in mijn kontje te stoppen of laten stoppen.

"Ik zal je wat bloed afnemen voor onderzoek op het ziekenhuislab en over die uitslag kun je mij donderdag bellen", zei hij. De assistente gaf hem een spuit aan en ik zag, dat er een beetje vloeistof in zat. "U gaat toch bloed afnemen?", vroeg ik, "waarvoor is dan die vloeistof?". "Er zit heparine in om te voorkomen, dat het gaat stollen", legde hij uit en hij zette de naald op mijn huid. Ik zag deze erdoor heen dringen en verwachtte dat hij de zuiger terug zou trekken, maar in plaats daarvan, spoot hij de injectienaald leeg in mijn arm. Net toen ik wilde reageren, voelde ik me slaperig en duizelig worden en daarna werd het zwart voor mijn ogen ....

Hoofdstuk 7.

Ik sloeg mijn ogen op en moest me even realiseren, waar ik was. Ik keek in het rond en bevond me in een vreemde kamer. Het begon me weer te dagen: ik was bij de huisarts en was waarschijnlijk flauw gevallen bij het zien van bloed. Ik was nog niet goed bij mijn positieven en wilde overeind komen, maar ik merkte, dat ik vastgebonden was aan handen en voeten. Ik begon me onrustig te voelen, maar toen voelde ik een hand op mijn arm. Ik keek naar links en herkende vaag het gezicht van de assistente. "Ben je wakker?", vroeg ze zachtjes en ik knikte. "Maak je geen zorgen, alles is goed. Ik haal even een arts". Ze verdween uit de kamer en ik probeerde mij een beeld te vormen van de omgeving, waarin ik me bevond. Het was duidelijk niet het kamertje, waar ik onderuit ging en ik vermoedde, dat ik in het ziekenhuis lag. Maar ik was nog te versuft om het goed tot me door te laten dringen. Opeens zwaaide de deur open en de assistente stapte met een man in het wit de kamer binnen. "Ik ben uw arts, Smit is de naam" zei hij en pakte mijn pols en controleerde mijn hartslag. "Maak je maar geen zorgen, je komt er wel weer bovenop", zei hij en deed zijn stethoscoop in zijn oren en ontblootte mijn borsten. Hij luisterde mijn hele borstkas af en daarna liep haar naar een kast. De assistente bedekte mijn borsten weer en trok de deken weer op zijn plaats. "Wat heb ik", stamelde ik, "het is toch niet iets ernstigs?". De dokter en assistente gaven geen antwoord en ik zag, dat de assistente een paar beugels ter hoogte van mijn knieën bij het bed aanbracht en de dokter had handschoenen aangetrokken en had een speculum in zijn handen. Ik merkte, dat ik om mijn middel ook aan het bed vastgebonden zat met een riem. Mijn voeten werden losgemaakt door de assistente en mijn benen werden in de beugels geplaatst. Bovenop de beugels kwam een ander stuk metaal en deze twee delen werden aan elkaar vast gemaakt met mijn been ertussen, zodat ik geen kant op kon. "Wat doen jullie toch", vroeg ik wanhopig, "wat zijn jullie van plan. Ben ik erg ziek?". "Rustig maar", zei de dokter en ik voelde het onderste stuk van mijn bed naar beneden weg geklapt worden. Ik lag nu met mijn kont op de rand van het bed en de assistente trok mijn soort nachtpon omhoog tot aan mijn middel. Ik voelde, dat ik geen slipje aan had en lag dus met ontbloot onderlichaam en wijsbeens met de benen iets omhoog in de beugels. De assistente deed een glijmiddel op mijn aars en toen kroop de dokter tussen mijn benen. Hij drukte het speculum zonder omwegen in mijn kont en draaide aan de schroef, zodat mijn kont opengerekt werd. Daarna liet hij het zitten en de assistente had een infuus aan een staander bij mijn bed getrokken en de dokter stak een dikke naald in een ader van mijn hand. Het infuus werd aangesloten, maar ik werd wild en probeerde los te komen, maar de riemen verhinderden dat. Toen de vloeistof mijn hand bereikte, spoot de dokter een injectienaald leeg in de vloeistof van de infuuszak en even later verloor ik opnieuw het bewustzijn. Ik kwam weer bij en had een knallende hoofdpijn. Ik lag nu weer plat op het bed en ik zag op de muur een kalender hangen en daarnaast was een klok geplaatst. Wat gebeurde er toch? Allerlei vragen spookten door mijn hoofd en onrustig probeerde ik overeind te komen. Ik lag nog steeds helemaal verankerd aan het bed en mijn kontje voelde pijnlijk aan. Opeens hoorde ik een piepend geluid en ik keek naar de ander kant. Er stonden meerdere apparaten,

om allerlei zaken van mij te registreren en waarschijnlijk ging er van eentje het alarm af, omdat ik bij bewustzijn was. De deur ging open en een onbekende zuster kwam binnen. “Goedemiddag”, zei ze vriendelijk. “Wat doe ik hier, wat gebeurt er met mij”, schreeuwde ik. “Rustig maar, geen paniek”, zei ze, “ik zal je een en ander uitleggen”. Ik kreeg te horen, dat ik ernstig ziek was en een tijdje in het ziekenhuis moest blijven. Ik was te verdoofd om het goed te snappen, maar ik was niet gerust gesteld. Ik had me helemaal niet ziek gevoeld en wat deed die speculum in mijn kont. Waarom was ik vastgebonden en waarom werd ik telkens verdoofd en kreeg ik geen bezoek. De zuster zei: “je hebt een gezwel in je buik en om die te verwijderen, moet je kontje opgerekt worden. Je bent te ziek voor bezoek, maar je familie is op de hoogte. Zodra het kan mogen ze je bezoeken, maar voorlopig nog niet. We hebben de kalender en klok neergehangen, om je niet alle gevoel voor tijd te doen verliezen. Vanwege de pijn wordt je telkens verdoofd en omdat je dan heel onrustig beweegt, ben je vastgebonden. Je zou anders van het bed kunnen vallen of het infuus eruit kunnen trekken. En de elektroden van de registratieapparatuur moeten ook op zijn plaats blijven zitten, dus hou je gemak en leg je erbij neer; de dokter heeft verzekerd, dat alles goed zal komen”. Ik kon het niet geloven en het stormde in mijn hoofd. Was het dan werkelijk waar? Ik geloofde haar gewoonweg niet, maar ik snapte niet waarom. Maar ik kon niet helder denken en het was ook allemaal zo verwarrend. Ik keek op de kalender en het markeerplaatje stond op donderdag. Was ik hier dan twee dagen of al meer dan een week. Ik vroeg het aan de zuster en ze zei: “je bent hier nu twee dagen en je wordt steeds verdoofd tot ‘s middags twee uur. Dan mag je een uurtje wakker blijven en worden allerlei dingen met je gedaan voor onderzoek, al weet ik ook niet wat voor soort onderzoeken”. Ik keek op de klok en zag, dat het vijf over twee was. Ik werd door de zuster gewassen en toen kwam de dokter binnen en hetzelfde ritueel als de dag ervoor speelde zich weer af. Alleen werd het speculum nog verder opgedraaid en ik schreeuwde het uit van de pijn. Toen draaide de arts het speculum iets minder ver open en verminderde zo de spanning op mijn kringpiet. Er werden allerlei spuitjes gelegegd in de infuusvloei stof en ik had geen idee waarvoor allemaal. Zo bleef ik liggen tot drie uur en toen was het gebeurd: ik viel opnieuw in een zwart gat.

Toen ik me weer bewust begon te worden van mijn omgeving, wees de klok inderdaad weer twee uur aan en de kalender stond op vrijdag. Ik bemerkte, dat ik geheel naakt onder een laken lag en de assistente van de huisarts stapte weer binnen. Weer stelde ik allerlei vragen en weer kreeg ik ontwijkende antwoorden. Er klopte iets niet, maar ik kon er niet achter komen wat. Het was in elk geval niet normaal en het veroorzaakte een onrustig gevoel.

Waarschijnlijk zaten er ook kalmerende medicijnen door het infuus, want ik ervaarde een onnatuurlijke onverschilligheid. Het laken werd van me afgetrokken, ik kreeg een wasbeurt en alle handelingen werden weer uitgevoerd. Maar dit keer zat er geen speculum meer in mijn kont. De assistente had een paar handschoenen aangetrokken en had een schaal met een glibberige goedje bij zich staan. Ze doopte een van haar handen in de schaal en smeerde een beste hoeveelheid op mijn kut. Ik probeerde naar onder te kijken en zag, dat al mijn schaamhaar afgeschoren was. Ze kneep haar vingers tegen elkaar en probeerde met zoveel mogelijk vingers in mijn kut te dringen. Mijn schaamlippen werden pijnlijk opgerekt en ze duwde alle vingers tot aan de knokkels naar binnen. Ik voelde behoorlijk veel pijn en schoof met mijn kont heen en weer. Ze probeerde nog verder te duwen, maar toen dat niet lukte, staakte ze haar pogingen en trok haar hand eruit. Toen kreeg ik een hele lading glijmiddel op mijn aars gesmeerd en door het telkens oprekken met het speculum, werkte ze vier vingers naar binnen. Ik verging van de pijn, maar toch probeerde ze dieper door te dringen. Na een tijdje trok ze haar vingers weg en ik vroeg, waarom ze dit deed. Ze vertelde me, dat ze zo aan de voorkant en de achterkant probeerde het gezwel te toucheren en in te kunnen schatten, hoe groot het was. Waarom geloofde ik het toch niet? De dokter gaf ook totaal geen verdere uitleg en stond met de rug naar me toe. Opeens draaide hij zich om en de assistente maakte zijn

witte jas los en opende zijn broek. Ik geloofde mijn ogen niet: ze haalde zijn pik te voorschijn en begon hem pal voor mijn ogen te pijpen. Ze greep zichzelf in het kruis en wreef wild over haar kut. Wat gebeurde hier toch allemaal? De dokter had in een ommezien een stijve en liet zijn leuter diep in haar keel verdwijnen. Ze kreunde geil en ik vond het een vreemde plaats om je meerdere zo te behandelen. Ik kon alles zien en iedereen kon elk moment binnen lopen, tenminste als er meer personen waren, want ik had tot dusver nog maar drie gezien. Opeens liet de assistente de lul uit haar mond gaan en de dokter ging tussen mijn benen staan. De assistente deed mijn schaamlippen van elkaar en de dokter ramde zijn paal in mijn kut. De assistente stond naast mijn bed en zat met een hand onder haar uniform en bewerkte haar kut. Ze dokter neukte me wild en bewoog snel in en uit. De assistente sloot de ogen en kwam sidderend en steunend klaar. De dokter maakte geluiden, die diep uit zijn keel kwamen en spoot zijn ballen leeg tegen mijn baarmoeder. Ik snapte er niets van en de beide personen maakten hun kleding weer in orde en de dokter vertrok. De assistente zei: Hij moest weten of je nog wel geneukt kon worden met het gezwel in je buik en daar is maar een manier voor om het te testen en dat is de praktijk. Ik voelde mijn oogleden alweer zwaar worden en knikte onverschillig van ja. Opnieuw verloor ik alle besef van tijd en omgeving. Toen ik zaterdag bij kwam, lag ik nog steeds naakt onder een laken en deken. Het was wederom twee uur en de riemen hielden me nog steeds op mijn plaats. Ik verloor de drang om alles te begrijpen en het kon me allemaal geen donder mee schelen. De zuster van donderdag kwam weer binnen en even later was de dokter er ook. Ze controleerden me helemaal en de zuster kneep in mijn borsten. Nog niets, hoorde ik haar tegen de arts zeggen en ik had geen idee, wat ze daarmee bedoelde, maar in wezen liet het me ook koud. Ik voelde nauwelijks nog emotie en wachtte wel af, wat ze vandaag weer gingen doen. De schaal met glijmiddel werd tevoorschijn gehaald en de zuster had blijkbaar iets kleinere handen, want na veel gewroet in mijn kut, verdween haar hand tot over haar pols in mijn spleet. Ze bewoog haar hand wat heen en weer en trok hem toen voorzichtig terug. “Nu je kont nog”, zei ze, “je weet waarvoor het is en denk maar niet, dat ik het vervelend vind om te doen”, en ze streek zich door het kruis. Onbarmhartig drukte ze al haar vingers in mijn kont en probeerde haar knokkels naar binnen te werken. Ik begon een idee te krijgen, waarom ik elke dag een poosje bij bewustzijn mocht wezen. Dat was om te kijken, hoe ik reageerde op bepaalde medicamenten en om mijn kut en kont op te rekken, zonder deze in te scheuren. En als ik bewusteloos was, kon ik niet aangeven hoeveel pijn ik leed en gingen ze misschien te snel te diep naar binnen. Mijn reetje werd nu tot het uiterste opgerekt en net toen ik het wilde uitschreeuwen van de pijn, verdween het dikste gedeelte van haar hand achter mijn kringspier en gleeed haar hele hand naar binnen. Ze zat tot aan de pols in mijn kont en trok de hand telkens tot aan de knokkels naar buiten, zodat mijn anus flink uitgerekt werd en ging daarna weer helemaal naar binnen. Ze hijgde geil en ik vermoedde, dat ze zichzelf zat klaar te maken. Na verloop van tijd kreunde ze diep en slaakte een diepe kreet: ze kwam klaar en haalde haar hand voorzichtig naar buiten. Meteen daarna verkeerde ik weer in een roes.

Zondags gebeurde precies hetzelfde, alleen lukte het nu de doktersassistente om haar hele hand in mijn openingen te krijgen. Ik had al mijn verzet opgegeven en liet alles gewilloos toe.

De dag daarna verschenen zowel de assistente en de zuster. Traag en versuft kreeg ik alles mee en de dokter kneep in mijn tieten. Wat was dat: er spoot melk uit! Ik begreep er niets van. De zuster kwam bij me staan en zei: “ik denk dat je zwanger bent. De dokter heeft jou een paar dagen geleden waarschijnlijk bevrucht en in combinatie met de medicijnen, gaan je borsten nu al melk geven”. Ze zette haar mond op mijn borst en zoog er een beetje melk uit. Ik meende een geile blik in haar ogen te zien en de assistente lurkte aan mijn andere tiet. Ze zogen me leeg en dat wond hun enorm op. “Dames toch”, zei de dokter, “eerst het noodzakelijke en dan de aangename; hup - aan het werk”. Ze haalden hun mond weg en ik

werd weer gewassen. Daarna trokken ze handschoenen aan en ik vroeg we af, wat er vandaag zou gaan gebeuren. De assistente smeerde haar handen in met glijmiddel en even later zat ze in mijn aars. Daarna voelde ik een paar vingers in mijn kut glijden en de zuster werkte haar hele hand naar binnen. Ik was nu in beide gaatjes gevuld en maximaal uitgerekt. “Ze verdraagt twee handen”, zei de assistente tegen de arts en beide vrouwen bewogen hun handen diep in mij en ik kreeg de indruk, dat ze inwendig onderzoek deden. “Dan is het nu tijd voor de laatste fase”, zei de dokter. De twee vrouwen haalden hun hand uit mijn lichaam en ik zag, dat de dokter een metalen ring in zijn handen had met een doorsnede van een beschuit. Mijn kruis zat nog onder het glijmiddel en even later had de dokter de ring in mijn aars geplaatst en was mijn kringspier compleet uitgerekt. Het voelde bijzonder pijnlijk aan en mijn kont stond helemaal open. “Waarvoor is dat?”, vroeg ik met tranen in mijn ogen. “Is de pijn te verdragen?”, vroeg de zuster en ik knikte, maar ze zag, dat ik erg veel leed. “Ze moet verdoofd worden”, zei ze en even later was ik weer buiten westen.

Hoofdstuk 8.

Toen ik weer bijkwam zag de wereld er heel anders uit. Ik lag op een andere kamer en ik lag niet meer aan het infuus en ook was alle apparatuur verdwenen. Ik voelde me ook weer een beetje mezelf en waarschijnlijk kreeg ik geen verdovende middelen meer. Ik kon weer emoties voelen en ik begon onbedaarlijk te huilen. Waarom overkwam me dit en waarom was mijn moeder nog niet op bezoek geweest? Waarom had de dokter me geneukt en hoe moest dat nou als ik een kind had? Ik raakte in paniek: ik werd moeder en was niet eens getrouwd! Hoe moest dat dan met mijn werk en ik had helemaal nog geen zin om moeder te worden. Ik was nu hooguit twee weken van de pil af en gelijk zwanger. En had ik wel een tumor of was deze er nu uit? Ik geloofde er nog steeds niet van: ik had me nooit ziek gevoeld en ook nergens last van gehad; ik werd bang: volgens mij was er iets heel anders aan de hand. Mijn gedachten werkten op topsnelheid en allerlei vragen spookten door mijn hoofd. Ik lag nog steeds vastgebonden en de ring in mijn kont zat er ook nog steeds in. Maar pijn deed het niet meer, want mijn anus was blijkbaar gewend aan de uitrekking. Ik lag nog op hetzelfde bed en de klok en kalender waren ook aanwezig. Door mijn tranen heen zag ik, dat deze op woensdag stond en dus was ik al meer dan een week in het hospitaal. In de hoek zag ik een TV staan en er lag een krant en enkele weekbladen op de tafel in het midden. Mijn maag deed pijn, waarschijnlijk omdat ik lang geen vast voedsel had gehad; ik had voeding gekregen via het infuus. Het regende zachtjes, maar het tikte niet genoeglijk tegen het raam en het was drie uur ‘s middags. Toen ik naar buiten keek, zag ik alleen maar duinen; het ziekenhuis stond dus aan de rand van de stad. Nou woonde ik mijn hele leven al in de stad, dus ik was wel zo bekend in de omgeving, dat ik me een idee kon vormen, waar ik me ongeveer moest bevinden. Het moest aan de westkant van de stad zijn, maar daar kon ik me geen ziekenhuis herinneren. Na ongeveer een uur huilen bedaarde ik enigszins en zag de toekomst ietwat zonniger. Waarschijnlijk voelde ik me ook zo rot, omdat ik geen of andere medicijnen kreeg en dit veroorzaakte natuurlijk een weerslag. Opeens schoot er iets door me heen: ik was nu amper van de pil af en al in verwachting, maar zou dat niet kunnen komen van een verstoord evenwicht in mijn hormoonhuishouding door alle medicijnen in het infuus. Ik probeerde me voor te stellen, hoe het zou zijn om moeder te wezen en opnieuw liepen de tranen over mijn wangen. Toen hoorde ik sleutels en zwaaide de deur open en de zuster kwam binnen. “Hallo lieverd”, zei ze, “wat is dat nou?”. Ze sloeg een arm om me heen en kwam naast me zitten. Ik hilde bittere tranen en onder het snokken stelde ik haar de vragen, die me zo bezig hielden. Ze zei niets anders dan: ja, ja, het valt ook niet mee - kop op, meisje, niet zo somber - en meer van dat soort dooddoeners. Toen ik uitgevraagd was, stond ze op. “Vandaag is een cruciale dag”, zei ze, “ik zal de dokter ophalen en dan hoor je meer”. Ze verliet de kamer en even later stonden ze beiden naast mijn bed. “Oké”, zei de dokter, “ik zal open kaart met je spelen. Je

had een tumor in je buik en je bent dit keer twee dagen buiten bewustzijn geweest. Gisteren hebben we het gezwel verwijderd via je anus; je hebt dus nog een onbeschadigde buik. Het was een groot, maar goedaardig gezwel en je zult er geen nadelige gevolgen aan overhouden. Je hoeft ook geen bestraling of een chemokuur. Wat dat betreft ben je weer gezond". Dat was een pak van mijn hart: ik kon snel naar huis dus. De dokter ging verder: "uit je bloedonderzoeken is gebleken, dat je de ideale persoon bent, om een zeer bijzondere proef op uit te voeren. Dat is ook de reden, waarom je hier eigenlijk ietwat tegen je zin wordt vastgehouden. Maar aangezien er misschien hooguit drie mensen op de hele wereld zijn, die hetzelfde soort tumor hebben gehad en een specifiek kenmerkende hormoonhuishouding hebben zoals die van jou, heb ik je zwanger gemaakt en ik moet je ook meedelen, dat je niet eerder weg kunt, voordat je bevallen bent". Ik snapte het niet, ik was toch geen proefdier, waarover je maar zo even kunt beschikken! "Hoezo, specifieke hormoonhuishouding?", vroeg ik. "Nou", zei de arts, "je hebt de ideale verhouding tussen mannelijke en vrouwelijke hormonen in je lichaam en in combinatie met het aangetroffen gezwel ben je uitzonderlijk geschikt om een zwangerschapsproef met je te doen. De proef is al jaren in voorbereiding en het gaat om de overdracht van de hormonen op je kind; een erfelijke kwestie dus en als de uitkomst aan onze berekende verwachting voldoet, hebben we zoveel wetenschap opgedaan omtrent erfelijk celgedrag, dat het waarschijnlijk een doorbraak betekent. Terreinen, waar we dan patiënten op kunnen genezen, zijn onder andere Aids en leukemie. Persoonlijk denk ik al aan de Nobelprijs voor geneeskunde, hoewel dat mijn doel absoluut niet is; ik beschouw het hooguit een blijk van waardering van mijn collega's.

Ik heb jarenlang mijn eigen bloed onderzocht op de hormoonhuishouding en die is dan ook van A tot Z bekend en daarom was ik ook degene, die je zwanger hebt gemaakt. Als je overigens het kind niet wil houden, wat ik me zeer goed voor kan stellen, dan zal het ziekenhuis voor opvang zorgen en er garant voor staan, dat het goed terecht komt. We hebben vijf echtparen, die het dolgraag willen adopteren en toegezegd hebben, het kind beschikbaar te houden voor onderzoek in de toekomst: want je begrijpt, dat het een uniek kind wordt voor de wetenschap. En je mag het ook altijd opzoeken, maar als je wilt, hoef je het kind nooit te zien, ook niet bij de geboorte en ga je als gewone vrouw weer naar huis. Ik zal je eerlijk vertellen: eigenlijk laat ik je geen keus of je mee wilt werken of niet: als je niet wilt, dan dwingen we je en moet je de hele tijd vastgebonden op bed blijven liggen. Als je wel meewerkt, krijg je beperkte bewegingsvrijheid en mag je ook opstaan, maar je moet wel bereid zijn tot alle behandelingen en onderzoeken. Je mag je kamer echter niet verlaten in verband met infectiegevaar en daarom mag je ook geen bezoek ontvangen. Je moet begrijpen, dat we in deze situatie geen enkel risico willen nemen, want het heeft jaren gekost om zover te komen en er is ook veel geld mee gemoeid. Je moeder weet ervan, dat je ernstig ziek was en geen bezoek kunt ontvangen, We houden haar regelmatig op de hoogte en het zou verwarrend zijn, als je haar opeens zelf opbelt. Daarom kunnen we je geen telefoon toestaan of ander soorten contacten met de buitenwereld. Je bent hier dus negen maanden alleen op je kamer en om de verleiding niet te groot te maken gaat de deur altijd op slot, maar we zullen ons best doen het je zo aangenaam mogelijk te maken".

Mijn hoofd tolde; wat een verassende ontwikkeling. Het bracht me totaal van in de war en het bracht me ook geheel van mijn stuk. Ik wist niet, wat ik er van denken moest. "Kom maar even tot jezelf", zei de dokter, "en denk er rustig over na. Over een uurtje komen we terug en als je ondertussen iets nodig hebt, druk je maar op de bel. Afsproken?". Ik knikte en ze lieten me in opperste verwarring achter.

Na een uur was ik nog niet uitgedacht, maar ik had voor mij geheel onbegrijpelijk een natte kut en er drongen zich steeds meer geile gedachten in mij op. Toch had ik nog een heel stel onbeantwoorde vragen, maar ik begreep wel, dat als ik meewerkte, ik het er het beste mee af

was. En eigenlijk kon ik geen kant op, hier opgesloten blijven gebeurde toch. Als ik eerst eens meewerkte, kon ik later altijd nog verder kijken en misschien kwam er nog wel een kentering in de situatie. Aan de ene kant vond ik het ook nog wel een vleierende gedachte, dat ik zo uniek was en kon bijdragen tot een doorbraak in de wetenschap. Maar hoe ik met het kind aan moest; ik had er nog geen idee van. In elk geval wilde ik wel eens van dit bed af en weer lezen en TV kijken. In hoorde sleutels in het slot en de dokter en zuster kwamen weer binnen. “En?”, vroeg de dokter, “hoe is het? Heb je al een besluit genomen?”. “Ik ben van plan om volledig mee te werken”, antwoordde ik, “ik heb alleen nog een heleboel vragen, die me bezig houden”. “Je moet niet alles nu meteen op willen lossen, het moet ook even de tijd hebben om te bezinken en je kunt altijd op mij of een van de assistentes terugvallen. Weet je al of je het kind wil houden?”. “Ik weet het nog niet”, zei ik, “het is allemaal nog zo vers, ik heb nog wat meer tijd nodig”. “Oké”, zei de dokter, “maar nu eerst verder met de behandeling. Zuster, maak haar maar los en was haar eerst. Daarna mag ze even opzitten; lopen mag nog niet direct, want daarvoor heb je te lang plat gelegen”. Ik werd bevrijd van mijn riemen en de zuster waste me helemaal. Ik voelde me helemaal opgeknapt en had zelfs weer zin om make-up op te doen. Ik mocht een kwartiertje op de rand van mijn bed zitten en ik het begin was ik zo duizelig, dat ik bijna onderuit ging. Ik vond het heerlijk en voelde me een heel ander mens. Ik was opgelucht, omdat ik wat meer wist en omdat ik van het gezwel verlost was. Ik zou wel zien, wat de toekomst zou brengen en kon de zorgen even van me afzetten. Nadat ik een tijdje gezeten had, kreeg ik mijn eerste gewone voedsel weer. Ik mocht een beschuitje met thee en een banaantje. Na de eerste happen, deed mijn maag gewoon pijn vanwege het feit, dat hij zo lang werkloos was geweest. Maar ik voelde me er een stuk beter door en het smaakte zalig. “Zo, nu even zakelijk worden”, zei de dokter toen hij weer binnen stapte. Hij was in de tussentijd even weggelopen en hij wilde nu allerlei onderzoeken doen. Ik wist niet, wat me te wachten stond, maar ging ontspannen liggen en de dokter zei: “als je het lukt, wat ik van plan ben, mag de ring uit je anus vandaag. Maar we willen wel elke dag de melk uit je borsten afkolven. Ook moet je op een po plassen, omdat er bruikbare hormonale stoffen inzitten. Die kunnen we voor allerlei toepassingen gebruiken - denk maar eens aan Moeders voor Moeders. En uit je ontlasting kunnen we allerlei stoffen halen, die ons gegevens verschaffen ten behoeve van ons onderzoek. Dus als je hoge nood hebt of je hebt iets geproduceerd, moet je de zuster even bellen, want het is belangrijk, dat alles vers is”. Ik beloofde mijn medewerking en hij sloeg de dekens van me af en begon me overal te onderzoeken. Er spoot een beste straal melk uit mijn tieten, toen hij erin kneep en de zuster begon me daarna af te kolven. De dokter klapte het onderste gedeelte van mijn bed omlaag en plaatste mijn benen in de beugels. Deze gingen nu niet op slot en hij betastte eerst mijn buik en trok daarna rubberen handschoenen aan. Hij deed er flink wat glijmiddel op en haalde de ring uit mijn aars. Mijn kont bleef gewoon open staan, nadat de ring eruit was. Ik voelde de hand van de dokter naar binnen gaan en mijn reet was zover opgerekt, dat dit soepel ging. Daarna begon hij zijn andere hand in mijn kut te proppen. Dit ging wat moeilijker, maar na een poosje waren de knokkels in mijn onderlichaam verdwenen en zaten beide handen in mijn gaatjes. Ik was totaal uitgerekt, maar het deed niet uitzonderlijk veel pijn. Hij bewoog zijn handen heen en weer en betastte inwendig mijn hele baarmoeder. Blijkbaar was hij wel tevreden, want hij mompelde van oké en goed en trok daarna voorzichtig zijn handen naar buiten. “De ring hoeft er niet weer in”, zei hij, “het is dusdanig soepel, dat ik goed naar binnen kan en je inwendig kan onderzoeken. Ik ben tevreden zo en zie je morgen wel weer. De zuster handelt de rest af”. Hij verdween en deed de deur achter zich op slot. De zuster haalde de kolfjes van mijn borsten en begon me als het ware te melken. Ze kneedde mijn tieten stevig en er kwam nog steeds melk uit en zij begon ervan te drinken. “Ik heb een verrassing voor je”, zei ze, maar ze wilde niet verklappen, wat die inhield. Ze zoog de laatste melk uit mijn tieten en ik moet zeggen, dat het geen onaangenaam gevoel was. De spanning trok zo weg uit mijn borsten en het maakte me nog

geiler dan ik al was, hoewel ik het een vreemde gewaarwording vond. Ze streek over mijn buik en begon mijn schaamlippen te strelen. “Dit is de verrassing”, zei ze, “ik ga je een hoogtepunt bezorgen. En je mag niet weigeren, want het is onderdeel van de behandeling. Uit je bloed is gebleken, dat je het er na een week aan toe hebt. Dan is de hormoonspiegel dusdanig, dat je seksuele gevoelens bevredigd moeten worden. Er komen dan andere stoffen vrij in je bloedbaan en die zorgen dan voor een goed evenwicht. Als ik je niet klaar doe komen, dan hopen zich bepaalde hormonen op en dat is niet bevorderlijk voor je zwangerschap en het onderzoek. Dus ga lekker liggen en geniet. Ik vind het totaal niet bezwaarlijk, sterker nog: ik vind het heerlijk om te doen”. Ik vond het maar vreemd, maar ik had mijn totale medewerking toegezegd en was zo geil, dat ik niets liever wilde dan klaar komen. Ze zocht met haar vingers mijn clitoris en ze likte over mijn buik. Ze zakte steeds verder naar beneden met haar tong en omdat mijn kut nog onder het glijmiddel zat, liet ze haar vingers in mijn kut glijden en haar knokkels gleden moeiteloos naar binnen. Ze vuistneukte me nu en likte over mijn harder wordende klitje. Ik begon geiler te worden en kreeg zin om eens onbehoorlijk klaar te komen. Ze bewerkte mijn kittelaar steeds sneller en ik begon diep te zuchten en te hijgen. Ze bewoog haar vuist wild in en uit en met de duim van de andere hand wreef ze nu over mijn clitoris en ze likte aan mijn aars. Haar hele tong kon naar binnen dringen en na een poosje trok ze haar hand uit mijn kut. Meteen daarna voelde ik haar vingers mijn aars binnen dringen en moeiteloos stopte ze haar hele hand in mijn kont. Ze stak nu haar tong diep in mijn kut. Ik drukte mijn onderlijf zo hoog mogelijk omhoog en haar hand zat tot halverwege haar onderarm in mijn reet. Ik begon nu te schokken en met een geil gekreun kwam ik klaar. Ik voelde mijn lichaam verslappen en kreeg een bijzonder ontspannen gevoel over mij. “Is dit niet schadelijk voor de baby, als je zover met je hand naar binnen dringt?”, vroeg ik haar, maar terwijl ze haar hand uit mijn kont haalde, verzekerde ze me, dat het totaal zonder risico was. “Ik ben er heet van geworden”, zei ze geil, “wil je mij nu ook aan een hoogtepunt helpen?”. Ik vroeg me af of het ook bij de behandeling hoorde, maar ik had Saskia ook al eens gelikt, dus ik zag niet zoveel bezwaar. De gedachte aan Saskia deed me verlangen naar huis en naar liefde en aanhankelijkheid. Dus ik zei: “Oké, doe je uniform en slijpje maar uit en kom over me heen”. In een wip stond ze naakt voor me en kroop ze over me heen met haar kont voor mijn neus. Ik liet mijn vingers over haar schaamlippen gaan en drong af en toe in haar natte kut. Ze was al behoorlijk geil, want ze kreunde bij elke aanraking en toen drukte ik mijn tong tegen haar aars. Ze veerde helemaal naar achteren en zuchtte: “ja, lekker, dieper, oohhhh”. Ze lag met haar hoofd op mijn buik en hield met beide handen haar bilhelften uit elkaar. Ik likte haar anus steeds wilder en wreef met mijn vingers over haar klit en propte mijn duim diep in haar kut. Ze had niet veel meer nodig, want ze begon helemaal te trillen en beleefde kirrend een klimaks. “Dank je”, zei ze, “je hebt een geweldige tong”. Ze drukte een kus op mijn mond en ze fluisterde: “het komt allemaal wel goed met jou; maak je maar geen zorgen”. Toen ze weer aangekleed was en ik weer netjes onder de dekens lag, bekroop me, ondanks haar geruststellende woorden, toch weer een onbehaaglijk gevoel. Ik kreeg de krant en ook de afstandsbediening van de TV. “Vermaak je wat”, zei ze, “en als er iets is, dan bel je maar. Morgen mag je even uit bed en ik kom straks het avondeten brengen”. Ze vertrok en sloot de deur af met haar sleutel. Ik wilde wel lezen, maar kon de gedachten er niet goed bijhouden. Alles wat er die middag gebeurde was, hield me bezig en ik wist niet goed, hoe ik alles moest plaatsen. Ik was moe van de behandeling en het zitten op de rand. En het wipje met de zuster had me ook veel energie gekost. Ik zakte achterover in de kussens en besloot eerst maar een slaapje te gaan doen. Voor ik het goed en wel door had, vertoefde ik in dromenland.

Hoofdstuk 9.

Toen ik wakker werd, was het half zeven 's avonds en mijn eten stond naast me op het nachtkastje. Het bestond uit thee en twee beschuitjes. Aangezien ik nodig moest plassen, belde ik de zuster en die hielp me op de po. Ik kreeg de krant en de afstandsbediening van de TV. De krant had niet veel nieuws te melden, alleen stond er iets over een ramp in Amerika, die drie dagen geleden had plaatsgevonden. Dat deed me weer beseffen, dat ik een week lang niets had meegekregen. Ik heb de hele krant doorgeneusd en daarna de TV aangezet. Ik heb allerlei programma's bekeken, waaronder een natuurfilm over apen in het oerwoud. Rond een uur of half twaalf deed ik de TV uit en belde de zuster. Ik moest nog een keer op de po en daarna ging het licht uit en de deur weer op slot. In het donker zag de kamer er heel anders uit. Het viel me op, dat er twee keer een lichtstraal langs kwam met een zekere regelmaat en daarna bleef het een poosje donker. Dat moest de vuurtoren zijn en na verloop van tijd kende ik het ritme tot op de seconde nauwkeurig uit mijn hoofd. Aan de achterkant van het ziekenhuis hoorde ik stadsgeluiden en het geroezemoes van het verkeer. Ik viel vlot in slaap, maar tegen een uur of twee werd ik wakker. Ik had totaal geen slaap meer en allerlei gedachten hielden me bezig. Ik kon het maar nauwelijks geloven wat me overkwam en kreeg een ontzettend gevoel van heimwee naar mijn eigen huisje en mijn vrijheid en ik zou dolgraag mijn moeder eens weer zien. Tranen brandden in mijn ogen en het duurde een hele tijd, voordat ik de slaap weer vatte. De volgende dag werd in om acht uur wakker en toen was de zuster al druk bezig op mijn kamer. Ik mocht er even af en at bij de tafel mijn ontbijt op. Ik kreeg een nieuwe krant en werd helemaal gewassen. "Morgen gaan we je haar wassen", zei de zuster, "en mag je de hele morgen opblijven". Ik keek door het raam naar buiten en zag niets anders dan duinen. Ik kreeg een bosje bloemen op tafel en ik vroeg, of ik een paar puzzelboekjes kon krijgen. "Die moet ik eerst voor je moeten halen", zei de zuster, "dus zal je tot vanmiddag moeten wachten". Ik vermaakte me die morgen met lezen en TV kijken. Het middageten bestond uit brood met een beetje beleg en ik kreeg ook weer een banaantje. 's Avonds zou ik koffie krijgen en vanaf morgen zou ik ook weer een warme maaltijd mogen gebruiken. Tegen tweeën kwam de dokter weer langs en ik werd weer aan alle kanten onderzocht en er werd ook wat bloed afgetapt. Hij stopte weer een hand in mijn kont en tegelijkertijd de andere in mijn kut. Het voelde erg pijnlijk aan, want ik werd niet meer constant opgerekt door een ring, dus het was een kwestie van tot het uiterste uitrekken. Maar de dokter was tevreden en ik mocht mijn bed weer voor een uurtje verlaten. Ik dacht veel na over mijn situatie en had daarvoor ook alle tijd. Ik piekerde me suf, maar op bepaalde vragen kon ik maar geen antwoord bedenken. Voor de rest vermaakte ik me met lezen, TV kijken en puzzelen. Ik zou maar eens een borduurpakket vragen of iets te breien, dan had ik iets anders om handen. Voor de rest gebeurde er niets bijzonders en om een uur 's nachts viel ik in slaap.

Zo verliepen de dagen monotoon en ik verveelde me dood. De tijd leek soms wel stil te staan en ik ontwierp allerlei plannen om maar eens van deze kamer af te komen, maar de zuster en de dokter waren uiterst precies met het afsluiten van de deur. Soms had ik goede dagen, maar soms was ik ook vreselijk depri en wilde wegvluchten. Ik had al eens overwogen om een stoel door het raam te gooien, maar het was draadglas, dus dat zou zinloos zijn. Elke dag werd ik onderzocht en gekolfd en elke woensdag likten de zuster en ik elkaar klaar. Met een ongelofelijke regelmaat werd ik 's woensdags na het eten geil en dan was er ook geen houden meer aan, hoewel ik tussendoor totaal geen behoefte aan sex had. De zuster trouwens ook niet, want als het mijn klaarkomdag was, kusten en likten we elkaar innig en was ze bijzonder lief, maar op andere dagen gedroeg ze zich als verpleegster en ondernam geen enkele toenadering en deed zelfs een beetje afstandig. De assistente zag ik ook nog wel eens en ik vermoedde, dat de zuster dan een paar dagen verlof had. Ik kende hun namen trouwens niet eens. Alleen de dokter had zich voorgesteld als dokter Smit. Het viel me wel op, dat ik erg snel een dikke buik kreeg. Ik was nu een maand zwanger en het leek wel, alsof ik drie maanden heen was. Of zou ik misschien een tweeling krijgen? Het veroorzaakte een golf van paniek, maar ik probeerde

nuchter te blijven en mezelf niet door het lint te drukken. Ik wist nog steeds niet, wat ik met het kind zou doen, maar mijn gevoel zei me, dat ik het onmogelijk kon afstaan, als het eenmaal geboren was. Ik kreeg ook veel medicijnen. De eerste week zal alles wel via het infuus zijn toegediend, maar nu moest ik wel twintig tabletten per dag slikken en ik kreeg ook nog de nodige injecties. Wat me verder opviel was, dat als ik bij het eten fruit kreeg, dit meestal een banaan was. Af en toe kreeg ik een appel, maar dat was een uitzondering. Misschien was dit om me wat hardere ontlasting te bezorgen, want ik kon de grote boodschap bijzonder slecht ophouden. Dat kwam natuurlijk, doordat mijn aars elke dag erg opgerekt werd door de binnendringende vuisten en zodra ik nu voelde, dat ik drang kreeg, moest ik ook met een noodgang op de po anders zat het in mijn onderbroek. Ik zat nog steeds met een aantal onbeantwoorde vragen, maar over het algemeen ging het wel goed met me en de zuster deed erg haar best om het me zo goed mogelijk naar de zin te maken. Maar toen gebeurde er iets onverwachts en gooide mijn hele situatie overhoop. Het was dinsdag en ik las de krant. Ik keek, wat er 's avonds op TV kwam en ik las, dat er op Nederland 1 een uitzending was van Opsporing Verzocht. Nou keek ik daar wel vaker naar, maar opeens kreeg ik ogen als schoteltjes. Dit keer werd er een oproep gedaan, of er mensen waren, die meer wisten van de mysterieuze verdwijning van Monique de Boer!!!! Het hart bonkte me ik de keel en ik had de neiging om naar de deur te vliegen en deze open te rammen. Ik was totaal van de kook en ging over de rooie. Ik werd gek. Mijn moeder wist dus van niets en ik werd gewoonweg gevangen gehouden. Wat was er dan wel waar van het verhaal, wat de dokter me verteld had. Ik was helemaal in de war, maar langzamerhand begon ik iets te kalmeren. Ik moest huilen en wist niet wat te doen. De hele tijd spookten er allerlei gedachten door mijn hoofd en pas na een paar uur begon mijn hoofd weer wat helderder te worden. Ik besloot niets te zeggen en te doen, alsof er niets aan de hand was. 's Avonds zou ik eerst maar eens de uitzending bekijken en dan verdere plannen maken. De zuster kwam tegen zessen de warme hap brengen en volgens mij had ze door, dat er iets niet in de haak was. Ze vroeg me wel vijf keer of er iets aan schortte, maar uiteindelijk hield ze toch op met doorvragen en blijkbaar was ze ervan overtuigd, dat er niets bijzonders met me aan de hand was. Ik kon haast niet wachten tot het half tien was en het programma begon. De tijd kroop voorbij en eindelijk was het dan zover. Gelukkig was het onderwerp over mij direct aan de beurt en trillend zat ik op de stoel. Er werden foto's van mij getoond en ook van Saskia. Ik was verbijsterd. Ze vertelden, dat zij degene was, die me het laatst had gezien, toen ik voor pilcontrole naar de huisarts moest en het was niet bekend, waar ik onderweg gebleven was. De huisarts had verklaard, dat ik nooit gearriveerd was. De hufter, hij zat gewoon in het complot. Vandaar dat zijn assistente hier ook rond doolde. Misschien was ze wel niet eens doktersassistente, maar gewoon verpleegster of misschien wel arts of wetenschappelijk medewerkster op het laboratorium. Ik werd woest; ik voelde me gewoon een dier - ik werd gemelkt en ook mijn uitscheidingsproducten werden gebruikt; ik was gewoon een productie object. En wat zat er in mijn buik - waarom moest dit elke dag van voren en van achteren helemaal betast worden. Zat er misschien wel helemaal geen kind in, maar een of ander stuk implantaat?! Ik twijfelde nu aan alles en nam me voor, geen enkele verklaring van wie dan ook maar te geloven. Er volgde een oproep aan een ieder, die meer wist of inlichtingen kon verschaffen omtrent mijn verdwijning. De kans daarop was nul-komma-nul, want ik had niemand ontmoet onderweg naar de dokter en er was ook niets speciaals gebeurt, waardoor ik iemand opgevallen zou zijn. Ik wilde het wel uitschreeuwen: je moet de huisarts hebben, maar ik was me ervan bewust, dat het totaal geen zin had. Totaal versuft zat ik te peinzen, toen ik opeens voetstappen in de gang hoorde. Ik had nog net de tegenwoordigheid van geest om de TV op RTL 5 te zetten en te doen alsof ik daar geïnteresseerd naar zat te kijken. Ik hoorde de sleutels in het slot gaan en hijgend stormde de assistente binnen. Ze had duidelijk hard gelopen en wilde zich er blijkbaar van overtuigen of ik het gewraakte programma ook zat te bekijken. Maar ik reageerde heel verbaasd en ze

mompelde, dat ze meende iets op mijn kamer gehoord te hebben en ze was bang geweest, dat het niet goed met me ging. Zonder verder iets te doen, verliet ze de kamer en ik slaakte een zucht van verlichting. Ik moest nuchter nadenken en een ontsnappingsplan maken. Maar het lukte me niet helder na te denken en jankend kroop ik op het bed. Volkomen overstuurd huilde ik me in slaap en werd tegen drie uur wakker. Ik was nu wat rustiger en hervond mezelf een beetje. Ik kreeg een plan en tegen de morgen was het zo gerijpt, dat ik een vrij aardig beeld had, hoe ik het aan moest pakken en was er redelijk van overtuigd, dat het zou lukken. De volgende morgen sliep ik de hele tijd en pas tegen twaalf uur was ik aanspreekbaar. Ik kreeg mijn maaltijd en tegen twee uur kwam de dokter met de zuster binnen. Ik lag al met geile gedachten te wachten en was behoorlijk opgewonden. Hij begon met zijn gebruikelijke onderzoeken en liet me daarna met de zuster alleen achter. Het was weer woensdag, dus zou ik vandaag een orgasme krijgen. Ik had het er ook weer dringend aan toe en de zuster kleepte zich uit. Ze kroop boven op me en kustte me op mijn borsten en zoog ze leeg. Ze vond het heerlijk om mijn melk te proeven en ze liet haar vingers afdalen naar mijn kut. Ik moet toegeven, dat ze geraffineerd kon vingeren en alleen daarvan kreeg ik al bijna een hoogtepunt. Mijn borsten waren leeg en ze daalde af naar mijn kruis. Ik begon de achterkant van haar dijen te likken en stak een vinger in haar poes. Ze was al drijfnat, ze kon er blijkbaar echt van genieten. Zonder enige moeite propte ze een vuist in mijn kont en likte over mijn klit. Maar ik kon mijn gedachten er toch niet goed bijhouden en was niet geconcentreerd. Ze merkte het meteen, want ze zei: “je hebt niet het goeie ritme te pakken vandaag. Is er soms iets?”. Ik schrok en zei: “nee, er is niets, maar ik heb zin in iets anders vandaag. Het is elke keer hetzelfde. Heb je geen lekkere trillende vibrator of zoiets?”. “Zeker wel”, zei ze, “maar die moet ik dan even halen, hij zit in mijn handtas”. “Pak mijn ochtendjas maar even en haal hem snel op” zei ik en ze griste mijn ochtendjas van de stoel en stootte de kamer uit. Mijn plan werkte en ik stond op en ging in de deuropening staan. Ik zag helemaal niet wat ik verwacht had. Ik zag een kleine, smalle gang en aan de overkant was een deur met glas en er zat een bordje ‘laboratorium’ op de deur. Verder alleen maar gesloten deuren en aan het einde van de gang was een kamertje met glas. Daar hoorde ik geluiden en ik vermoedde, dat daar de zusterkamer was. Opeens hoorde ik daar een deur en ik meende te zien, dat de zuster er alweer aankwam. Nu kon ik niet meer wegvlugten en ik schoot terug in mijn kamer. Ik pakte haar uniform en begon deze vliegensvlug te doorzoeken. In haar zak zat, wat ik zocht en snel pakte ik haar sleutels en verstopte die onder mijn kussen en ik kroop rap weer op mijn bed. Ze had een vibrator bij zich en liet deze aan me zien. Ze had blijkbaar niets gemerkt en ontdeed zich van mijn ochtendjas. Naakt dook ze weer boven op me en even later lagen we elkaar weer te beffen. Ik had de vibrator bij me liggen en ik likte zachtjes over haar schaamlippen. Ik beroerde haar kittelaartje en likte af en toe over haar aars. Ik stak de dildo in haar kut en liet hem trillen. Ze genoot en begon heen en weer te bewegen, zodat de dildo in en uit haar kut ging. Ik likte afwisselend haar klit en haar aars en zij zat alweer met een vuist in mijn kut en likte snel over mijn clitoris. Ik begon meer opgewonden te raken en ging sneller ademhalen. Ze merkte dat en likte nog geraffineerder over mijn klitje. Ze haalde haar vuist uit mijn kut en liet deze in mijn aars verdwijnen. Ze duwde haar tong helemaal in mijn spleet en likte door mijn hele neukgrot. Mijn kut begon te druipen en ze likte mijn kutgeil gretig op. Zelf was ze ondertussen ook behoorlijk heet geworden en ze kreunde diep als ik de dildo naar binnen liet gaan en elke keer als ik over haar kittelaar likte, steunde ze geile kreetjes. Ik had haar aars bedolven onder mijn spuug en ik haalde de vibrator uit haar kut en liet hem helemaal in haar reet verdwijnen. Dit wond haar bijzonder op en geil slaakte ze een lange kreet. Ik ging hard over haar clitoris en dit werd haar teveel. Kreunend en hijgend spande ze haar spieren en ze kwam klaar. Ze zakte over mij heen en had even tijd nodig om te herstellen. Daarna likte ze me verwoed verder en ik voelde haar vingertoppen in mijn darm tegen mijn baarmoedermond aan drukken. Ik drukte mijn lichaam hoog omhoog en ze zat met haar tong heel diep in mijn

spleet. Ik hijgde geil en begon steeds harder mijn klit tegen haar kin te drukken. Mijn rug stond helemaal hol en ik verkrampde helemaal. Ik schuurde met mijn kut steeds harder tegen haar onderkaak en voelde mijn hoogtepunt naderen. Ik gilte het uit en schokte wild op en neer en met een diepe zucht zakte ik ontspannen terug op mijn matras. Ik haalde de dildo uit haar reet en zij trok haar vuist uit mijn lijf. Ze draaide zich om en drukte met haar lippen, die onder mijn kutsappen zaten, een kus op mijn mond. “Je bent een lieve meid”, zei ze, “ik raak steeds meer op je gesteld”. Ik zei niks en beantwoordde haar kus. Val allemaal maar dood, schoot er door me heen, maar ik probeerde niet te laten merken, hoe ik erover dacht. Ze kledde zich aan en liep naar de deur. Ik trok mijn nachtpon aan en ook mijn ochtendjas. Ze voelde in haar zakken naar haar sleutels en ik deed, alsof ik niets merkte, maar mijn hart zat me in de keel. “Shit”, zei ze, “heb jij mijn sleutels ook gezien?”. “Nee”, loog ik glashard en zo overtuigend mogelijk. Ze begon overal te zoeken en kroop over de grond. Ik ‘hielp’ haar zo goed mogelijk en we vonden ze natuurlijk niet. Opeens kwam ze pal voor me staan en keek me diep in de ogen: “kan ik je vertrouwen”, vroeg ze, “heb je ze echt niet? Als ik mijn sleutels kwijt ben, levert me dat een hoop ellende op en het kan me misschien mijn baan wel eens kosten”. Ik voelde totaal geen medelijden en ontkende, dat ik de sleutels in mijn bezit had. Ze vloog van de zaal af en binnen een halve minuut was ze teruggekeerd. Ze was duidelijk opgelucht, dat ik nog op mijn kamer was en ze keek nog even in het rond. Toen vertrok ze en ze deed de deur op slot met waarschijnlijk een ander set sleutels. Ik verstopte de sleutels onderin de bloemenvaas. Na een uur kwam ze terug. “Ik heb overal gezocht, zelfs in mijn gewone kleren”, zei ze, “maar ik kan ze niet terug vinden. Ik snap er niets van; toen ik samen met de dokter hierheen kwam, was ik ervan overtuigd, dat ik ze bij me had. Ik heb ze trouwens niet gebruikt, want de dokter heeft zijn sleutels gebruikt om de deur te openen. Misschien zijn ze me tijdens het onderzoek of het uitkleden ergens weggevalen”. Ze begon overal in mijn bed te zoeken en keek zelfs onder het matras. “Geloof je soms niet dat ik ze niet heb”, reageerde ik brutaal. Ze snapte wel, dat ik haar gezoek uitlegde als een motie van wantrouwen en ze hield meteen op. “Sorry” zei ze, “zo is het niet bedoeld. Maar volgens mij moeten ze hier wezen en ik dacht: ik onderzoek nog eenmaal alles; je weet het maar nooit. Ik geloof je en vertrouw erop, dat als je ze vind, je mij belt en ze terug geeft. Ik krijg er een hoop gelazer mee, weet je”. Om mij nog meer van het belang te overtuigen, gaf ze mij een kus op de wang. Ze wist niet, hoe lief ze wel moest doen en ik zei: “als ik ze zie, dan bel ik je”. “Je bent een lieverd”, slijmde ze en ze vertrok.

Hoofdstuk 10.

De rest van de dag gebeurde er niets bijzonders en ik gedroeg me zo normaal mogelijk, maar ondertussen kookte ik. Vannacht zou het gebeuren en ik ging vroeg op bed. Ik sliep een paar uurtjes en tegen twee uur werd ik wakker. Dat gebeurde bijna elke nacht, want ik werd overdag niet moe en had maar weinig slaap nodig en lag haast elke nacht wel een paar uur wakker. Voorzichtig deed ik mijn kleren aan en pakte de sleutels uit de vaas. Ik maakte ze droog en zocht de goede sleutel uit. Langzaam deed ik de deur van slot en keek voorzichtig om de hoek. Er brandden maar een paar lampen en het was schemerdonker. Voorzichtig liep ik de gang op en voelde aan een paar deuren. Ze zaten allemaal op slot. Zouden er dan niet meer patiënten zijn? Ik zag ook helemaal geen personeel; was dit eigenlijk wel een ziekenhuis? Ik voelde aan de deur van het laboratorium, maar deze was ook niet open te krijgen. Alleen de laatste deur in het doodlopende stuk was niet op slot en ik liep door de deur en kwam in een andere gang. Hier waren ook meerdere deuren en geen van allen was open te krijgen. Aan het eind van de gang zat een deur, die wel open kon en opeens stond ik in de buitenlucht. Ik was dit niet gewend en werd duizelig van de kille nachtlucht. Ik hoorde het geluid van de stad nu duidelijker en toen mijn ogen gewend waren aan het donker, zag ik, dat ik op een middenterrein stond, die helemaal omgeven was met een muur. Ik zag allerlei hokken aan de

kant en opeens kwamen er allerlei enge geluiden uit de hokken. Ik schrok me rot en trok gauw de deur weer dicht. Ik holde de gang weer in en stoof de deur door. Ik hoorde nu niets meer en met een bonzend hart stond ik tegen mijn eigen kamerdeur aan gedrukt. Er kwam geen reactie en ik werd wat rustiger. Ik liep de andere richting op en probeerde of daar ook deuren waren, die open konden. Er was er geen bij en zo kwam ik bij de kamer met glazen wanden, waar de zuster vanmiddag heen gegaan was. De deur stond open en ik ging naar binnen. Het was een soort portiersloge en zusterkamer. Ik kon er zo naar binnen en deed een bureaulamp aan. Ik zag allerlei archiefkasten staan en op de plank stonden allerlei mappen. Ik keek of er iets van mijn gading bij was en opeens zag ik op de rug van een map staan: Monique de Boer. Ik griste het van de plank en deed de map open. Er zaten allerlei labuitslagen in en toen ik verder zocht, vond ik een verslag. Koortsachtig begon ik te lezen: opname via dokter v. Dijk; aangemeld door Saskia de Vries !!! Ik kon mijn ogen niet geloven; ik was door mijn flatgenoot, in wie ik een vriendin meende te hebben, er vies ingeluisd. Pseudo-diagnose: tumor in de buikholte. Ik had dus nooit een gezwel gehad! Dag van inplanting embryo's: zelfde dag als opname. Zogenaamd bevrucht op natuurlijke wijze: drie dagen na opname, nadat laboratoriumtest had uitgewezen, dat plaatsing van vruchten gelukt was en patiënt zwanger was. Reden: psychologisch voor patiënt aannemelijk maken, dat ze zwanger geraakt was. Medicijnen: allerlei voor mij onbekende namen stonden er op papier, maar het leken me voornamelijk hormoonpreparaten te zijn en veel verdovende middelen, waarbij ook valium genoemd werd. Daar stond nog iets bij geschreven - doel: rustgevend / spierontspannend, nodig om vaginaal en anaal getoucheerd te kunnen worden. Dus ik kreeg valium om kalm te blijven en als spierontspanner, zodat ze met hun hand in mijn onderlichaam inwendig onderzoek konden verrichten en de vruchten konden betasten. Status van zwangerschap: bevredigend, voldoet aan de verwachtingen; verloopt volgens gewenste patroon. Reageert onvoldoende op emotieonderdrukkende medicijnen: vertoont nog steeds stemmingen en gevoelens. Melkgevend vermogen van de borsten na hormonale stimulatie: uitstekend. Reageert juist op medicinaal ingestelde dosis seksuele behoefte: dus daarom was ik 's woensdag na het eten altijd zo geil; er zat waarschijnlijk iets door mijn voeding! Bloeduitslagen: goed. Reageert positief op verklaring van haar aanwezigheid in de kliniek, toont begrip, heeft ogenschijnlijk vrede met de situatie, is bereid een bijdrage te leveren voor de medische wetenschap. Ze dachten dus, dat ik het verhaal van de dokter helemaal geloofde. Dieet: veel brood, koolhydraten, eiwitten in voldoende hoeveelheden, zeer veel melk, weinig vet, fruit met mate: elke dag een banaan - een keer per week een appel. Ik snapte er niets van. Ik stopte het dossier onder mijn kleren en liep uit de kamer de gang in en sloop de hoek om. Aan mijn rechterzijde was allemaal glas en in het langs zwaaiende vuurtorenlicht meende ik ook daar duinen te herkennen en aan het eind van de gang was een buitendeur. Ik wilde er naar toe hollen, toen ik een vrouwenstem achter me hoorde: "Shit, Monique, blijf staan!". Het was de zuster en ik wist niet, waar ze vandaan kwam, maar ik stond aan de grond genageld. Ze liep naar me toe en ging voor me staan. "Ik dacht het wel, dat jij mijn sleutels had gepikt; het kon haast niet anders. Ik heb je de hele tijd in de gaten gehouden, maar nu was ik even ergens anders bezig en ontglipte je me nog bijna". Ik begon te huilen en ze sloeg een arm om me heen. "Ik begrijp het wel, dat je weg wilt, maar ik kan dat niet toe laten. Het is niet, wat je denkt, maar je bent echt een belangrijk studieobject en uniek voor de wetenschap". Ik duwde haar arm weg en leunde tegen de muur. "Het spijt me heel erg voor je", zei ze, "maar je moet eerst terug naar je kamer, hoeveel medelijden ik ook met je heb. Het kan niet anders en desnoods zal ik geweld gebruiken. Ze duwde me de gang in en strompelend liep ik terug naar mijn kamer. Ik liet me op het bed vallen en hilde hevig. De zuster probeerde me te troosten, maar ik vertrouwde haar totaal niet meer en wilde niks van haar weten. Na een hele tijd bedaarde ik iets en de zuster begon te praten. Ze vertelde van alles en probeerde me gerust te stellen. Ze vroeg me, waar de sleutels waren en ik gaf ze terug en ze pakte ook het dossier van me af. "Heb je het

gelezen?”, vroeg ze en ik knikte van ‘ja’. Ze stelde voor, dat als ik niets zou zeggen over de vermiste sleutels, zij niets zou vertellen over mijn ontsnapping en mijn kennis van het dossier. “Ik zal je uitleggen, wat ik daarover weet”, ging ze verder. “Doe geen moeite”, zei ik, “ik geloof je toch niet meer”. “Ik wil je helpen”, zei ze, “want ik vind het zielig voor je en ik ben erg op je gesteld geraakt”. “Hou je bek maar”, snauwde ik, “je bent zo gek op mij, dat ik niet eens je naam weet. Jullie houden me hier gevangen en liegen alles aan elkaar; mijn moeder is helemaal niet op de hoogte van mijn situatie en jullie doen maar van alles met me; zelfs de zin in sex wordt door medicijnen geregeld. Ik maak me maar van kant”. Daar schrok ze van, hoewel ik er totaal geen plannen toe had, daarvoor was me het leven toch nog veel te lief. “Hoe weet je dat over je moeder?”, vroeg ze bleekjes. “Gaat je geen fuck aan”, tierde ik, “ik vertrouw je voor geen cent meer, je bekijkt het maar”. Er viel een stilte en na een tijdje verbrak ze die. “Oké, je hebt gelijk”, zei ze bedeesd, “als je het wilt, vertrek ik nu, maar ik bied je aan om te helpen en je hieruit te laten ontsnappen en alsjeblieft, doe jezelf niets aan”. Ik huilde nog steeds enigszins, maar ik had haar, waar ik haar hebben wilde. “Oké, blijf maar”, antwoordde ik, “maar leg me eerst een paar dingen uit en help me hier dan weg”. Ze begon te vertellen: de kennismaking met Saskia was zo’n beetje het enige, wat op een toeval berustte. Ik was momenteel de enige patiënte en Saskia werkte hier in de kliniek als verpleegster. Ze had zich kans gezien, mede door mijn naïviteit, zeer snel bij me in de flat te trekken en had me aangewezen als een uitermate geschikt proefpersoon: goed figuur, blond haar, niet te oud, kerngezond en mentaal sterk. En Marc, die we in de disco hadden ontmoet en waar we een triootje mee hadden gevormd, was hier portier en ambulancechauffeur en had me bij de huisarts weggehaald en hierheen gebracht. Het was dus een klik en alles was doorgestoken kaart geweest. Dit was geen ziekenhuis, maar een particuliere kliniek, die betaald werd door een grote farmaceutische fabrikant van hormoonproducten. Saskia had me daarom ook zo snel mogelijk naar haar eigen ‘huisarts’ toegepraat. Het kwam mooi uit, dat ik voor pilcontrole moest en dat mijn eigen huisarts op vakantie was. Dokter van Dijk was eigenlijk helemaal geen huisarts, maar een specialist in gynaecologische afwijkingen en verbonden aan deze kliniek. Maar het was allemaal snel in scène gezet en ik was er helemaal ingetuind. De eerste twee dagen was ik bewusteloos gehouden in verband met allerlei onderzoeken en ik had embryo’s ingeplant gekregen van vier maanden oud. Daarom was ik ook al zo dik en ik hoefde nog maar vijf tot zes weken te wachten tot ik kon bevallen, want de vruchten zou in de zevende maand ter wereld gebracht worden. De weeën zouden kunstmatig worden opgewekt en ik zou op een normale manier bevallen. Het stond al vast, dat ik de baby’s niet mocht houden; dus de keuze, die de dokter me quasi had gelaten, stelde geen hol voor; ik moest afstand doen. Ik kreeg trouwens een tweeling en misschien wel een drieling. Dit alles gebeurde in het kader van een groot onderzoek op hormonaal gebied en kon inderdaad een doorbraak betekenen op medisch terrein. Dat had de dokter niet gelogen, alleen een Nobelprijs zat er niet aan. Voor de rest had ik alles al begrepen uit mijn dossier. Het begon me allemaal wat te dagen. “Trouwens, ik heet Laura, maar noem me niet zo als de dokter erbij is, want het is absoluut verboden, dat je mijn naam weet; de assistente en ik moeten anoniem blijven”. “Hoezo als de dokter erbij is; die zal ik nooit meer zien, ik wil hier weg - nu!”, zei ik. “Het spijt me, maar dat kan onmogelijk”, zei Laura, “je zit onder de medicijnen en als je wegloopt, zou dat je dood betekenen, ook al ga je rechtstreeks naar een echt ziekenhuis. Echt, geloof me!”. Het was alsof ik een klap in mijn gezicht kreeg. “Je zou me helpen!”, riep ik vertwijfeld. “Dat zal ik ook doen”, antwoordde ze, “ik zal jouw situatie en gemoedstoestand, voor zover het mogelijk is, voorleggen aan dokter Smit en ertegen praten, dat je eerder mag bevallen. En zodra dat achter de rug is, help ik je ontsnappen, echt, maar je kunt nu niet weglopen”. Ik keek haar aan en zag een medelijdende blik in haar ogen en ze straalden ook vertrouwen uit; ik geloofde wat ze me had verteld. “Mag ik dan mijn moeder even bellen?”, vroeg ik. “Dat lijkt me geen goed idee”, zei ze, “ze kan zich wel dood schrikken!”. “Wil jij

dan mijn moeder bellen en zeggen, dat het goed met me gaat en vertellen, dat ik nog leef en over niet al te lange tijd haar weer zal zien en dat ik van haar hou”. Ze beloofde het en drukte een kus op mijn wang en ik zag tranen in haar ogen. “Maar vertel eens”, zei ze, “hoe wist je, dat je moeder helemaal niet ingelicht was?”. Ik vertelde haar van het programma ‘Opsporing Verzocht’ en dat ik eigenlijk nooit het verhaal van de dokter helemaal geloofd had. Dat dat ook de reden geweest was om haar sleutels te pikken, maar zonder TV had ik niets geweten en had plichtsgetrouw de heel zwangerschap voldragen. Ik voelde me uitgeput en was niet meer in staat goed na te denken; daarvoor was er ook teveel gebeurd. Ik besloot eerst maar eens te gaan slapen en Laura stopte me in. Ze kustte me en deed het licht uit. Half slapend hoorde ik de deur in het slot klikken en daarna was ik in land der dromen.

Hoofdstuk 11.

Ik sliep een gat in de dag en tegen twaalf uur werd ik wakker. Laura bracht me het middag eten en we spraken nog wat over de afgelopen nacht. Ze had wallen onder de ogen en had blijkbaar slecht geslapen. Ze vertelde me, dat ze er bij de arts erop aangedrongen had om me eerder te laten bevallen, vanwege depressieve toestand. Ze had gezwegen over mijn bijna gelukke ontsnapping en over mijn kennis omtrent mijn situatie. Ze had mijn moeder gebeld, maar die had haar niet willen geloven. Ze had ook niet veel uit kunnen leggen, want alles zou overgebrieft worden naar de politie en ze wilde niet in de bak belanden. Mijn moeder had gehuild en Laura had haar blijkbaar toch zo weten te overtuigen, dat mijn moeder had gezegd: “als je haar werkelijk spreekt, geef haar dan een kus van me en vraag naar haar troetelnaam, die haar overleden vader haar altijd gaf”. Ik vertelde Laura, dat hij me altijd ‘droppie’ had genoemd en Laura beloofde me, mijn moeder de volgende dag opnieuw te bellen. Ik kreeg het te kwaad en tranen biggelden over mijn wangen. Op dat moment kwam de dokter binnen en zodoende raakte hij ervan overtuigd, dat ik inderdaad in een depressieve toestand verkeerde. Hij wist alleen niet waarom en dat was maar beter ook. Hij voerde de gebruikelijke onderzoeken uit en zei op het laatst: “mevrouw, over twee weken mag u bevallen. Dan is de vrucht voldoende groot om levensvatbaar te zijn en heeft het reële overlevingskansen, want ik merk, dat uw situatie onhoudbaar wordt”. Opgelucht haalde ik adem, twee weken redde ik wel. Nadat de dokter vertrokken was, vroeg ik Laura om tabletten voor mijn sombere gemoedstoestand en daardoor ging ik me inderdaad beter voelen en zag het weer een beetje zitten.

Vrijdagmorgen kwam Laura als een wervelwind binnenstuiven. “Je moet weer de groeten van je moeder hebben en ze heeft me beloofd, de politie niet direct in te lichten en daarmee twee weken te wachten, totdat jij bevallen en hier weg bent. Ik heb haar natuurlijk alleen dat verteld, waar geen risico aan verbonden was, maar ze geloofde me, nadat ik het woord ‘droppie’ had laten vallen. Om jou te bewijzen, dat ik echt gebeld heb, heb ik morgen een geheime ontmoeting met haar en krijg ik een foto van jou, je zuster en haar, waar jullie samen op staan op haar laatste verjaardag. Ik neem daarmee wel een risico, want voor hetzelfde geld wordt ik opgepakt door de politie, maar ik doe het voor jou. De plaats weet ik niet; ik moet naar het restaurant van een groot warenhuis, waar jij en je moeder koffie met gebak hebben gehad op de zaterdag, dat zij een nieuwe jas voor je heeft gekocht”. Dat overtuigde me, dat ze werkelijk met mijn moeder had gesproken en deed me opnieuw in tranen uitbarsten. Laura legde een arm op mijn schouder en probeerde me te troosten. “Ik vind het verschrikkelijk voor je. Als je hier weg bent, ga ik naar de politie en zorg ervoor, dat deze kliniek gesloten wordt en de verantwoordelijke personen achter slot en grendel belanden”. Ik noemde de naam van het warenhuis en kalmeerde een beetje. Ik kreeg een tabletje van Laura en hoopte, dat de weken gauw om zouden zijn. De volgende dag was de assistente bij het onderzoek van de dokter aanwezig en ik hoopte, dat ik Laura nog zou zien die dag, maar helaas moest ik tot zaterdag wachten. En inderdaad had ze de bewuste foto bij zich. Ik voelde me zielsgelukkig;

nu ik wist dat ze mijn moeder had ontmoet. Ik vertrouwde haar nu weer helemaal en was ervan overtuigd, dat ze me inderdaad hieruit zou helpen. Gelukkig was mijn moeder er nu ook van op de hoogte, dat ik nog leefde en ik betrekkelijke goede gezondheid verkeerde. Laura had haar verzekerd, dat het geen ontvoering betrof, maar dat ik vastgehouden werd als een proefkonijn en dat ze twee weken nodig had om de daders te ontmaskeren en ze dan zou laten arresteren de politie. Ik jankte van blijdschap en Laura kustte me op de mond. “Dank je wel”, zei ik tegen haar, “ik hou van je”. Bij haar liepen ook de tranen over de wangen en we bleven even tegen elkaar aan knuffelen.

De rest van de dagen verliepen voorspelbaar en ze leken wel een eeuwigheid te duren. Op woensdag kreeg ik weer na het eten een ontzettend geile bui, maar ik wist nu, hoe dat kwam. Laura en ik hebben hartstochtelijk liggen vrijen en we beften elkaar naar een ongekend hoogtepunt. Gelukkig naderde de dag, dat ik verlost zou worden uit mijn zwangere toestand. Het was op een woensdag en ik werd ‘s morgens wakker en voelde me totaal niet lekker. Misschien had ik wel al medicijnen gehad, die de bevalling inleidden, maar dat wist ik niet zeker. Ik drukte op de bel en de assistente verscheen. Ze zag meteen, dat er wat loos was en haalde de dokter op. “Dit is niet goed”, zei hij, “ze heeft nog geen medicamenten gehad om weeën op te wekken, maar het lijkt erop, dat de bevalling begint. Ik geef haar nu een weeën opwekkende injectie en dan is ze vanmorgen nog verlost van haar dikke buik”. Ik was nu ook werkelijk een dikke schommel en ik verwachtte, dat er een drieling tevoorschijn zou komen. Het enige wat me verontruste was, dat ik Laura niet zag. Ze zou toch geen vrije dag hebben? Tegen tien uur zetten de weeën flink door en de dokter voelde, hoeveel ontsluiting ik had. “Zeven centimeter”, hoorde ik hem zeggen, “breng haar naar de verloskamer”. Ik werd de gang opgereden en verdween in een naast gelegen kamer. Het leek wel een operatiekamer en ik werd aangesloten op allerlei apparatuur. Er kwam een groene doek over mijn buik te hangen, zodat ik niet naar beneden kon kijken en ik werd vastgebonden aan het bed. Apathisch liet ik alles toe; ik had het te druk met puffen en de weeën veroorzaakten behoorlijk veel pijn. Een uur later had ik volledige ontsluiting en mocht beginnen met persen. Ik voelde hoe mijn kut openging en hoe een hoofdje zich naar buiten probeerde te wringen. Opeens voelde ik het eruit glippen en de persweeën hielden even op. Ik ontspande en ik hoorde iemand zeggen, dat er een tweede aan kwam. Inderdaad begonnen even later de persweeën opnieuw en zwetend baarde ik opnieuw een baby. Ondanks al mijn inspanningen verwonderde het mij, dat ik geen gehuil hoorde. “Is het wel goed?”, vroeg ik aan de assistente, die bij mijn hoofdeinde stond en af en toe het zweet afdepte. “Maak je maar geen zorgen”, zei ze, “de baby’s worden direct in een couveuse gelegd en naar de kinderafdeling gebracht. En als je er afstand van wil doen, is het beter dat je ze totaal niet ziet”. “Nummer drie is onderweg”, zei de dokter en de weeën kwamen weer opzetten. Het hoofdje voelde ik naar buiten komen en opeens viel het doek, die diende ter afscheiding, naar beneden. Ik keek naar mijn kruis en schrok me dood: er stak een kop van een aap uit mijn kut. Ik baarde me daar drie gorillababy’s! Ik zag er twee in een couveuse liggen en nummer drie floepte uit mijn kut. “Ze kan het zien, verdorie!”, gilte de assistente, “trek het doek omhoog!”. “Te laat”, zei de dokter, “ze heeft het al gezien”. Volkomen in paniek probeerde ik me te bewegen, maar ik was te stevig vastgebonden. “Wat doen we met haar, eigenlijk is ze niet meer nodig; zullen we haar uit de weg ruimen?”, zei een andere stem. Dokter Smit zei: “nee, ik ben tegen moord, spuit haar eerst maar plat”. Ik voelde een naald mijn arm ingaan en het werd zwart voor mijn ogen.

Hoofdstuk 12.

Ik kwam bij en bevond me op een vreemde kamer, die helder verlicht was. Ik hoorde een paar stemmen in de verte en opeens begon ik te trillen. Allerlei angstaanjagende beelden schoten door mijn hoofd, ik zag lichtflitsen en monsters en werd achterna gezeten door giftige slangen.

Na een poosje hield het op en ik had het koud, ik bevroor en ik zag ijspegels aan mijn tepels hangen. Ik kroop met mijn hoofd onder de dekens en begon te zweten. Mijn kut stond in brand; water, water moest ik hebben, er kwamen echte vlammen uit. Gelukkig moest ik pissen en daardoor doofden de vlammen. Toen bevond ik mij op een meer en het was bladstil. In de verte hoorde ik een kinderkoor en ze zongen een kerstliedje.

Ik keek om me heen en zag twee mensen bij mijn bed staan; een man en een vrouw in witte verpleegkleding. “Ze is erdoor”, zei de mannelijke figuur en ik voelde, dat hij een hand op mijn arm legde. Was dit echt of droomde ik. Ik kende deze mensen niet en trok mijn arm verschrikt terug. “Je hoeft niet bang te zijn”, zei de vrouw, “hier ben je veilig”. Ik begon te krijsen en wild om me heen te slaan. Na een poosje bedaarde ik, ik had hoofdpijn en dorst. “Wie zijn jullie?”, vroeg ik. “Dat is Klaasjan en ik heet Annemiek”, antwoordde de vrouw, “hoe heet jij?”. “Ik heet Monique de Boer, maar dat wist je natuurlijk allang”, zei ik. “Nee, dat wisten we niet”, zei ze, “je bent hier nog niet zolang en je bent de hele tijd high geweest”. “High??”, vroeg ik, “hoezo? Waar ben ik?”. “Je bent hier op de psychiatrische afdeling van het Medisch Centrum en uit je bloed is gebleken, dat je onder de LSD zit. Je hebt verschillende keren een hallucinatie gehad en de laatste zal je je waarschijnlijk wel herinneren. Er zullen er nog wel meer volgen, maar je moet eerst clean worden en dat gaat gepaard met ontwenningverschijnselen. We zullen je er wel door helpen, gebruik je allang drugs?”. Ik snapte er niets van en hield mijn kaken stijf op elkaar. Het duizelde me voor de ogen en ik raakte opnieuw buiten kennis.

Ik werd wakker door een paar vage stemmen; dezelfde mensen stonden aan mijn bed. Ik was nu niet meer zo versuft en vier blauwe ogen keken me onderzoekend aan. Ze boezemden vertrouwen in en ik kreeg een behaaglijk gevoel. “Waar ben ik”, vroeg ik en ik kreeg dezelfde antwoorden. “Je bent er slecht aan toe geweest”, zei Annemiek, “je bent hier nu vier dagen en je hebt kort geleden nog een bevalling doorgemaakt”. Opeens wist ik het weer: ik lag natuurlijk nog in de kliniek! Ik had een paar apen ter wereld gebracht! Ik was gek geworden en o, ja - de dokter wilde me plat spuiten. Ik begon over al mijn leden te trillen; deze mensen zaten in het complot natuurlijk. Ik begon te huilen: “nee, doe me niets”, smeekte ik. “Natuurlijk niet”, zei Annemiek, “als je wilt, mag je weg. Niemand van ons houdt je tegen”. Ik stond moeizaam op en liep naar de deur. Ik keek of ze me ook volgden, maar ze bleven bij het bed staan. Ik deed de deur open en zag een normale ziekenhuisgang met veel mensen. Een verpleger duwde een oude man in een karretje een zaal op en ik zag drie verpleegsters staan te giechelen bij een telefoontoestel. Ik liep de gang op, maar niemand volgde me. Zou ik ergens anders zijn? In elk geval niet meer in de kliniek, zo leek het en ik kwam bij een balie. “Wat kan ik voor u doen?”, vroeg een verpleegster. “Me vertellen waar ik ben!”, antwoordde ik en opnieuw kreeg ik te horen, dat ik in een normaal ziekenhuis was. De wereld begon te draaien en ik zakte in elkaar. Toen ik de ogen opensloeg, lag ik weer in dezelfde kamer. “Je bent nog te zwak om op te staan”, zei Annemiek, “maar geloof je ons nu, dat je niet vastgehouden wordt?”. Ik begon het inderdaad te geloven en ik begon te huilen. “Mag ik mijn moeder zien?”, vroeg ik door mijn tranen heen. “Je moeder komt zo. Ze heeft jou wel al gezien. Toen jij vertelde, dat je Monique de Boer heette, hebben wij navraag gedaan bij de politie en je bleek vermist te zijn. Je moeder is ingelicht en is hier gisteren geweest. Ze heeft bevestigd, dat je haar dochter bent en we hebben haar zojuist gebeld, dat ze je kan bezoeken. Ze is onderweg. Ze heeft sinds gisteren dit ziekenhuis niet meer verlaten en heeft hier ook geslapen. Ze kan elk moment binnen stappen”. Ik geloofde mijn oren niet en op dat moment zwaaide de deur open en mijn moeder viel me om de nek. Het werd een zeer emotioneel weerzien en we hebben wel een half uur in elkaars armen liggen janken van geluk. Ik was vrij, al snapte ik er niets van. Had ik het dan toch aan Laura te danken? Toen we een beetje bijgekomen waren, begon ik te vertellen. Bij stukje en beetje kwam het hele verhaal er uit, al kostte het me heel veel moeite

en ging het gepaard met hevige huilbuien. Maar ik merkte, dat ik niet erg geloofd werd; met name niet, toen ik vertelde, dat ik bevallen was van gorilla's. Het was natuurlijk ook nauwelijks voor te stellen: vaginaal en anaal getoucheerd worden met een hele hand; borsten, die melk gaven vanaf de derde dag van de zwangerschap: vier maanden oude, ingeplante embryo's; medicinaal geregelde sexuele behoefte en alle andere dingen, die me overkomen waren. Ik bleef bij mijn verhaal en 's middags kon ik alles opnieuw vertellen aan de politie. "Het bestaat haast niet", zei Annemiek, "je bent hier binnen gebracht met een ambulance, die er uitzag als alle andere ziekenauto's; zulke komen hier elke dag. Je had een overdosis drugs gehad en was volgens de chauffeur gevonden in een portiek in de rosse buurt. En we hebben alle klinieken, waarvan we het bestaan kennen, opgebeld en de zaak nagetrokken, maar in geen enkele ben je opgenomen geweest. Ben je niet nog teveel in de war?". Ik werd boos, maar dat werkte niet in mijn voordeel. Ik kwam daardoor nog minder geloofwaardig over en ik besloot, dat als ik aangesterkt was, ik op eigen houtje de zaak ging uitzoeken. De chauffeur was natuurlijk Marc geweest. De rechercheurs vertrokken en zouden de volgende dag terugkomen. Ik zocht mijn moeder weer op en we hebben nog een hele tijd zitten praten en konden er amper bij, dat we elkaar weer in levende lijve zagen. Ze had inderdaad Laura ontmoet in het restaurant en daardoor en doordat ze mijn troetelnaam wist, had ze haar geloofd en ik was overtuigd geraakt door de verjaardagsfoto. In het begin was ze door het telefoontje van Laura helemaal overstuurd geraakt en er niets van geloofd, maar Laura wist zoveel details te vertellen, dat ze was beginnen te twifelen. En uiteindelijk had ze toegestemd in een ontmoeting met haar en toen wist ze het zeker. Maar we hadden beiden niets meer Laura gehoord en dat vonden we maar een vreemde zaak: ze zou me helpen ontsnappen en dan de kliniek aangeven bij de politie. Ze zou mijn hele verhaal kunnen bevestigen, maar ze was spoorloos. Na het avondeten was ik kapot en om zeven uur ben ik gaan slapen. Het was een emotionele dag geweest en ik was blij mijn vrijheid terug te hebben.

Die nacht had ik verschillende nachtmerries en hallucinaties en om vier uur kreeg ik een injectie van Klaasjan. We hebben een tijdje zitten praten en ik vond hem ontzettend aardig. Hij zag er goed gebouwd uit en had een vriendelijk gezicht met prachtig mooie ogen. Hij stopte me in, toen hij vertrok en daarna heb ik vrij rustig kunnen slapen. De volgende morgen voelde ik me erg down, maar dat was waarschijnlijk een weerslag van alles en de reactie op de enorme dosis LSD. Mijn hormoonhuishouding zou zich ondertussen ook wel weer hersteld hebben tot een natuurlijk niveau. Mijn borsten gaven nu geen melk meer en hadden ook weer een normale afmeting. De stuwing was eruit en ze voelden niet meer zo gespannen aan. Klaasjan kwam binnen en ik kreeg van hem een tablet. Ik vroeg hem of ik nog niet genoeg medicijnen had gehad de laatste tijd, maar hij zei, dat ik van dit soort nog drie tabletten per dag kreeg en dat het in een week tijd werd afgebouwd tot nul. Ze waren nodig om rustig te blijven, want anders kreeg ik nog heftiger ontwenningsverschijnselen en meer hallucinaties. De crisis had ik nu wel overwonnen en het ergste was voorbij. Lichamelijk was ik clean, maar ik moest nu nog op krachten komen en mentaal aansterken. Ik voelde, dat ik moest poepen en tot mijn opluchting merkte ik, dat ik het kon ophouden en in een normaal tempo de WC kon bereiken. Mijn aars had zich blijkbaar hersteld en de valium was uitgewerkt. Ik kon mijn kringpier stijf dichtknijpen en mijn anus voelde ook niet meer pijnlijk aan. Na de grote boodschap besloot ik me te gaan douchen en waste mijn haar ook maar eens. Toen ik afgedroogd was, voelde ik me een heel ander mens en nadat ik me had opgemaakt, was ik weer een knappe vrouw, waar ik mee ingenomen was en trots op kon zijn. Dat vond Klaasjan blijkbaar ook, want toen hij het ontbijt binnen kwam brengen, bleef hij verstokt staan en keek zijn ogen uit. "Toen je hier binnen kwam, had ik al gezien, dat je niet de lelijkste was, maar je zag er niet uit. Maar je bent een spetter, geloof me, ik ken amper mooiere meiden als jij", zei hij vleidend. Hij maakte deze opmerkingen natuurlijk, omdat hij me echt knap vond en om mijn zelfvertrouwen te vergroten, maar ik genoot van zijn compliment. Ik keek hem aan en

kreeg de neiging om hem om de nek te vliegen en hem met een kus te bedanken voor zijn lieve woorden, maar ik begreep, dat ik me dat in mijn situatie niet kon permitteren. Ik kende hem nu pas twee dagen en wist niet eens veel van hem af: misschien was hij wel getrouwd. Ik nuttigde mijn ontbijt en ben toen naar buiten gelopen. Klaasjan liep met me mee, voor het geval ik het niet vol kon houden. Ik snoof voor het eerst sinds tijden de zalige frisse buitenlucht op en ik voelde me duizelig worden. Klaasjan moest me vasthouden, want anders was ik tegen de grond gesmakt. Hij nam me in zijn armen en ik vond het een heerlijke gewaarwording. Ik drukte me even tegen hem aan en liet hem merken, dat ik van zijn aanraking genoot. We liepen naar het park, dat zich achter het ziekenhuis bevond en we zeiden niets. Ik was helemaal in gedachten en liet allerlei zaken van de afgelopen tijd de revue passeren. Ik begon steeds meer inzicht te krijgen over datgene, wat me overkomen was. Ik begreep nu, waarom ik zo vaak als fruit een banaan had gekregen en omdat er gorillababy's in mijn buik zaten, moest ik natuurlijk hormonaal helemaal anders ingesteld worden en kreeg ik zoveel pillen om afstoting te voorkomen. Die medicijnen hadden er waarschijnlijk ook voor gezorgd, dat ik geen typische zwangerschapskenmerken kreeg, zoals ochtendmisselijkheid en vochtophoping. Ik was inderdaad betrokken geweest bij een bijzonder uniek medisch experiment, maar ik was er totaal niet blij mee. Ik voelde me misbruikt en vond dit soort experimenten niet toelaatbaar en ethisch onverantwoord. Ik moest huilen en Klaasjan sloeg de arm om me heen. Hij had de hele tijd geen woord gezegd en liet me maar een beetje begaan, maar nu hij merkte, dat ik het te kwaad had, begon hij me te troosten en ik nestelde me tegen hem aan. Ik voelde me lekker in zijn aanwezigheid en mijn huilbui was in een mum van tijd over. Ik keek naar hem en ik bedacht me, dat ik eigenlijk bezig was, verliefd op hem te worden. "Geloof je alles, wat ik zoal heb verteld de afgelopen tijd?", vroeg ik hem vol twijfels. "Vanaf het eerste moment van A tot Z", antwoordde hij en er sprongen tranen in mijn ogen. Ik ging op mijn tenen staan en kustte hem vol op de mond. "Dank je", zei ik, "je maakt mijn hele dag goed. Ik vind je zo", en ik stak mijn duim recht op in de lucht. Hij was verbaasd van mijn reactie, maar ik was gelukkig met zijn vertrouwen in mij en opgelucht door zijn opmerking. Ik had nu iemand, die mij onvoorwaardelijk geloofde en samen liepen we terug naar het ziekenhuis. Klaasjan vertelde wat over zichzelf en ik kwam er achter, dat hij geen vaste relatie met iemand had en dat deed mijn verliefdheid zienderogen toenemen.

Hoofdstuk 13.

Nadat ik mijn middageten ophad, ben ik gaan slapen. De ochtendwandeling had mijn krachten gesloopt en toen ik de ogen weer opsloeg, wees de klok half vier aan. Toen ik opgestaan was, diende er zich een rechercheur aan en wilde me opnieuw ondervragen. Hij vertelde me, dat het patroon van het vuurtorenlicht niet in Nederland bekend was en had ook totaal geen idee, hoe dat in elkaar stak. Ik wist het ook niet, maar ik kreeg het idee, dat de politie mijn verhaal niet erg serieus nam. Volgens mij dachten ze, dat ik of een reguliere druggebruiker was met een wilde fantasie of dat ik nog totaal in de war was en ook in de kliniek de dingen niet correct had kunnen waarnemen door de stress. Ik besloot opnieuw het zelf te gaan uitzoeken en zodra ik sterk genoeg was, zou ik ermee beginnen.

Na het avondeten kwam mijn moeder op bezoek en we hebben de hele avond zitten praten in het dagverblijf en ze vertelde me, dat ze mijn spullen uit de flat had gehaald, nadat ze ervan overtuigd was, dat ze me nooit weer zou zien en mijn meubels en aanverwante zaken lagen opgeslagen bij een verhuisbedrijf. Navraag bij de woningstichting had uitgewezen, dat Saskia een dag later de huur had opgezegd en met de noorderzon vertrokken was. Nou kende ik wel haar broers, maar ik had geen idee, waar die woonden, dus daar was geen aanknopingspunt te achterhalen en ik betwijfelde na alles of het wel haar broers geweest waren. Tegen tien verliet mijn moeder het ziekenhuis en voor het eerst sinds tijden had ik een ongestoorde nachtrust zonder enge dromen of hallucinaties.

De volgende morgen werd ik opgewekt wakker en heb 's morgens lekker van de buitenlucht genoten. Om elf uur stapte mijn baas binnen en dat weerzien veroorzaakte bij mij een huilbui. "Het geeft niks, dat je moet huilen", zei hij troostend en sloeg zijn arm om me heen. "Je moet eerst maar weer eens de oude worden en over je werk hoef je niet in te zitten: na de fusie krijg je gewoon je oude baan terug". We hebben tot aan het middageten zitten babbelen over van alles en nog wat en toen hij vertrok, zei ik, dat hij de groeten moest doen op kantoor. Na mijn middagslaapje kwam mijn moeder op bezoek en 's avonds zat ik alleen wat te lezen in de krant, toen mijn oog viel op een artikel over heroïnehoertjes. Het ging over hun leven en hun beleving van emoties onder invloed van de heroïne. Een van de geïnterviewde meisjes vertelde, dat ze een trip had gemaakt, waarbij ze dacht in een ambulance naar een soort villa te zijn gebracht en daar was ze geneukt door een chimpansee. Toen de drug uitgewerkt was, bleek ze gewoon in een portiek in haar eigen achterbuurt te liggen en ze veronderstelde, dat ze het in haar roes had beleefd en vond het eigenlijk wel een leuke anekdote. Ik knoopte het artikel in mijn geheugen en was ervan overtuigd, dat ze het daadwerkelijk gebeurd was en dat het geen hallucinatie betrof. Ik moest dus niet op zoek naar een kliniek, maar een villa in de duinen. Om acht uur kwam Klaasjan me een kopje koffie brengen en meteen toen ik hem zag, kreeg ik een warm gevoel van binnen. We praatten een tijdje en ik vertelde hem van het artikel in de krant over de heroïnehoertjes. Hij luisterde geïnteresseerd en ik vroeg hem op een gegeven ogenblik, of hij een scheermesje voor me had. "Waarvoor dan", vroeg hij nieuwsgierig. Ik vertelde hem, dat in de kliniek mijn schaamhaar afgeschoren was en nu stonden er stoppels op en dat jeukte geweldig, dus wilde ik ze opnieuw afscheren. "Of zal ik dat even voor je doen?", vroeg hij. Ik nam aan, dat hij daartoe wel in staat was, want bij operaties en dergelijke wordt een patiënt altijd geschoren en zonder aarzeling zei ik 'ja'. Even later kwam hij binnen met scheerzeep en een scheermesje. Ik ging op mijn bed liggen en deed mijn spijkerbroek en slipje uit. Behendig verwijderde hij de stoppels en elke keer voelde ik heel zachtjes zijn vingers mijn kittelaar beroeren. Ik werd er geil van en mijn kut begon nat te worden. Op een bepaald moment pakte Klaasjan een handdoek en veegde het restant scheerzeep weg. Ik ging half overeind zitten en pakte Klaasjan achter zijn nek beet en trok hem op het bed over me heen en gaf hem een kus vol op zijn mond. "Ik ben verliefd op je", fluisterde ik en hij keek me eerst totaal overdonderd aan. "Ik geloof, dat mij hetzelfde overkomen is", zei hij en we tongzoenden elkaar innig. "Je kwam expres telkens even tegen mijn klitje aan, nietwaar?", vroeg ik aan hem en zijn glimlach zei me genoeg. We lagen een hele tijd te vrijen en Klaasjan streelde mijn borsten teder. Ik wreef met mijn hand over zijn kruis en trof daar een dikke bobbel aan. We rolden ondersteboven en nu lag ik boven op Klaasjan en onder het tongzoenen knoopte ik zijn broek los en daalde met mijn hoofd af naar beneden. Ik trok het bovenstuk van zijn kleding omhoog en likte zijn borstkas af. Op een gegeven moment was ik bij zijn navel aangekomen en ik draaide er met mijn tong een tijdje door heen. Ik stroopte zijn witte verplegerbroek naar beneden en trok zijn schoenen en broek uit. Ik zette mijn vingers achter het elastiek van zijn onderbroek en stukje voor stukje schoof ik het naar beneden en likte elk bloot gekomen stukje huid. Zijn stijve paal haalde ik te voorschijn en speels likte ik over zijn eikel. Ik trok zijn onderbroek verder naar beneden en nam zijn ballen een voor een in mijn mond. Ik begon zijn dijen te likken en trok zijn onderbroek helemaal tot op zijn enkels en Klaasjan schopte het uit en het viel ergens op de grond in de hoek van de kamer. Ik was nu ter hoogte van zijn knieën beland en bewoog weer omhoog richting zijn kruis. Ik duwde zijn benen uit elkaar en hij lag wijdbeens en naakt voor me en ik bewoog mijn tong richting kruis en daalde toen af naar zijn aars. Ik omcirkelde zijn bruine gaatje en stak mijn tong een eindje naar binnen. Hij genoot ervan en ik haalde mijn tong weg en nam zijn lul diep in mijn mond. Ik pijpte hem in een steeds hoger wordend tempo en toen hij neukbewegingen in mijn mond begon te maken, liet ik zijn pik uit mijn mond glippen en likte zijn leuter helemaal af en zoog zijn ballen op. Ik rukte zijn pik af en ging

weer met mijn tong naar zijn aars en befte zijn anus. Hij begon te kreunen en ik merkte aan zijn gespannen spieren, dat zijn orgasme niet lang meer zou duren. Ik hapte snel zijn pik weer op en pijpte hem wild. Ik maakte een vinger nat in mijn mond en ramde die diep in zijn reet en bewoog deze snel in en uit. Zijn ballen werden nu keihard en kropen boven in zijn zak. Ik voelde, dat hij klaar kwam en slikte zijn lul helemaal op tot diep achter in mijn slokdarm. Dikke stralen sperma verdwenen in mijn keelgat en ik pijpte zijn ballen helemaal leeg. Ik genoot van zijn zalige sperma en vond het heerlijk smaken. Ik slikte zoveel mogelijk door en wat op zijn buik terecht gekomen was, likte ik daarna op. Klaasjan ontspande en trok me omhoog. “Dat was genieten”, zei hij, “nu ben jij aan de beurt”. “Zou je iets voor me willen doen?”, vroeg ik en nadat Klaasjan ‘natuurlijk’ had geantwoord, kroop ik van het bed en pakte een flacon huidcrème van mijn nachtkastje. “Smeer mijn kut en aars er overvloedig mee in en probeer je hele vuist in beide gaatjes te krijgen”, zei ik. Klaasjan keek ietwat verwonderd, maar zegde toe het te zullen proberen. Ik kroop weer op het bed en drukte me tegen Klaasjan aan. We zoenden een tijdje en hij ontdeed me van de laatste stukken kleding, die ik nog droeg. Hij zoende mijn hele lichaam en wist precies mijn gevoeligste plekjes te vinden. Ik werd er botergeil van en lag te kronkelen op het bed. Na verloop van tijd was hij bij mijn kruis aangekomen en drukte mijn benen ietsje uit elkaar. Prikkelend likte hij door mijn liezen en ging daarna over mijn schaamlippen met zijn tong. Het duurde maar even of hij zat met zijn tong diep in mijn kletsnatte kut en slurpte alle kutgeil eruit. Ik had het gevoel, dat het er bij bakken uitstroomde en Klaasjan begon mijn clitoris te bewerken. Ik voelde, dat hij de crèmeflacon net onder mijn klit zette en kneep flink in de fles. Er stroomde een dikke laag crème naar beneden en Klaasjan werkte alles in mijn kut. Daarna deed hij een fikse hoeveelheid op zijn hand en hij likte verder over mijn klit. Hij probeerde zijn hand naar binnen te krijgen, maar verder dan vier vingers kwam hij niet en ze drongen slechts voor de helft naar binnen. “Het lukt niet erg”, zei hij, “nu wil ik je kont proberen” en duwde me op mijn buik. Hij liet een straal crème door mijn bilnaad lopen en toen het mijn aars bereikte, liet hij het in mijn lichaam verdwijnen. Na een poosje sopte mijn kont en Klaasjan drukte twee vingers voor driekwart in mijn reet. Hij probeerde nog dieper te komen en er een derde vinger bij in te proppen, maar het lukte niet. “Gelukkig”, zei ik, “want ik was bang, dat ik door al het oprekken in de kliniek er blijvende schade van had overgehouden, maar dat lijkt er niet op”. Het betekende een hele opluchting voor me en nu durfde ik ook weer een lul in mijn onderlijf toe te laten. Klaasjan zijn lul was alweer stijf van al het gelijk aan mij en ramde zonder enig voorbehoud zijn pik in mijn kut. Ik hijgde geil en genoot zuchtend van zijn harde stoten. Klaasjan stopte een hand onder mijn buik langs en ging met zijn vingers over mijn kittelaar. Ik duwde mijn kont zo hoog mogelijk omhoog om zijn pik zo diep mogelijk in mijn kut te voelen en Klaasjan ging steeds sneller en harder over mijn klit en ramde zijn pik steeds vlugger in en uit mijn kut. Ik voelde zijn andere hand naar mijn borst gaan en hij begon deze voorzichtig te kneden. Ik naderde mijn hoogtepunt en begon helemaal te trillen. Mijn lichaam verkrampde en ik drukte mijn dijen zo stijf mogelijk tegen elkaar. Geil kreunend en hijgend kronkelde ik onder Klaasjan en begon wild te schokken. Met een diepe zucht beleefde ik een intensief hoogtepunt en kwam kreten uitstotend klaar. Klaasjan hield op met neuken en trok zijn lul uit mijn kut. “Je kont heeft een onweerstaanbare aantrekkingskracht op mij”, zei hij, “laat me je daarin neuken”. Ik had geen bezwaren en mijn aars was nog dusdanig glibberig, dat hij zonder moeite zijn lul naar binnen kon drukken en hij naaide wild verder. Het duurde maar even of ik voelde zijn hete sperma in mijn darm spuiten en grommend en kreunend beleefde Klaasjan zijn orgasme. Hij bleef nog even op me liggen en kroop toen van me af. Hij draaide me op de rug en gaf me een dikke kus. “Dat was heerlijk”, fluisterde hij en pakte me stevig vast. We lagen stijf in elkaars armen en we knuffelden nog wat. “Wil je me helpen de villa te vinden en mijn puzzel te ontrafelen?”, vroeg ik met gedempte stem aan Klaasjan. “Natuurlijk”, zei hij, “morgen beginnen we met een bezoek aan die huisarts”. “En daarna gaan

we dat heroïnehoertje opzoeken”, zei ik en Klaasjan stemde erin toe, mits ik het vol kon houden.

Hoofdstuk 14.

De volgende dag had Klaasjan een vrije dag en om tien uur kwam hij me ophalen. Ze reden naar het adres, waar ik door dokter van Dijk was onderzocht en verdoofd en van waaruit ik in de kliniek belandde. Er hing een totaal ander bordje naast de deur: P. Jansen - huisarts. Ik belde aan en even later klikte de deur uit het slot en konden wij naar binnen. Een roodharige assistente zat achter de balie en vroeg wat ze voor ons kon doen. “We willen graag de dokter spreken”, zei ik. “Hebt u een afspraak?”, vroeg ze, maar aangezien we die niet hadden, begon ze moeilijk te doen. Tot ik uitlegde, waarom het ging; ze belde de dokter en we mochten wachten in de wachtkamer. Omdat we onverwachts waren, duurde het een tijdje voordat we aan de beurt waren, want de reguliere patiënten gingen voor. Maar toen hoorde ik mijn naam uit de luidspreker klinken en liepen we naar de spreekkamer. De dokter gaf ons een hand en stelde zich voor. Dit was een heel andere man, deze was kalend en had een snor en was achter in de veertig, terwijl dokter van Dijk een jonge, energieke playboy voorkomen had. De arts was bijzonder geïnteresseerd in ons verhaal, ook omdat hij al meerdere keren door de politie aan de tand was gevoeld en zijn praktijk in het Tv-programma ‘Opsporing Verzocht’ was genoemd. Maar hij kende mij niet en ik kwam ook niet in zijn administratie voor. Dat klopte wel, want ik had hem ook nog nooit eerder ontmoet. Hij kende Saskia ook niet; hij had een afbeelding van haar in het Tv-programma gezien, maar zij was geen patiënt van hem. Hij zei:

“als ik je hier had gehad op mijn spreekuur, zou ik me het toch moeten herinneren, want het was een ongewone week. Ik ben eerst samen met mijn collega Bos naar een congres in Londen geweest en de dag, dat jij verdwenen bent, was mijn eerste werkdag weer”. Ik zei: “dat klopt niet, want dokter Bos is mijn eigen huisarts en die was op vakantie; daarom ben ik hierheen gekomen”. “Dan klopt het wel”, zei de dokter, “want hij is na het congres in Londen daar gebleven om er een paar dagen extra tussenuit te zijn en heeft pas de week daarna zijn werk hervat”. “Dus de dinsdag van mijn verdwijning was deze praktijk ongebruikt?”, merkte ik op. “Nee”, antwoordde de arts, “ik ben twee dagen weggeweest en in die tijd heb ik mijn spreekkamer uitgeleend aan een homeopathische arts, die hier voor een dag in de stad was en praktijkruimte nodig had. Dat liep via mijn oude assistente Christine en trouwens: je bent nog een beetje in de war, want je bent niet op dinsdag verdwenen, maar op woensdag”. “Dat is niet waar”, zei ik met een stemverheffing, “Jullie denken allemaal, dat ik gek ben en geloven mijn verhaal niet, maar toevallig kan ik het dit keer bewijzen. Bel mijn werk maar en vraag, wanneer ik mij heb afgemeld voor een bezoek aan de huisarts”. Klaasjan belde naar mijn kantoor en kwam er achter, dat ik gelijk had. “Dus ben jij bij die homeopaat geweest”, zei de dokter nadenkend, “tenminste, als hij dat al was”. “En die Christine”, vroeg ik, “hoe zag die eruit?”. De dokter beschreef haar en merkte op, dat ze net hetzelfde model haar had als ik en even blond was. “Zij zat die dinsdag achter de balie”, zei ik, “en verpleegde me later in de bewuste kliniek”. “Ik heb haar adres nog wel”, zei de dokter, “maar ik kan bewijzen, dat je op woensdag bent verdwenen. Omdat de zaak mij intrigeerde en omdat ik erbij betrokken was, heb ik het Tv-programma opgenomen op video en we kunnen de band wel even bekijken”. We gingen naar het woongedeelte van de huisarts en even later zaten we naar de TV te kijken. En opeens viel het ons op; de presentator had het inderdaad over mijn mysterieuze verdwijning op woensdag en noemde de datum. “Dan heeft Saskia een vals verhaal opgehangen bij de politie en mij woensdags als vermist opgegeven”, zei ik. Nu snapte ik eindelijk, hoe de vork in de steel zat. We verlieten het huis van de dokter en bedankten hem hartelijk voor zijn medewerking. We gingen naar de politie en inderdaad was ik op woensdag als vermist op gegeven. Daarna reden we naar het huis van mijn moeder en Saskia had haar op woensdag gebeld, dat ik weg was en niet thuis gekomen bleek. En ik had geen dagelijks

contact met mijn moeder. Dus dat ik dinsdags verdwenen was en dat Saskia dat op woensdag stelde en er dus een dag speling tussen zat, was mijn moeder niet opgevallen. Zij wist niet beter of ik was woensdags verdwenen. “Dus de oude assistente van dokter Jansen, Christine, die al een half jaar niet meer bij hem werkt, heeft geregeld, dat dokter van Dijk de praktijkruimte mocht gebruiken tijdens de afwezigheid van dokter Jansen, met een smoes over homeopathie en een eendags bezoek aan de stad van dokter van Dijk. En dokter Jansen was natuurlijk best bereid zijn oude assistente van dienst te zijn en had geen grond om aan haar te twijfelen, want ze was altijd een prima en betrouwbare medewerkster geweest. En die van Dijk heeft je naar de kliniek laten verdwijnen, na je te hebben verdoofd. Laura vertelde, dat van Dijk verbonden was aan de kliniek en dus in het complot zit, evenals Christine, want die heeft jou verpleegd tijdens je verblijf in de kliniek. En je denkt, dat Laura niets met het complot van doen heeft. Zij werkte te goeder trouw in de kliniek en kwam er later pas achter, wat zich er echt afspeelde en kreeg toen spijt en wilde je helpen. Alleen heb je Saskia er nooit gezien en dat is logisch, want jullie kenden elkaar. Maar Laura zei, dat Saskia er moest werken. Maar Saskia lijkt van de aardbodem verdwenen, evenals Laura en ik wed, dat Christine ook niet meer op het adres woont, wat ik hier op mijn papiertje heb staan”, recapituleerde Klaasjan. “Laten we dan nu eerst naar het adres van Christine gaan en dan die heroïne meisjes opzoeken”, zei ik en dat deden we. En we kwamen erachter, dat Christine inderdaad al vier maanden niet meer op het door dokter Jansen opgegeven adres woonde. Daarna gingen we naar de achterbuurt bij het centraal station en het duurde maar even of we waren in gesprek met een paar heroïneverslaafden. “We zoeken het meisje, dat door een krant is geïnterviewd”, vroeg ik aan een junk en deze antwoordde: “voor niets gaat de zon op”. Ik drukte hem vijftientig Euro in de handen en zo bracht hij ons bij een stel meisjes, die op de stoep stonden te tuppelen. “Wie van jullie heeft in de krant gestaan?”, vroeg Klaasjan. “Gaat jou dat wat aan?”, zeiden ze in koor met een brutale blik en draaiden ons de rug toe om weg te lopen. “Je hoeft het niet voor niets te doen”, zei Klaasjan en dat veranderde de zaak. Ik gaf ze elk vijftien Euro en even later zaten we met zijn vieren in een koffieshop. Klaasjan haalde wat te drinken op en het meisje tegenover me begon te praten. “Je moet er niet teveel van geloven”, zei ze, “want ze had zoveel dope gehad, dat ze drie dagen high is geweest”. “Laat zij het maar vertellen”, zei ik en toen Klaasjan terug was, stak het meisje bij het raam van wal. “Ik werd aangesproken door een vent, die uit een ambulance stapte”. Ze beschreef hem en ik kwam al snel tot de conclusie, dat het Marc geweest moest zijn. “Ik dacht, dat hij een klant was en met me naar bed wilde en ik begon over de prijs. Maar hij wilde, dat ik met hem meeding en ik zei, dat ik daar niet aan begon. “Maar toen haalde hij honderdvijftig Euro te voorschijn en drie zakjes met heroïne. Hij verzekerde me, dat het eersteklas spul was. Ik zei, dat ik wel met hem mee wilde gaan, als ik eerst een zakje van de heroïne mocht proberen. Achter in de ambulance maakte ik een shot klaar en spoot mij in. De flash was inderdaad grandioos en ik stemde erin toe om met hem mee te gaan. Waar we heen reden, heb ik niet mee gekregen, want ik was high als nooit tevoren en toen de achterkant van de ambulance openging, stond ik bij een villa in de duinen. Er kwam een vrouw in verpleegsterskleren naar buiten en nam me mee in de villa. Ze had mooi donkerbruin haar”. “En halflang geknipt zeker en een knap smoeltje”, zei ik en toen ze vroeg, hoe ik dat wist, zei ik niets, maar concludeerde, dat het Saskia de Vries geweest moest zijn. Ze ging verder met haar verhaal. “Daarna werd ik meegenomen naar een kamer en de meid begon me uit te kleden. Ik was zo high, dat het me niets kon schelen en zelf stond ze ook pardoos in haar nakie. Ze duwde me op het bed en begon me te beffen. Het liet me koud, maar ze werkte wel een heleboel speeksel in mijn kut en daardoor voelde mijn kut nat aan. En toen kwam de ambulancechauffeur binnen met een chimpansee op zijn arm en zette het dier achter op het bed. Ik zag, dat het beest een stijve pik had en de meid kroop van me af. De vent zette de aap tussen mijn benen en de meid probeerde de stijve pik in mijn kut te stoppen. Ik liet het toe, want ik was vorstelijk beloond

en beschouwde het als een geintje. Het lukte niet erg en het was een ware martelpartij voor de aap. En uiteindelijk werd de chimpansee weggepakt en kon ik vertrekken. De chauffeur reed me terug naar de stad en toen ik weer een beetje bij mijn positieven was, lag ik hier in de buurt in een portiek. In betwijfelde of ik het werkelijk beleefd had, of dat ik het in mijn trip gedroomd had. Ik moest nog twee pakjes dope hebben en ook het geld zou nog in mijn bezit moeten zijn, maar mijn jaszak, waarin ik het gestopt had, was leeg. Maar toen ik naar de WC ging, zat er een dikke klodder sperma in mijn slipje en dat deed me toch denken, dat het echt gebeurt was en dat de aap me toch vol gespoten had. Het vreemde is, dat de geruchten gaan, dat er na mij nog een meisje met een ambulance is opgehaald, maar zij is nog niet weer boven water”. Ik wist genoeg en gaf Klaasjan een seintje, dat ik weg wilde. Onderweg vertelde ik hem mijn conclusies en we spraken af, dat we de volgende dag in de duinen op zoek zouden gaan naar de kliniek. Terug in het ziekenhuis heb ik eerst tot zeven uur ‘s avonds liggen slapen en daarna heb ik samen met mijn moeder de rest van de avond doorgebracht.

Hoofdstuk 15.

De volgende morgen werd ik wakker en voelde me uitstekend. Klaasjan kwam langs met een verheugende mededeling: de volgende dag mocht ik naar huis. Ik had met mijn moeder afgesproken, dat ik eerst weer bij haar in zou trekken, totdat ik een eigen woning had. Na het eten vertrokken Klaasjan en ik naar de westkant van de stad en doorzochten elke duinenrij. Maar nergens ontdekte ik een kliniek of villa, wat er op leek en aan het eind van de morgen was ik een beetje moedeloos. Klaasjan praatte op me in en we besloten eerst ergens te gaan eten en dan ‘s middags verder te zoeken. Maar aan het eind van de middag waren we nog geen steek opgeschoten en ook niets tegen gekomen, wat er in de verste verte maar op leek. Ik was treurig en we reden terug naar het ziekenhuis en uitgeput kroop ik onder de wol. Tegen negen uur ‘s avonds werd ik wakker en heb nog tot elf uur in het dagverblijf gezeten. Toen ben ik op bed gekropen en heb geslapen tot de volgende morgen acht uur. Ik heb er nog gegeten en Klaasjan kwam ook nog even langs. Zijn vrije dagen waren om en hij moest gewoon weer aan het werk. Met een taxi werd ik naar het huis van mijn moeder gebracht en rest van de dag ben ik daar gebleven. ‘s Avonds kwam Klaasjan langs en ik vroeg mijn moeder of hij mocht blijven slapen. Ze voerde geen bezwaren aan en tegen elf uur kropen Klaasjan en ik op bed. We knuffelden een tijdje en ik voelde een bult tegen mijn onderbuik. Ik streelde erover en trok zijn slip naar beneden en begon de voorhuid op en neer te bewegen. “Als je een vluggertje wilt, moet je erbij zijn”, zei ik, “want ik ben bekaft”. Klaasjan kroop boven op me en scheurde bijna mijn slip van mijn lijf. Ik trok hem tussen mijn dijen en duwde zijn lul tussen mijn schaamlippen. Soepel gleed zijn stijve pik in mijn kut en in een gezapig tempo bewoog Klaasjan in en uit. Naarmate hij geiler werd, voerde hij het tempo op en opeens spoot hij kreunend mijn spleet vol. Langzaam trok hij zijn verslachte pik terug en ik trok mijn slipje weer aan. Klaasjan kroop tegen me aan en kustte me in de nek, maar ik was al zo duf als een konijn en even later sliep ik. Tegen drie uur werd ik wakker en zonder te liggen piekeren, dacht ik na over allerlei zaken. Ik moest weer denken aan de villa en voelde me gefrustreerd, dat we gisteren niets hadden kunnen vinden. Ik stelde me voor, waar de kliniek had kunnen liggen en hoe de duinenrij, waar ik op uitkeek vanuit mijn kamer in de kliniek, er uit zag. Gisteren had ik nergens zo’n duinenrij kunnen ontdekken en opeens wist ik het: het klopte niet. Ik meende steeds, dat ik uitkeek naar het westen, want daar waren immers de duinen, maar als de zon scheen, stond hij ‘s morgens op mijn kamer en tot twee uur ‘s middags drongen de zonnestralen door het raam naar binnen. Dus het raam zat aan de oostkant. Een week na mijn verdwijning was ik naar die kamer met het raam gebracht en op die eerste dag regende het, maar het raam was droog gebleven. En aangezien in ons land het meestal regent bij een zuidwesten wind, werd ik gesterkt in mijn overtuiging en nu had ik twee argumenten om aan te nemen, dat het raam aan de oostkant zat. Ik maakte Klaasjan

wakker en vertelde mijn bevindingen. Hij was te duf om het goed te begrijpen en ik kon het hem niet duidelijk aan het verstand krijgen. Ik probeerde het na een poosje ook niet meer. Ik mijmerde nog een tijdje door en viel toen ook weer in slaap. De volgende morgen werd ik wakker van de wekker en Klaasjan stond op: hij moest aan het werk. Ik bleef liggen tot een uur of negen en begon na te denken over de ontstane situatie: waar kon ik uitkijken naar het oosten en tegen de duinen aan kijken. Hoe ik mijn hersenen ook pijnigde, ik kwam er niet uit; het was onlogisch en ik snapte er niets van. Deze vraag bleef de hele dag door mijn hoofd spoken en uiteindelijk bleef er voor mij maar een conclusie mogelijk: we moesten niet aan de westkant van de stad zoeken, maar in een andere wijk; misschien wel de villawijk. Toen Klaasjan 's avonds thuis kwam, legde ik hem alles uit en nu snapte hij het beter. "Je hebt gelijk", zei hij en de eerstvolgende vrije dag van hem, zouden we op speurtocht gaan. Ik kon haast niet wachten tot die dag kwam, maar uiteindelijk was het zover. Op maandagmorgen reden we met de auto door de chique villawijk van de stad, maar we hadden geen succes. Daarna gingen we naar een wat minder exclusieve wijk, maar waar toch veel woningen in de vrije sector waren gebouwd, maar ook dat leverde niets op. Teleurgesteld reden we naar huis en 's avonds kreeg ik een idee: "laten we nog eens rondrijden en proberen het vuurtorenlicht te lokaliseren. Ik ken het ritme uit mijn hoofd en weet zeker, dat ik daarmee de villa vind". Klaasjan vond dat een prima suggestie en tegen negen uur stapten we in de auto. We reden naar de duinen en zochten alles af, maar nergens vonden we wat we zochten. Ja, er kwam iedere keer een licht voorbij, maar ik kon zien, dat dit uit de echte vuurtoren kwam en het patroon was heel anders. Ik opperde om in de villawijk verder te zoeken en ook daar hebben we de hele buurt uitgekamd. Het resultaat was nul-komma-nul en ik begon de hoop op te geven. Klaasjan zei niets en ik stelde voor om naar huis terug te keren. We verlieten de villawijk en via het industrieterrein reden we richting de wijk, waar mijn moeder woonde. Ik keek een zijstraat in en opeens zag ik een voorbij flitsende lichtstraal. "Stop!", riep ik tegen Klaasjan, "ik zie daar iets". Klaasjan trapte op de rem en reed een stukje achteruit. Ik kon weer de zijstraat inkijken en ja hoor: twee keer een lichtstraal en dan een tijdje niks. Ik ging helemaal uit mijn bol en gilte enthousiast: "daar is het!!". Klaasjan reed de hoek om en we zagen een bordje: doodlopende weg. Klaasjan reed nog een eindje verder en parkeerde toen de auto. We liepen tot bijna het einde van de straat en kwamen bij een bedrijf aan. Er stond een muurtje in het gras met daarop de naam van het bedrijf. Over de letters liep een neonverlichting met dezelfde vorm als de letters en deze gingen achter elkaar aan als een looplicht. Als alle letters brandden, bleven ze even allemaal aan en daarna doofde de neonverlichting. Dan ging er een grote halogeenschijnwerper aan, die stond opgesteld voor de muur en straalde twee keer heen en weer over de letters. De letters hadden een fluorescerende laag en door de schijnwerper lichtten ze heel helder op. Twee keer werden de letters beschenen en toen ging de schijnwerper uit. Dan begon het looplicht van de neonverlichting weer en zo herhaalde zich de hele cyclus. Dit was het patroon; ik kon het wel dromen. Maar waar was nou de kliniek. Het enige wat we zagen, was een muur naast het bedrijf. De muur liep aan de straat langs en liep helemaal door naar achteren. Ik stelde me de situatie voor, zoals ik het licht had waargenomen vanuit mijn kamer in de kliniek en ik zei tegen Klaasjan: achter die muur is het. Ik wist het zeker en we liepen naar de muur naast het bedrijf met de schijnwerper. We konden bij de hele muur langs naar achteren lopen en daar aangekomen, zag ik twee luidsprekers hangen. En het geluid wat eruit kwam herkende ik meteen: de stadsgeluiden. De viezeriken, ze hadden overal aan gedacht en op deze manier hadden ze de indruk gewekt, dat de kliniek aan de rand van de stad bevond nabij het stadsgewoel, maar in werkelijkheid stond het op een heel rustig gedeelte van het industrieterrein aan het eind van een doodlopend straatje. We liepen verder en na een tijdje stonden we aan de andere zijkant bij een poort met twee houten deuren. Daardoor zagen we nog niets en de deuren zaten op slot. Toen we verder liepen, kwamen we weer bij de straat uit. We keken in het rond en opeens zag

ik bij het bedrijf met de verlichte letters een ladder liggen. “Zullen we die maar even lenen”, zei Klaasjan en samen haalden we hem op. We zetten hem aan de achterkant tegen de muur en ik klom naar boven. Ik keek uit op het terrein met alle hokken, die ik ook gezien had op de avond, waarop ik bijna had kunnen ontsnappen. Ik kon duidelijk de hokken onderscheiden en opeens brak er een ontzettend gekrijs uit. Ik kende die geluiden van de avond van mijn ontsnapping. Ik vloog de trap naar beneden en leunde hijgend tegen Klaasjan. “Ik schrok me rot”, zei ik, “maar daarachter bevinden zich volgens mij allemaal apen, die opgesloten zitten in hokken”. We haalden de trap weg en het werd weer rustig. Verdere reactie bleef uit en we liepen met de trap terug richting straat. We zetten de trap weer tegen de muur en ik klom omhoog. Ik kon mijn ogen nauwelijks geloven: ik zag de kamer, waar ik had gelegen. Ik keek verder en zag, dat de binnenkant van de muur beschilderd was. En toen mijn ogen ingesteld waren op het donker, kon ik onderscheiden wat het voorstelde: DUINEN!!! En onder invloed van alle medicijnen had ik ze als echte duinen waargenomen en het invallende licht van de schijnwerper had ik voor een vuurtoren versleten. Nu begreep ik het alles en daalde de trap af. Klaasjan ging ook even boven kijken en ontdekte hetzelfde als mij. “Laten we aan de andere zijkant nog even gaan kijken”, zei ik en we liepen die kant op met de trap. Toen deze tegen de muur stond, klom ik naar boven en ik zag de buitendeur van de villa met daarvoor de beruchte ambulance. Klaasjan keek ook even boven en daarna gingen we naar de voorkant van de muur. Bovenaan gekomen stond ik stond ter hoogte van de gang, waar zich ook het zusterverblijf bevond en ik viel bijna naar beneden: ik zag daar Saskia met Marc en ik kon eerst niet goed onderscheiden, wat zich daar binnen afspeelde. Maar toen ik goed keek, zag ik het: Marc stond met zijn broek op de enkels en Saskia pijpte hem met ontbloot bovenlijf. Ik kon het nauwelijks geloven! Na een poosje pakte Marc Saskia bij het hoofd vast en begon haar diep in de keel te neuken. Opeens trok hij zich terug en ik zag, dat Saskia met wijd opengesperde mond zijn pik afrukte en plotseling begon Marc te spuiten. Het meeste kwam in de mond van Saskia terecht en de rest over haar gezicht. Het droop van haar kin af op haar blote borsten; ze zat er onder en ze veegde met haar hand haar gezicht schoon en likte toen haar hand af. Ze wreef haar tieten droog en ging staan. Ik had genoeg gezien en klom naar beneden. “Als je Saskia en Marc wilt leren kennen, moet je omhoog gaan”, zei ik tegen Klaasjan en hij ging een tijdje boven staan kijken. Toen hij naar beneden kwam, zei hij: “laten we morgen of overmorgen eerst verder onderzoeken, wat zich hier afspeelt en daarna de politie inlichten”. Ik was het daarmee eens en we brachten de ladder terug naar de plaats, waar we hem weggehaald hadden. Voldaan reden we terug naar mijn moeder en opgewonden vertelde ik haar het hele verhaal. Toen we op onze slaapkamer zei Klaasjan tegen me: “ik ben je een excuus schuldig”. “Hoezo?”, vroeg ik. “Nou, toen we vanavond voor de zoveelste keer aan het zoeken waren geweest en we terug reden naar huis, heb ik heel erg getwijfeld aan je hele verhaal. Ik wist het ook niet meer en vroeg me af, of je toch niet een en ander verzonnen had of onder invloed van drugs had gefantaseerd. Sorry”. Ik zag tranen in zijn ogen en ik trok hem naar me toe. “Het geeft niet”, zei ik, “ik kan me voorstellen, dat je ging twijfelen, toen het resultaat uitbleef. Het is ook nauwelijks voor te stellen, wat er allemaal is gebeurd en ik vraag me ook wel eens vertwijfeld af, of het geen boze nachtmerrie is en dat ik straks wakker wordt in mijn eigen bed in de met Saskia gedeelde flat”. Ik gaf hem een kus en accepteerde zijn excuses. Samen doken we onder de wol en we sliepen binnen drie minuten als een marmot.

Hoofdstuk 16.

De volgende dag moest Klaasjan werken en tegen negenen stond ik op. Na de koffie ging mijn moeder boodschappen doen en ik was ongedurig. Ik wilde onze ontdekking van gisteravond opnieuw bekijken en ik trok de stoute schoenen aan. Ik belde een taxi en ging me snel aankleden. Nadat ik mijn make-up op had gedaan, ging de deurbel en de taxichauffeur, vroeg me of hij hier moest wezen. Ik schoot een jas aan en de chauffeur hield de deur van de

auto voor me open. Bij het kruispunt van de doodlopende weg, waar zich de villa bevond, stapte ik uit en rekende af. De taxi verdween en ik liep het straatje in. Helemaal opgewonden liep ik direct naar de zijkant en ik de grote houten poort, zat een normale deur en tot mijn stomme verbazing ging die open. Voorzichtig keek ik of er iemand te zien was en sloop toen gebukt naar de villa. Ik liep bij de glazen wand langs naar de voorkant en daarna kroop ik onder een raam door en bereikte de andere zijkant van de kliniek. Zo arriveerde ik bij het raam van de kamer, waar ik me wekenlang had bevonden. Voorzichtig keek ik in de kamer en nu lag er een andere vrouw. Ze keek wazig voor zich uit en ik trok mijn hoofd terug. Ze waren nog steeds bezig met experimenteren en hadden een nieuw slachtoffer gevonden. Ik keek naar de muur met de geschilderde duinen en zag nu heel duidelijk, dat ze niet echt waren. Maar ik kon me voorstellen, dat ze onder invloed van medicijnen vanuit de kamer bedrieglijk echt overkwamen. Ik wilde me omdraaien en teruggaan, maar voelde tot mijn grote schrik een hand om mijn arm. “Zo Monique de Boer, heb je hier nog niet lang genoeg vertoefd”. Ik herkende de stem van Marc en keek hem aan. “Vuillak, laat me los”, schreeuwde ik en spuugde hem in het gezicht. Hij veegde het speeksel uit zijn ogen en gaf me een enorme dreun tegen mijn hoofd. “Meekomen”, siste hij, “je hebt je kans gehad. We hebben je vrij gelaten en naar het ziekenhuis gebracht en verwachtten, dat je de zaak wel zou laten rusten. We hadden ook nooit gedacht, dat je zou uitvinden waar de kliniek was, maar blijkbaar hebben we ons in jou vergist. Nu kom je hier nooit meer weg!”. Hij duwde me voor zich aan naar de buitendeur en ondanks hevig verzet, was ik even later binnen en werd ik in de zusterkamer geduwd. Ik verzette me zo flink mogelijk, maar tegen de kracht van Marc was ik niet opgewassen. Huilend werd ik in een stoel gegooid en wie kwam daar binnengestapt: Saskia de Vries! “Jij gore hufter”, beet ik haar toe en schopte haar keihard tegen de schenen. “Vuile teef, teringwif”, schold ik en Saskia vloog me in de haren en trok me naar de grond. Ze stompte me hard op mijn borsten en gaf me een klap tegen mijn hoofd. “Bek dicht”, schreeuwde ze, “je had het aan jezelf te danken en nu ben je vies de klos, stomme trut”. Marc trok ons uit elkaar en Saskia liet mijn haren los. “Ik breng haar weg”, zei hij en ik kwam terecht in hok naast de kamer, waarin ik meerdere weken had gelegen. “H”, hoorde ik en tot mijn grote verbazing zag ik Laura vastgeketend met kettingen aan de muur zitten. Ze was naakt en kon zich amper verroeren. “Uitkleden”, zei Marc en ik kreeg een stomp in mijn rug. Traag ontdeed ik me van mijn kleren, maar ik kon het niet over mijn hart krijgen om mijn slipje uit te doen. “Tegen de muur”, snauwde Marc en hij trok mijn handen omhoog en even later zaten mijn polsen in een paar boeien hoog boven mijn hoofd. Ik hijgde en mijn blote tietten gingen snel op en neer. Marc glimlachte gemeen tegen me en kneep toen keihard in mijn rechterborst. Tranen sprongen in mijn ogen en toen hij losliet, scheurde hij mijn slip van de kont en kon het niet na laten even door mijn kruis te strijken. “Je blijft een mooi wijf”, zei hij, “misschien neuk ik je nog wel een keertje, als ik zin heb om een stomme teef te naaien”. Mijn enkels kwamen ook in de boeien en toen verliet hij het hok. Het was vrij donker in het hok, alleen vlak bij het plafond zat een klein raampje, waar wat licht door naar binnen drong. “Hoe gaat het met jou?”, vroeg ik aan Laura. Ze zei: “ik wordt gevangen gehouden vanaf de dag, dat jij bevallen bent. Ze hadden de foto ontdekt, die ik van je moeder had meegenomen en ze hadden in de gaten, dat ik dat geregeld had. Ze waren bang, dat ik de hele tent hier aan zou geven bij de politie en daarom mag ik het terrein niet meer verlaten. ‘s Nachts zit ik hier in dit hok opgesloten, wat vroeger de plaats was, waar schoonmaakspullen lagen opgeslagen. Overdag moet ik de apen verzorgen en ook de babyapen. Deze krijgen moedermelk, wat onder andere bij jou afgekolfd is. Vroeger was het hier een normale kliniek, die research verrichtte op het gebied van hormonen in samenhang met vruchtbaarheid, maar sinds een half jaar zijn ze begonnen met experimenten, waarbij apen betrokken zijn. Ik het begin had ik er niet zo’n moeite me, totdat ik er achter kwam dat ze bij vrouwen gekloonde embryo’s inplanten van apen. Jij was de tweede bij wie ze zo’n experiment uitvoerden. De eerste vrouw, die ze ervoor

gebruikt hebben, heeft nooit goed doorgehadt wat zich rondom haar afspeelde en is na twee weken weer vrij gelaten, want het experiment mislukte en ze kreeg een miskraam. Bij jou lukte het wel en je werd daarom ook veel langer vast gehouden. Maar ik vond je een verschrikkelijk aardige meid en kreeg ontzettend veel medelijden, temeer omdat je zo onder de situatie leed. Op de avond, dat je bijna ontsnapte, had ik niet het lef om je te vertellen, dat je drie apenbabys in je buik had; sorry. Je was al helemaal overstuurd en als ik je de hele waarheid had verteld, was je misschien totaal afgeknapt. Voor de rest was alles waar, wat ik je toen heb verteld". "Hoezo gekloonde apen?", vroeg ik. "Dokter Smit is directeur van deze kliniek en is ook hoofd van de researchafdeling van de firma, die deze kliniek financiert. Hij werkt met genetisch gemanipuleerde embryo's. De oorspronkelijke eicel en zaadcel zijn afkomstig van apen en er worden via recombinatietechniek menselijke eigenschappen aan gegeven. Het resultaat is, dat de vrucht tijdens de zwangerschap niet of nauwelijks wordt afgestoten in de baarmoeder van een vrouw. Een bijkomstigheid is, dat de aldus geboren apen bijzonder intelligent worden. De eerste vrouw was bevrucht met een embryo van een baviaan en jij bent bevallen van gorilla's. Nu ligt hier een nieuwe patiënt. Om de risico's te verkleinen hebben ze een heroïnehoer ontvoerd, die nauwelijks relaties heeft en zolang ze maar onder invloed van medicijnen is, ondergaat ze alles heel lijdzaam. Ik verzorg haar af en toe, maar ze praat nauwelijks met iemand. Ze heeft twee vruchten van chimpansees ingeplant gekregen". "Het is me nu volkomen duidelijk", zei ik, "en ik heb antwoord op al mijn vragen. Dat van die heroïnehoer verbaast me niks, want ik heb uitgevonden, dat ze hebben laatst een ander heroïneverslaafde hebben geprobeerd te laten neuken met een chimpansee. Het scheen niet zo'n succes te zijn geweest, maar toen ze terug in de stad was, had ze toch sperma aangetroffen in haar slip, dus de aap was blijkbaar toch klaargekomen". "Ze gaan dus steeds verder", zei Laura, "want achterop het terrein zijn allemaal mannelijke apen. Ze zitten per soort apart gescheiden en moeten om de haverklap sexueel bevredigd worden, want anders worden ze vreselijk agressief. Dus moet ik ze steeds klaar pijpen". De laatste woorden sprak ze met een gebroken stem en tranen in haar ogen. "Waarom doe je het dan? En waarom mag je ze niet afrukken?", vroeg ik. "Ik heb geen keus", antwoordde ze, "in het begin wilde ik het niet, maar toen ik niet meewerkte, kreeg ik een klein soort metalen dildo in mijn reet gedrukt en werden mijn handen op mijn rug geboeid. Aan de dildo zat een draad en als ik niet gehoorzaamde, kreeg ik een enorme stroomstoot. Nou is dat nog wel enigszins te verdragen, maar als je in lichamelijk contact staat met een aap en je krijgt op zo'n moment een stroomschok, dan wordt de aap vreselijk agressief en trekt je keihard aan de haren. Ik heb het wel al meegemaakt, dat er hele plukken haar uitgetrokken werden; dus ik doe nu wel wat ze van me verlangen". Ik zag tranen over haar wangen biggelen. "Ik denk, dat het spoedig afgelopen is", zei ik en ik vertelde, wat ik samen met Klaasjan de afgelopen tijd ontdekt had en dat ik verwachtte, dat Klaasjan vanavond zou snappen, waar ik me bevond en me dan samen met de politie zou komen bevrijden. "Wees dus maar niet bang", zei ik, "en geef vooral de moed niet op. En in de eerste plaats: mondje dicht!". Op dat moment ging de deur open en stapte Marc binnen. "Werk aan de winkel", zei hij en hij maakte Laura los van de muur. Mijn enkelboeien werden ook losgemaakt en hardhandig draaide Marc me om en stond ik met het gezicht naar de muur. "Benen wijd", snauwde Marc en schopte me tegen de voeten. Ik ging wijdbeens staan en ik voelde glijmiddel op mijn aars gesmeerd worden. Marc stak twee vingers naar binnen en toen mijn aars glad genoeg gemaakt was, duwde hij er een korte metalen vibrator in, waaraan een snoer verbonden was. "Als je niet doet wat ik zeg, voel je dit", zei hij en meteen kreeg ik een enorme schok elektriciteit door me heen. Mijn hele lichaam verkrampte en ik stond stijf tegen de muur. Nu snapte ik waarom Laura zo gewillig en meewerkend was. Maar ik bleef erin geloven, dat mijn verblijf hier niet langer dan een dag zou duren en ik hield me voor, dat ik deze situatie aan mezelf te danken had door alleen op onderzoek uit te gaan. Mijn polsen werden losgemaakt van de muur en achter mijn rug weer

vastgemaakt. Laura en ik moesten meelopen naar de achterkant van het gebouw. Nu zag ik bij daglicht, wat ik al twee keer in het donker had waargenomen. Er was een open middenterrein van vijf bij tien meter en er waren drie grote hokken, net als vogelvolières opgetrokken van gaas en tralies. In de linkerhok zaten vijf bavianen en in de middelste zat een gorilla. Rechts zaten drie chimpansees en zodra ze ons in de gaten kregen, begonnen hun pikken stijf te worden. “Wees maar niet bang”, zei Laura, “ze zijn helemaal gewend aan mensen en doen je niets, zolang ze maar geen stroom voelen. En ze zijn er al helemaal op afgestudeerd, dat ze sexueel opgewonden raken, zodra ze een naakte vrouw zien”. Laura werd in het hok met de chimpansees geduwd en Marc zei tegen me, dat ik eerst maar moest kijken, hoe een en ander in zijn werk ging. Zodra Laura het hok binnen stapte, kwamen de apen op haar af en gingen naast elkaar op een boomstam zitten en hun pikken staken op mondhooft recht vooruit. Laura begon de middelste aap te pijpen en met beide handen begon ze de andere twee af te rukken. De apen werden wild en waren bijna niet in toom te houden. Ze wilden allemaal in de mond van Laura en ze drongen elkaar aan de kant. Laura bleef er vrij rustig onder en Marc reikte haar een potje aan. Laura pijpte en masturbeerde nu de apen om de beurt en opeens kwam een aap klaar in haar mond. Ze hield haar mond gesloten en toen de slappe pik uit haar mond glipte, spuugde ze het mengsel van speeksel en sperma in het potje. De aap droop af en de andere twee gingen verder. De tweede spoot haar keel vol en opnieuw liet ze het uit haar mond in het potje lopen. Even later was nummer drie aan de beurt en hetzelfde gebeurde als met de eerste twee. Direct daarna kwam nummer een alweer met een stijve aangezet en Laura pijpte hem vol overgave. Marc zei: “er zit genoeg in het potje” en Laura liet direct de aap pik uit haar mond glippen. Ze duwde haar borsten omhoog en liet de aap tussen haar tieten rijden. Het duurde maar even of hij spoot haar borsten onder een flinke lading sperma. Nummer twee zat ook alweer met een halfstijve te wachten en Laura pijpte de aap zijn pik, totdat deze helemaal keihard was en rukte hem verder af. De aap spoot ver omhoog en het gezicht van Laura zat onder het witte zaad. De derde kwam aangezet en opnieuw hapte Laura zijn pik in haar mond. Ze bleef de aap pijpen en opeens begon ze te kokhalzen. De aap had de grootste lading voor zijn tweede orgasme bewaard en Laura verslikte zich zowat in het zaad. Ze kon niet anders dan een flinke hoeveelheid doorslikken, want de aap hield zijn pik diep in haar keel gedrukt. De rest van het zaad stroomde uit haar mond en droop van haar kin af op haar borsten. “Die kunnen er weer even tegen”, zei Marc en Laura begon de apen voer te geven. De apen verloren hun belangstelling voor Laura en begonnen te eten. Laura stapte uit het hok en nu was ik aan de beurt. Ik moest bij de bavianen in en ze verdrongen zich om me heen. Ik wist niet, waar ik als eerste mee beginnen moest en probeerde een pik in mijn mond te krijgen. Omdat mijn handen geboeid waren, kon ik de apen niet goed afweren en kon ook niet goed met mijn mond erbij. De apen werden wild en er dreigde een penibele situatie te ontstaan. Marc drukte op het knopje van het kastje, wat hij in de hand had en ik voelde een schok door mijn lichaam trekken. De apen stoven alle kanten uit en kwamen dreigend terug mijn kant opzetten. Ze vielen me aan en opnieuw kreeg ik een stroomstoot. Twee apen trokken hard aan mijn haren en ik gaf gillend zoveel mogelijk mee. Marc pakte een stokje en dirigeerde alle vijf apen achterin het hok. Eentje gaf hij wat speelruimte en deze kwam voor me zitten. Nu kon ik moeiteloos zijn niet al te forse pik ophappen en begon hem te pijpen. De aap begon na een poosje neukbewegingen te maken en ik voelde, dat zijn hoogtepunt naderde. Daardoor hield ik automatisch een beetje in en direct voelde ik een schok vanuit mijn kont door mijn lichaam trekken. De aap werd wild en klemde zich met voor en achterpoten om mijn hoofd en neukte me nu wild in de mond. Ik sloot mijn lippen zo goed mogelijk om zijn stijve pikkie en meteen daarna voelde ik een lading zaad in mijn keel terecht komen. Ik proefde een scherpe spermasmaak en het smaakte anders dan menselijk zaad. Ik liet het zoveel mogelijk uit mijn mond druipen, maar was toch genoodzaakt een hoeveelheid door te slikken. De aap sprong op een boomstam en ging zich quasi serieus zitten wassen. Nummer twee liet Marc de ruimte en

ook deze aap richtte zijn pik op mijn mond. Ik hapte hem snel op en na een tijdje had ik een tweede lading zaad in mijn mond. Ik begon te wennen aan de smaak en slikte zowat al het sperma door. Met nummer drie, vier en vijf verging het net zo en ik had een vol gevoel in mijn maag van al het doorgeslikte zaad. De bavianen waren nu rustiger, maar nog niet genoeg bevredigd. De eerste twee hadden alweer een stijve en ik vreesde, dat ik opnieuw in actie moest komen. Maar Marc riep me terug en Laura moest het overnemen. Ze begon met haar handen en mond met twee apen tegelijk en ik werd ontdaan van de boeien om mijn polsen. “Haal geen trucs uit, want voordat jij de dildo uit je reet hebt getrokken, heb ik het onder stroom gezet en de gorilla is niet bepaald zachtzinnig te noemen. Volgens mij overleef je dat niet”. Ik werd in de kooi met de gorilla gezet. Zodra ik binnenkwam, richtte de enorme massa zich op en ik kreeg het Spaans benauwd. “Niet bang zijn”, zei Marc, “hij is alleen maar geil”. Inderdaad zag ik een enorme pik onderaan zijn buik opstijgen en Marc zei, dat ik onderdanig op mijn rug moest gaan liggen en de monsterlijke aap kroop over me heen. Hij besnuffelde me helemaal en kwam toen met zijn pik voor mijn mond zitten. Ik pakte zijn stijve paal met mijn hand vast en begon hem af te rukken. Hij naderde mijn mond steeds dichtert en na een tijdje kon ik hem pijpen. De aap begon mijn mond te neuken en opeens hield hij op. Hij stapte van me af en Marc zei: “snel op je buik gaan liggen met je kont omhoog gedrukt”. Ik draaide me om en trok het snoer van de vibrator opzij. Ik bood de gorilla mijn kut aan en hij propte een vinger in mijn kont en bewoog deze heen en weer. Ik voelde, dat de dildo dieper in mijn darm gedrukt werd en even later haalde de aap de vinger weer te voorschijn en rook eraan. Toen stopte hij de vinger in zijn mond en likte hem helemaal af. Van zijn andere hand stopte hij een vinger in mijn kut en hij begon met zijn mond aan mijn kut te ruiken. Hij begon te grommen en ik merkte, dat hij zijn vinger terugtrok en voelde zijn stijve leuter tegen de achterkant van mijn dijen. Ik greep onder mijn buik door en leidde zijn pik in mijn kut. De aap drukte door en zijn hele lul gleed naar binnen. Wild begon hij me te naaien en hij gromde van geiligheid nog harder. Hij pakte me bij de haren en trok mijn hoofd achterover. Ik gaf mee en voelde toen, hoe zijn zaad tegen mijn baarmoeder gespoten werd. De gorilla liet me los en trok zich terug. Ik draaide me voorzichtig en langzaam om en de aap kwam voor me staan. Ik zat op de grond en zijn pik bungelde voor mijn mond. De aap kwam een beetje naar voren en maakte me zo duidelijk, dat hij nog niet genoeg van me had en ik opende mijn lippen. Ik hapte zijn pik naar binnen en proefde het mengsel van mijn kutsap en zijn apegeil. Zijn pik was nog bijzonder stijf en ik zoog uit volle kracht aan zijn eikel. Ik likte het gaatje aan de bovenkant van zijn lul en liet hem daarna weer diep in mijn mond verdwijnen. De aap maakte tevreden geluidjes en liet zich verwennen. Na verloop van tijd was hij weer helemaal op temperatuur en begon wild in en uit mijn mond te stoten. Ik probeerde zo goed mogelijk zijn stoten op te vangen en zijn pik in mijn mond te houden. De aap neukte steeds wilder en ik merkte aan zijn lijf, dat hij klaar ging komen. Hij spande zijn spieren en spoot een enorme lading zaad in mijn keel. Ik slikte zoveel mogelijk door en kon niet voorkomen, dat meer dan de helft uit mijn mond liep en via mijn nek liep het naar beneden. Voldaan liet de gorilla zich terug zakken en verloor zijn belangstelling in mij. Hij keek naar het hok van de bavianen en daar was Laura bezig de apen voor de derde keer te bevredigen. Meteen toen ze met alle vijf apen klaar was, riep Marc haar terug en commandeerde haar naar de gorilla. Onderdanig kroop Laura naar de gorilla toe en trok haar schaamlippen ver uit elkaar. De aap rook aan haar kut en likte door haar kruis. Ook bij haar propte hij een vinger in de aars en slikte die later helemaal af. “Smeer haar kont in”, zei Marc tegen me en reikte me een tube glijmiddel aan. Laura ging op haar ellebogen en knieën liggen en ik smeerde een flinke hoeveelheid op haar aars. De gorilla keek geïnteresseerd toe en begon opeens te brullen. Ik ging snel opzij en de aap begon tegen de kont van Laura te rijden. Ik pakte zijn pik beet en richtte deze op de aars van Laura. Ik trok haar bilhelften uit elkaar en soepel verdween het enorme gevaarte in haar darm en wild begon de aap te naaien. Het duurde maar even of zijn lichaam schokte en met

een enorme kreet spoot hij Laura vol. Zij bezweek zowat onder zijn enorme gewicht en lag met haar bovenlichaam platgedrukt tegen de grond. De aap ging geweldig tekeer en ramde zijn lul nog wel tien keer in en uit. Bij elke beweging spoot hij zaad naar binnen en toen hij zijn pik uit de reet van Laura trok, liep het sperma er met een straaltje uit en grote druppels vielen op de grond. De aap was uitgeteld en had voorlopig genoeg. Laura en ik mochten uit de kooi en we kregen allerlei karweitjes te doen. Ik moest de hokken uitmesten en Laura verdween naar binnen om daar het een en ander te doen. De rest van de morgen hadden we het hartstikke druk en kregen tegen twaalf uur iets te eten. Na de middag was het weer hetzelfde verhaal. We moesten de apen sexueel in toom houden en daarvoor hebben we ze allemaal stuk voor stuk op een of andere manier meerdere keren bevredigd. Na het avondeten werden we weer vastgeketend in het hok en de deur ging op slot. “Zo gaat het nu elke dag”, zei Laura, “en die geile rotapen zijn constant opgewonden. Je kunt er haast niet tegen werken om een poosje rust te krijgen, want als het ene stel tevreden is, loopt het andere zootje alweer met een stijve rond. Maar ik ben blij, dat je er bent, want de avonden duren lang en ik werd zowat gek van de eenzaamheid. En in een vastgebonden houding te slapen, valt ook niet mee”. “Troost je, het is je laatste dag hier geweest”, zei ik zelfverzekerd, “ik ben ervan overtuigd, dat ik vanavond in mijn eigen bed tegen Klaasjan aan kan kruipen”. “Ik hoop het maar”, zei Laura, maar er klonk niet veel overtuiging uit haar woorden.

Hoofdstuk 17.

Het duurde volgens mijn inschatting nog ongeveer een uur, maar het leek wel een jaar te duren. We hoorden een enorm kabaal en volgens mij werd de buitenpoort geforceerd met een pantserauto. Meteen daarna hoorde ik allerlei stemmen en opeens begonnen vrouwenstemmen te gillen. Plotseling klonk er een schot en toen viel er een stilte. Toen klonk er het geluid van brekend glas en hoorden we geroezemoes op de gang. We hielden onze adem in en plotseling brak een enorme hakbijl door onze deur en houtsplinters vlogen ons om de oren. Ik moest even aan de lichtinval wennen en knipperde met mijn ogen. Een ME-er keek het hok binnen en achter hem ontdekte ik Klaasjan. “Ik dacht, dat je nooit zou komen”, zei ik doodnuchter. “Je bent me er ook eentje”, kreeg ik als reactie. Ik draaide me naar Laura en zei: “zie je nou wel!”. Laura ging helemaal uit haar bol en huilde van blijdschap. Met een betonschaar werden onze ketenen doorgeknipt en ik zakte op de grond. Opgelucht slaakte ik een diepe zucht en toen ik de arm van Klaasjan om me heen voelde, kreeg ik het te kwaad en barstte in snikken uit. Laura kroop ook tegen ons aan en samen genoten we door onze tranen heen van dit onvergetelijk moment. Laura en ik kregen een deken aangereikt en deze sloegen we om ons heen. Ik begon helemaal te trillen, maar dat was meer van de emotie als van de kou. Toen we het hok verlieten, gingen we even in de kamer ernaast kijken en daar lag inderdaad het ontvoerde heroïnehoertje. Ze was er slecht aan toe en keek met een wazige blik de wereld. Er kwam een arts van de GGD binnengelopen en hij zat onder het bloed. Ik vroeg hoe dat kwam en kreeg te horen, dat Marc een vlucht poging had ondernomen en daarbij was neergeschoten door een agent. Hij was zwaargewond geraakt en nadat de GGD-arts hem verbonden had, is hij afgevoerd naar het gevangenisziekenhuis. Hij zou het wel overleven en Laura vroeg, wat er met het meisje op het bed ging gebeuren. “We zullen haar opnemen in het ziekenhuis en daar aborteren. Daarna wordt ze doorgestuurd naar een psychiatrische inrichting en daar zullen we proberen haar weer in het juiste spoor te krijgen. Ze zal waarschijnlijk nog een moeilijke tijd krijgen”, zei de arts. Ze werd op een brancard gelegd en naar een gereedstaande ambulance gereden. We gingen de gang op en bij de zusterkamer kwam ik Saskia tegen. Ze had handboeien om en keek naar de grond. “Fijne meid ben je”, zei ik op sarcastische toon tegen haar. Ze sloeg haar ogen op en keek me brutaal aan, maar zei niets. Haar blik was echter voldoende en ik spuugde haar recht in het gezicht. De agent, die haar bewaakte voerde haar snel naar buiten en daar werd ze in een arrestantenwagen gegooid. Laura en ik liepen naar de

kamer erachter en vonden daar enkele verpleegstersuniformen. We trokken elk een wit stel kleren aan en voelden ons toen weer enigszins toonbaar. Laura en ik moesten mee naar het bureau en daar hebben we een officiële aanklacht ingediend. Er waren nog een heel stel rechercheurs en agenten op pad om alle betrokken medewerkers te arresteren en ons werd verteld, dat dokter Smit en de directeur van de firma al opgepakt waren en in de cel zaten. Ik moest een hele verklaring afleggen en dit werd vastgelegd in een proces-verbaal. Nadat ik klaar was, mocht ik vertrekken. Maar ik wilde wachten op Laura, maar ze was spoorloos. Klaasjan en ik vroegen op een gegeven moment aan de agent achter de balie, waar ze gebleven was en we kregen te horen, dat ze was opgesloten in een cel en de aanklacht luidde: medeplichtigheid. Ik werd woest; had ze dan nog niet genoeg meegemaakt?! Uiteindelijk had ze berouw getoond en mij indirect helpen ontsnappen. Maar de politie was niet te verwurmen en zelfs de hoofdcommissaris kon en wilde haar niet vrijlaten. De enige mogelijkheid om haar vrij te krijgen was om de officier van justitie te bellen en vragen of hij een borgsom wilde bepalen. Na een tijdje kwam het verlossende antwoord; het bedrag was vastgesteld op duizend Euro. “Dat is geen probleem”, zei ik en porde Klaasjan in zijn zij. “Schrijf jij even een stel cheques uit ter waarde van duizend Euro”, zei ik tegen hem, dan loop ik even met de agent mee om Laura vast op te halen. Klaasjan keek me bewonderend aan en trok zijn map met cheques. “Jij bent me er eentje”, zei hij en ik trok de agent mee naar het cellenblok. De hoofdcommissaris moest glimlachen om zoveel ondernemingschap. Laura zat bedroefd in een cel op een betonnen bed en keek verwonderd, toen ze mij ontdekte. “Je bent vrij!”, zei ik tegen haar en ze kon het niet geloven. “Echt?”, riep ze en trillend zag ze toe, hoe de agent de cel opende en huilend van blijdschap viel ze me om de nek. We liepen terug naar de hoofdingang en Klaasjan stond al op ons te wachten. “En nu naar huis”, zei hij. We reden naar het huis van mijn moeder en jankend vielen we in elkaars armen. We hebben nog een hele tijd zitten praten over de gebeurtenissen van de afgelopen dag. Het was ondertussen twee uur geworden en iedereen was bekaft. “Jij slaapt maar op de bank”, zei ik tegen Laura, “want ik kruip tegen Klaasjan aan, zoals ik je eerder vandaag al voorspeld had”. Ze lachte en mijn moeder haalde een kussen en een paar dekens op. Toen ik met Klaasjan op onze slaapkamer was, zei ik tegen hem: “reken er maar niet op, dat je me mag neuken, want ik heb genoeg sperma binnen gekregen vandaag”. Klaasjan lachte en ik zei zachtjes tegen hem: “Bedankt!”. Zonder verdere uitleg snapte hij precies, waarom ik dat zei en ik drukte een kus op zijn mond. Uitgeput doken we onder de wol en na een dikke nachtzoen viel ik als een blok in slaap.

De volgende dag viel er van alles te regelen. We moesten nog weer naar het politiebureau en ik moest een aanvullende verklaring afleggen, want ze wilden alles tot in de details op papier hebben. Ze hadden alle betrokkenen ondertussen gearresteerd en de kliniek was ontmanteld. De apen zouden naar Apeheul getransporteerd worden, maar het zou nog een hele klus worden, want ze waren niet te hanteren. Het enige wat ze wilden was neuken, want ze liepen de hele tijd agressief met een stijve pik rond. Ik moest erom lachen en zei plagend tegen Klaasjan: “die gorilla mogen ze wel bij mij brengen, want die kon vreselijk lekker neuken”. Hij keek me met grote ogen aan en toen hij doorhad, dat het een geintje was, begon hij te lachen. We brachten Luara terug naar haar eigen huis en bleven daar tot na het avondeten. Het was vreselijk gezellig en ik zei in een opwelling: “het is weer woensdag en ben in een ontzettende geile stemming. Heb je weer iets door het eten gedaan?”. Laura keek me lachend aan en zei: “ja, natuurlijk. Ik had nog een voorraadje over uit de kliniek en hoopte, dat ik je weer van je geile bui af mocht helpen”. Nu werd ik serieus en zei tegen haar: “als Klaasjan er geen bezwaar tegen heeft”. Ze snapten het even niet en ik legde de situatie uit. Klaasjan herinnerde ik aan de belevenissen van Laura en mij op elke woensdag in de kliniek en Laura vertelde ik, dat ik haar graag nog een keertje klaar wilde likken. “Ik weet een perfecte oplossing”, zei ik, “we gaan met zijn drieën liggen vrijen”. Klaasjan zijn ogen begonnen te glinsteren; het leek hem wel wat om met twee vrouwen het bed te delen en Laura zag er ook

zeer aantrekkelijk uit. Ik kroop tegen Laura aan en kuste haar op de mond. Ik opende mijn mond en probeerde met mijn tong bij haar binnen te dringen. Ze deed haar mond ook een beetje open en we begonnen elkaar vurig te tongzoenen. Klaasjan liet zich ook niet onbetuigd en mengde zich ertussen. Hij trok mijn bloes uit de rok en knoopte deze open. Behendig haakte hij mijn BH los en likte zachtjes over mijn tepels. Ik zag, dat hij onder het likken met zijn hand onder de trui van Laura zat en haar tieten met zijn vingers streelde. Ik ging met een hand over de dijen van Laura en met de andere hand over de bult in de broek van Klaasjan. Laura streelde over mijn borsten en liet daarna haar hand afzakken naar mijn kruis. Teder streek ze over mijn kutje en deze werd kletsnat. Ik bevrijdde me uit mijn positie en ging staan. Ik deed mijn bloes uit en liet de BH naar beneden glijden. Laura maakte mijn rok los en die viel op de grond. Ik trok zelf mijn panty's uit en ondertussen was Klaasjan op de bank naast Laura gekropen en ze zoenden elkaar innig. Ik ontkleedde Laura en toen haar kut bloot kwam, streek ik over haar dijen en ging met een vinger via de binnenkant naar haar spleet. Ze deed haar benen iets verder uit elkaar en ik trof een kleddernatte gleuf aan. Ik stak de vinger naar binnen en liet deze in en uit glijden. Met mijn andere hand knoopte ik Klaasjan zijn broek los en bevrijdde zijn stijve pik uit de strakke onderbroek. Ik nam zijn leuter in mijn mond en begon energiek te pijpen. Ik vingerde Laura wild en ging af en toe voorzichtig over haar stijf naar voren uitstekende klit. Ze kreunde steeds geiler en Klaasjan begon ook onrustig te bewegen. Ik liet hun beiden los en Klaasjan kwam overeind. Hij kroop achter mij en trok mijn slipje naar beneden. Ik ging Laura's kut beffen en Klaasjan likte mijn hele achterkant en liet zijn tong diep in mijn klievernatte poes verdwijnen. Ik zuchtte geil en Klaasjan likte af en toe over mijn geile aarsje. Ik hield het niet langer en vroeg Klaasjan met hese stem: "Neuk mijn kontje alsjeblieft". Hij vroeg aan Laura om wat glijmiddel en ze wees hem een fles huidolie aan. Mijn hele aars werd ingevet en trefzeker plaatste Klaasjan zijn eikel tegen mijn anus en liet zijn paal in mijn reet verdwijnen. Ik genoot van elke stoot en Laura kwam van de bank af en kroop onder mij. Ze ging met haar hoofd onder mijn kruis liggen en begon me te beffen. Ik deed haar benen wijd uit elkaar en kon zo mijn tong in haar heerlijk natte neukgrot laten verdwijnen. Ik ging ietsje verder naar beneden met mijn tong en likte haar aars. Klaasjan had nu een hoog tempo te pakken en ramde snel in en uit mijn kont. Laura likte op een zalige manier over mijn klitje en ik stak een vinger in haar reet. Ik slurpte haar hele kut leeg en bij elke stoot van Klaasjan uitte ik een geile keelklank. Klaasjan begon te spuiten en bewoog nog twee keer in en uit en haalde toen zijn pik te voorschijn. Laura bedacht zich geen seconde en zoog de laatste stralen uit zijn ballen. Klaasjan trok zich terug en Laura zette haar tong tegen mijn aars en likte al het uitstromende zaad op. Ik genoot van haar aanrakingen en toen ze nog een paar keer wild over mijn kittelaar likte, begon ik ongecontroleerd te bewegen en kwam geil hijgend klaar. Ik zette de laatste aanval in op Laura's kut en liet een vinger zo diep mogelijk in haar reet verdwijnen. Mijn tong sopte in haar kutsappen en met mijn duim bewerkte ik haar clitoris. Ze verkrampte helemaal en wild steunend kreeg ze ook een orgasme. Ik keerde me om en drukte mijn van kutgeil glinsterende lippen op haar mond, die nog onder het zaad zat. We likten elkaar af en gingen toen over in een lange tongzoen. "Ik wil Laura ook wel eens een keertje neuken", zei Klaasjan en ik liet hem merken, dat hij op zijn rug op de grond moest gaan liggen. Laura en ik maakten zijn paal weer keihard met onze tongen en Laura liet zich met haar kut over zijn pik zakken. Ze begon Klaasjan te berijden en wipte wild op en neer. Ik kroop achter haar en ging een tijdje met mijn tong over haar bruine gaatje en drukte hem af en toe naar binnen. Ze kreunde geil en kwam kwijlend klaar. Ik kroop met mijn gezicht boven het hoofd van Klaasjan en deze stak zijn tong diep in mijn kut. Met zijn vingers bewerkte hij mijn klit en Laura likte mijn bilnaad en vooral over mijn poepertje. Ik klemde Klaasjan zijn hoofd bijna af en begon hevig te schokken. Ik kreeg een hoogtepunt en mijn hoofd bonkte door de intensiteit. Ik kroop weg en Laura wipte nog sneller op de pik van Klaasjan. Ik kroop tussen zijn benen en toen ik vernam, dat hij zijn zak begon leeg te spuiten,

haalde ik snel zijn pik uit de kut van Laura en zoog zijn pik helemaal af. Ik smulde van het verrukkelijke mengsel van kutgeil en sperma. Laura draaide zich bliksemsnel om en ik gaf haar ook de kans te genieten van deze smaak. Bevredigd kropen we met zijn drieën op de banken met mij in het midden. Ze knuffelden elkaar nog een tijdje en tongzoenden nog wat. “Wat heb ik toch een vent getroffen”, zei ik tegen Laura, “een uit duizenden en net de goede. Ik ben apetrots op hem”. Ze keek me aan en we barstten alle drie in lachen uit. We spraken af, dat we deze avond nog een keertje zouden herhalen en we verlieten haar woning.

Na een maand heeft Klaasjan zijn kamer opgezegd en trok bij mij en mijn moeder in. Laura troffen we nog regelmatig en meestal vormden we dan een triootje en beleefden de mooiste erotische avonturen. Een half jaar later deed de rechter uitspraak omtrent de hele affaire van de kliniek en de verantwoordelijken kregen zware straffen. Het gewone personeel kwam er met een lichtere gevangenisstraf van af. Marc was geheel hersteld van de schotwond en moest voor een behoorlijke tijd achter de tralies. Saskia kreeg een nog langere celstraf, want de rechter hield er rekening mee, dat ze me had misleid en dat ik door haar als proefdier was aangewezen. Ik kreeg een smartengeld toegewezen van een miljoen Euro, te betalen door de verantwoordelijke firma. Uiteindelijk was alles goed afgelopen en had ik er geen blijvende schade aan overgehouden. Klaasjan en ik lieten van het geld een mooie villa bouwen en drie maanden later traden we in het huwelijk. Laura en mijn moeder waren onze getuigen en we maakten een huwelijksreis naar Afrika, want ik wilde wel eens echte apen in het wild zien. En als Klaasjan me eens plaagde, was een woord genoeg om hem het zwijgen opleggen; ik schold hem dan uit voor: ‘apekop’.